

4625

കളം ചോവി

മല്ലര

വിഷയസൂചി

	Page
1. ഇന്ത്യപരമ്പരാത്മക	1
2. മഹാസമാധി	4
3. ഇന്നത്തെ കർത്തവ്യം	12
4. അഞ്ചംസാഗാനം	18
5. മാധ്യാദ്രോ	26
6. കയിലിനോട്ട്	30
7. നക്ഷത്രങ്ങൾ	36
8. കംട്ടിഡലപ്പുംട്ട്	38
9. പക്കടിനാവ്	54
10. ചുണ്ണാഗതി	64
11. സമരാഗ്നി	66
12. ബോധ്യാജ്ഞച്ചി	69
13. മത്തുതൃഷ്ണികൾ	81
14. ഭ്രഹ്മജ്ഞാനം	86
15. ഒരയുടെ ജീവം	86
16. ശാഖവലക്കളും	94
17. പുഴമാഴ്	108
18. പൈശാചയങ്ങൾ	112
19. ഉത്തമഭക്ഷണം	122
20. നവയുഗ്രാഭയം	125.
21. റിക്കംഷം	129
22. ഭഗവതീസ്ത്വാത്മം	136

കുള ശാഖി

(വണ്യത്തികൾ—അംഗീമരയൂപകൾ)

ഉള്ളിട്ട് എസ്. പരമേഖപാഠ്യക്കൂർ

മുള്ളിട്ട് ചബോളിശ്ശൻ

ജനകി, തിരവന്നുവുഹ.

1954

പക്ഷ്യവകാശം രഘുകാണന്ദ്]

[വില രൂ. 1 ല. 14

രഘുകാണന്ദൻ മിറയില്ലാത്ത പുന്നക്കം വ്യാജനിന്ത്യമാക്കാ,

ഉന്നം പരിപ്പ്—കുപ്പി 500

സ്രീയര പ്രിൻസിപ്പ് മഹാസ്,
കിരവന്തരം

എ. മുരുക്കപ്പാത്മൻ

(ഗാവികാഗീതരീതാ)

ക്രിക്കറ്റ് ടെന്നീസ് - തുണ്ണി, തുണ്ണി !

ക്രിക്കറ്റ് ടെന്നീസ് !

ക്രിക്കറ്റ് ടെന്നീസ് - തുണ്ണി, തുണ്ണി !

ക്രിക്കറ്റ് ടെന്നീസ് !

പതിനെംപാടു ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !

പാപമോഹന !

മുത്തുരാവന ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !

കീര്ത്തിഭാജന !

മദ്ദമോഹന ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !

മഞ്ഞാഖ്യാ !

പതിനെംപാടു ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !

പക്ഷജാനന !

ജിതപിതാമഹ ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !

ജിപ്പുഖാസ്യവ !

അതിന്തുംബേവഹ ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !

സിന്ധുജായവ !

സകലനായക ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !

രഘുനാഥക !

ഹാസ്യപരലൂത്തമന

അമരവിധായക ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !
സത്രഗാധക !

നിഗമസസ്നേത ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !
നിർജ്ജരല്പിയ !

നിവിലസഹമത ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !
നിസ്തൃഷ്ടങ്കിയ !

മുടിരവിഗ്രഹ ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !
മുഗ്ഗലഭക്രഹഗ്രഹ !

മുനിമന്ദിസമിത ! തുണ്ണി, തുണ്ണി !
മുകതിരാസഫവ്യൂഹ !

മുജവിഹാരിണോ-തുള്ളും നമോ-
വുണ്ണിംഗമാദിനേ !

മുജിനാരവവരിണോ-തുള്ളും നമോ-
വേണാവാദിനേ !

മുജഗണായിണോ-തുള്ളും നമോ-
ദ്രുതിപായിഡിനേ !

മെമനാപായിഡിനോ-തുള്ളും നമോ-
ദേവ ! മായിഡിനേ !

മേവനമാകണേ ! മഹ്മുതിനമാം
മേരുദിരത്തിനാം

മേവിഡിവാപാധാം-ഭാവയ്ക്കമാം
പാദപക്ഷജാം !

ଶ୍ରୀରାଧାରପ୍ରାତିମନ

କରଣାଵେଳାମୀ-ତୁମ୍ହୀ, ତୁମ୍ହୀ !

କର୍ମଜୀବିଯାଚି !

କଷ୍ଟରେ ତୋଣାମ ତୋଣାମ-ତୁମ୍ହୀ, ତୁମ୍ହୀ !

କରଗଲାମି !

— — —

2. മഹാസമംഡി

അതു ഒക്കെടുന്നതുാരിഞ്ഞൻ

ക്രീഡ് തതിയു വീഴ്ച് തനീച്ചു ?

ശീമലകിട്ടായിനനായോ—

തനീന്നുപൊരയേന്നോ ‘രവി’ ?

സത്യമാണാവാത്തയെ—

നോന്നുന്നവള്ളും പത്രം—

സത്യമേ ! നീ തന്നെയോ

സംവത്തകാലാനല്ലൻ ?

മാ കിഴും ! പൊലിത്തൃജീവാ

ഭാരദതാവിതൻ ദീപം ?

ബോക്കെത്ത ഗ്രാസിച്ചുവോ

ഒലാരാണ്യകുറം വീണ്ണും ?

ഒപ്പവശേ ! ഭവാനെന്തി—

ല്ലൂഡാമണം കാട്ടാൻ ? ധാരി

ഒരുത്താവിപ്പീനമാം

ക്ഷേത്രമായ “ചുമതൽക്കള്ളും !

വാനോർത്തൻ കള്ളിപ്പുന്തായു്—

തനീന്നുള്ളാ തൈദരംക്കിരുളി—

രാന്നുജോഡാതിരുംഗ്രാമം—

മക്കാതീയാഭാക്കേദ്ദും.

എക്കാന്തരൂപം.മെലി—

ലെന്നവന്നള്ളും വിശ്വ-

സാഹ്യത്രസാത്രാജ്യത്തിന്
 ഓഴവാള്ളംസിമാസനം,
 കരറിയററല്ലോ ഗോത്രം
 പ്രാക്തനം വാല്യീകീയം ;
 മരദമെ വരണ്ണാല്ലോ
 ശ്രൂത്യമ്ഭിഗ്യാംബുധി.
 നാല്പതിയിൽപ്പുരം കോടി
 നവ്യാരാതക്കാഡ
 നാമൻംമെൻ, ചരായാവുക്കൾ,-
 മാചാത്രൻ, പ്രാണാനിവൻ ?
 മേണിയനാർ പാടി നേരൻ
 കേരംകും നാം ഭാതാക്കേളേ !
 വാണിതൻ വിണാക്കപ്പനം
 നാണിക്കം ഗാനാത്രം ?
 ആർ വഞ്ചു മുന്നിയക്കുനി-
 എതാരിപ്പു നമ്മടങ്കേക്കാൻ
 പുവ്മാം യുഗത്തിലെ-
 പ്ല്ലിലുൾ തനാകാരത്തിൽ ?
 അരംടുത്തുയത്തിടം
 ധർമ്മത്തിന് ജയയപ്പം
 ധീരനായ്, പീതാംബരൻ
 ഗോവർഖനാദ്രിക്കുംപും ?
 വന്നപോയരല്ലോ നമി-
 കീവിപിപ്പത്തിമയ്യുംമുൻ-

പിന്നലെ ക്ഷതിവര്തനാ,-
 മിന്നരയും നിജ്ഞിവൈനക്ക്.
 വാത്രിഭാമാജനാതം,
 കള്ളിനീ, റത്ന്യാതൈ-
 യാത്രിയാം ചെന്തീക്കേണ്ടു
 മാർപ്പം തെല്ലടങ്ങവാൻ ?
 അഭ്രമോ വയസ്പിയാ-
 ഗൗക്കിലെ, നവബന്ധന-
 വന്നുഭിക്കകിൽ ശാന്തി-
 ദയന്തുമോ ഒഹാവ്യാത്രകരം ?

28

II

വാരിയിക്കും വീണ
 ഓരതാംബതനാതമാ-
 വാരെട്ടുന്നകീ വീണ്ടി-
 മദ്രവിക്കയതമായും ;
 ആകവേ പുമഗപിയ
 ഭാനിനലുകീടം വിരച-
 മെകമെന്നീക്കുക്കവാ-
 നന്നൻലുക്കാക്കണായി ;
 ശ്രേംജനാമാർത്തൻ ദിവ്യ
 ത്രഖികാഗ്രത്തിൽ തീക്കുംനാ-
 രാഷ്ട്രവാഗ്പാദം പോലും
 റമ്പരമാം സപ്രകാശ്യമായും ;

പ്രഹാരമംഗല്യൻമഹതിൻ
 കർണ്വബണ്ണനംചെള്ളു—
 നാശരഹ്മം മണി^{ന്തി}വയ്ക്ക്
 മണ്ണബാഗ്രമായുമാറി ;
 ചുനതപം ജനിത്രിക്കു
 നല്ലുകുഴവാദേകം സ്വദാന—
 മാനന്തത്തുരുത്തുകൾ—
 യുണ്ടിതാർ ദ്രോഹത്താളി ;
 ആതു“ററാഡാർ” ‘ററാഡാ’രെന്ന
 പേരിനാൽ ധിക്കുങ്ങുന്ന
 മാരെറഴം മാധ്യാത്മൃതതിൻ
 ധാമമാം മഹാക്ഷേവ !
 പുഞ്ജിതൻ ദേവേന്ദ്രനാ—
 മാവൃനാം മഹർഷിക്കാ—
 ശ്രീത്രക്കൻ വ്യാസനേന്ന
 പോലവേ തന്ത്രജനായ്
 സത്രക്കംകാതമീയമാം
 ഗീരിനാലധന്നികം
 തങ്തപാപദേഹം ചെള്ളു
 ധന്മാതരൻ ! ദയാനിഡി
 സന്തതം കാവ്യത്രഥനി—
 തങ്കന്നിർ പൊഴിയും—
 അന്തിക്കും മരിപ്രാണം—
 മാക്കിഡയാരസ്യത്രംരോ !

മിഹംസമാധി

അഞ്ചെതയ്യുട്ടിരിതതുമേൽ
 എമ്മടിക്കുലന്നിടം
 അഞ്ചെയാൽ വീരപ്രസ്തു—
 വാദയാർഥിയായ്യാവനി ?
 നട്ടല്ലെപ്പാട്ടിച്ചുന്നർ
 കൈവിലജ്ഞടിച്ചിട്ട്
 പട്ടിണിക്കോലങ്ങൾന്ന്
 പാപ്പിടപ്പാഴ്മണ്ണനായ "
 എവരും ധസിച്ചുാര—
 ഭ്രഷ്ടിയെബുദ്ധവാനല്ലീ
 കൈവലം സമസ്തഭോ—
 കാരാധ്യാക്ഷിഖീത്രത്ത് ?
 എറുഡോ ദന്തജോഖലം
 കൊണ്ണങ്കു നിർമ്മിച്ചുാര
 വിത്രമം സുക്കിസപ്പറ്റും,
 എതനം, ചീരസ്ഥായി,
 ചാലവേ വിളഞ്ഞന്ത
 തെങ്ങരുക്ക നിത്രപ്രാപ്തം,
 കാലഭേദഭ്യാനാക്രാന്തം,
 കല്പാണം, തപോരംഗം |
 അക്കിരാ കരങ്ങും കൊ—
 വണ്ണനാമട്ടുവര്ത്തുവാ—
 നായതനംകൊംഭോരുഞ്ഞു—
 വാദേമയല്ലകുശ്യജ്ഞദ

അ നിലയ്ക്കിരിക്കവേ
 മൃത്യുവിനാദോ രഖേ !
 ധാനിക്കൈഞ്ചനിവരക്കുകാ,—
 നങ്ങളെയപ്പെട്ടു എന്നും ?
 അങ്ങളെയത്തിണ്ടം കാല—
 രാഹ്യവിൻ ധാർശന്ത്രം കാണ്ണകേ
 എങ്ങുമേ ചിരിക്കുന്ന
 താവക്കം യഥപുണ്യം ;
 അ ദ്രോഗനതിക്കയ്ക്കു നി—
 നാഗമിക്കുന്ന തങ്ങൾ—
 ക്ഷാശ്വേത്രുഭക്തം മട്ടിൽ
 മെഡനത്തിൻ പ്രചോദനം.
 അച്ഛിതാഭസ്തുതിഖും
 കാണുന്ന ഭവദ്ധാത—
 രഹ്യിനാഭ്യാമേതോ
 വെണ്ണൽത്തീകരംക്കതിൻകണ്ണം.
 അബ്രഹാം പോയിട്ടില്ല ;
 പോകവാൻ സാധിക്കു—
 ലിങ്കേക്കീയന്തർധപാന്താ
 വിശ്വപത്തിൽ വാഴ്യുള്ളവും.
 മഹാക്ഷാം സമുദ്രത്തിൽ,
 മാറിടാം വിഴുപ്പുപ്പും
 വിശ്രമിക്കവാൻ കൊക്കാ,—
 മത്രയ്ക്കു തന്ത്രപ്പേജി ;

പ്രത്യേകന്നുംയാൽ വീണ്ടും
ലോകബാന്ധവൻ ഭവാ-
നെത്തിട്ടം പൂർണ്ണവല-
പ്പോൾമണിക്കിരീടമായും.

73

III

ജാതിയെന്നാക്കേയുള്ളണ്ണ
മാനഷ്യം ; നാടാന്നണ്ണ
ത്രിലം ; മതം സത്ത്വി-
ദാനാന്നപ്പകാരാധനം.
അനന്ത്രലക്ഷ്യം ഭവ-
ജജിവിതം ; ചെന്നാല്പുംപു-
സ്ഥാനത്തിൽ ചേരുന്നാ ഭവാൻ
ക്രൈക്ക്‌പരമ്പരയും ?
എത്രയോ ദേഹം ചുറരീ
നോക്കിയോരം, അപലൈക്കിയു-
ള്ളതനാമേതോ നാട്
പുകവാൻ പുരപ്പേരോ
ഓരതല്ലാക്കാലീന
സദ്ദേഹം പരത്തവാൻ,
ക്രിസ്തവും പത്രവും
തൃശ്ശൂമായും വിടിത്തവാൻ ?
എവമല്ലെന്ന് സങ്കല്പ-
മിച്ചിനം നാക്കത്തിക്കണ്ണ-

ഒള്ളവന്മാരല്ലോവയം

ആട്ടമിട്ടിരഞ്ഞന.

അതുംമേ കൃത്യാശന്തര,-

ശ്രദ്ധക്കിൽ മനിയ്ക്കുന്നാരാം

മാരണപ്പിഡാചിത്ര

മപ്പടിച്ചുംതീടുങ്ങുമോ ?

അങ്ങളെചന്നാക്കുട്ടിത-

നാലാസ്യം മാറ്റം ; കനി-

തെതമയ്ക്കു നേര്ക്കം സപ്താത-

ഗ്രാഭിയം സുഖാകംഭം ;

ജീവിതത്തിലേ സപ്പള്ള-

മൊരോന്നും ഫലപ്പീക്ഷം ;

ഭാവിയെവോളുത്തതിൽനി-

നെന്തുയും ഭാസ_ഞ്ഞാക്കിം ;

അണ്ടരാധ്യായിനു

തീനെന്നാരിബോളോക്കെത്ത-

പ്രഥാന്തിതന്നിങ്കെതനം

തന്നെന്നയായോ ദർമ്മപ്പീക്ഷം.

ആയൽ രാവിൽ ചെയ്തു

പിന്നെന്നയും വയം ഭവാൻ

സപ്രീയമാമാക്കാരത്തിൽ

ദ്രോംവിനെ ദ്രോതിപ്പീക്ഷാൻ.

മഹാസമാധി

നാട്ടാരിനോട്ടുക്കാവേ—
നീരുളക്കായ് സമപ്പിക്കം
സാഷ്ടാംഗപ്രണാമങ്ങൾ
സർക്കാവേ ! കൈകൈണാലും.
ദോകത്തിൻ സമുല്പതി—
അല്ലമിക്കാവാരങ്ങേ—
യൂംകാവ കിവങ്ങളും
യയ്യാക്കരം തീനാട്ടേ !

96

സം. ഇന്നതേത കുത്തവ്യം

“പട പട;” — മനിചെവിടെയുമതിന്
പടപടകയെന്നുള്ളാലി മഴങ്ങുന്നു.
അടച്ചിപ്പിടിയുടെ കൊടുമകോണ്ടുള്ളി—
യിടിപൊടിയായിത്തക്കെന്നാടുങ്ങുന്നു.
ഞൈടിയിടെകാണ്ടു നഗരവും നാട്ടം
ചുടലച്ചാവലായുള്ളുവെന്തുപോകുന്നു.
നിരന്തര വാനിൽനിന്നിടമറിയാതെ
മരഞ്ഞകോള്ളിമീൻമഴ പോഴിയുന്നു.
കര മഴക്കുന്ന നിണ്ണപ്പുണ്ണി പോങ്ങപ്പി ;—
ക്കെടയും നീക്കുന്ന മരക്കലും മുങ്ങപ്പി.
മരഞ്ഞു മാറുന്ന ദിവസമോരോന്നു
നരകമരക്കുന്ന ധാരയെ മേല്ലുമേയു.
ഇങ്കോണ്ടും നീണ്ണ കുത്തികോണ്ടുമീ—
യാകോലപ്പുണ്ണിശാചടങ്ങിട്ടുന്നില്ല.
തുടന്ന പാതയാണുത്തതിനു നമ്മുടെ
നടയിലും നിന്നു നടനമാടുന്നു.
മരനില്ലോന്നുമീ മസുറിക്കയ്ക്കുന്നോ?
മരകരയില്ലീ മഛാദയിക്കുന്നോ?
കൈരാറാറു മുൻവൻതന്നു വിശ്വത്തിനീരട്ടി—
ചുലകെക്കിക്കവാൻ കുത്തുവന്നല്ലോ.
അധികാരിയുമുണ്ടുവെന്നു നേരിയാൽ—
അധികാരിയുമുണ്ടുവെന്നു അലയുത്തിയാൽ—

അവധിക്കാരായ തന്നെല്ലും താങ്കുമി—

ബോളവനാമെക്കപ്പെട്ട പുലന്നിട്ടം ശമലിൽ ?

24

11

ജനനി ! ഭാരതാവനി ! ഭവതിത-
നാശായത്രും വന്നീയടരണാഞ്ചത്തെല്ലോ.
അതിബന്ന് ദംജുകൾക്കിടയിലമ്മാം
പതിക്കണമെന്നാ ഭഗവാൻസകല്ലും?
ഭവതിയെത്തുരോ വിശാല, സംവൃബക്കാ-
ണ്ഡവയിക്കാറവർ ഭവതനന്നയന്നാർ ;
മഹതലയ്ക്കുണ്ടാ ഗതിയവക്കാനു
പുത്രശ്രായ് മാത്രം പുലന്നിട്ടാമെക്കിൽ ?
അതില്ലെല്ലോ, ദേവി! യതില്ലെല്ലോ, തൈക്കാലി
മുതൽ താൻ, വീപ്പുംതോ! നീലച്ചുംഖായ്മിലും.
ഇഴുകിടാം കരമിവക്കാട്ടിങ്ങങ്ങു
വെള്ളത്ത താള്ളിനേൽ കരുപ്പു തേയ്ക്കുവാൻ.
കയ തൊഴിൽ വേറിട്ടിന്തിടാത്തവ—
കരിയുപ്പിൻവകയ്ക്കുതകിടാത്തവർ;
പടക്കരക്കരിതൻ സ്ഥാത്രപമെന്നെന്ന
പടത്തിൽ നോക്കിയും പറിച്ചിടാത്തവർ;
അടക്കിളിത്തിലെന്നടവുകാട്ടം പോയോ,
ബെടിക്കരിൽ വെക്കുകൊണ്ടുന്നതിയാണെന്നാർ?

അഴിനിലയിൽപ്പെട്ടവാക്ക്‌ന്റു

കഴിയുമമതൻ കമനം നീക്കവാൻ?

44

പലകമീമട്ടിൽ പരിതച്ചിക്കും;

ഹലമതുകൊണ്ട് അരിന്മുഖിപ്പേശു.

ഈ,യധികൃതരന്നവടിച്ചില്ല;

പോത്തുവാൻ നമ്മൾ പറിച്ചതുമില്ല.

കഴിഞ്ഞതു പ്രക്ഷേ കഴിഞ്ഞില്ലോ? മലവിൽ-

കഴിഞ്ഞുകുടങ്ങിം വഴി വേണ്ടെന്നാക്കാൻ?

നടക്കിലായിപ്പോയോ, പട്ടികയറിപ്പോ,-

യട,രതിൻകുട്ടാമിടരാട്ടം കുടി.

അതു കുതകക്കിച്ചുടയ്ക്കുമ്പോൾ നമ്മ-

ഇതുമിതും ചൊല്ലിയകന്ന നിന്നാലോ?

പുരയ്ക്ക തീപിടിച്ചെത്തിയും ഒന്നത്തു

കരും കെട്ടിക്കൊണ്ടുകുത്തിങ്ങനാലോ?

ഭരണക്കരയക്കുരും കരറും

പരക്കിലാമന്ത്രം പടബന്ധിക്കുമോ?

കടിയിരിപ്പില്ലേ നമ്മക കാക്കവാൻ?

മടയവരില്ലേ നമ്മക പോറ്റവാൻ?

ക്കിതിക്കിതല്ലയോ നമ്മക പെററമു;-

ക്കിതിക്കുറ മാനം നാം പുലത്തിടേണ്ടയോ?

ധൂമരന്മാരാം ജനങ്ങളിൽപ്പെന്ന

ആക്കിന്തള്ളിൽച്ചുനടിഞ്ഞുകൊണ്ടാലോ?

ശ്രീനാരാത്ത കുർത്തവ്യം

കുട്ടംബം പോറേറണ്ണും ഗ്രഹഗമഭരാക്കെയു—
മടവിയിൽപ്പുക്ക തപം തുടന്നാലോ?
എവിടെ ഫൂതുവന്നതിരിച്ചമന്നാ—
ലവിടെപ്പോയ് നമക്കണ്ണിനിരക്കണം.
അയഞ്ചുടാനെന്നുണ്ടുവകിലെപ്പുാഴം
ജയവും ധർമ്മവും, നിശ്ചലം ദിവ്യവും.
രിക്കലേ വേണ്ടു മരിക്കലേവക്കിം;
സതിക്കതമയ്യുംയിരിക്കിൽ നന്നല്ലീ?
ഗ്രാന്തത മൻസിൽ പ്രവൃത്തിചെയ്യുവോ—
ക്കപ്പജയം വന്നാലതും ജയമല്ലീ?
വിജയം ദായുളിയുമരിക്ക ഭാരതം
വിജനമാക്കവാൻ യാളിമനാരം ദവണേ?
ഒമ്മിക്കാം നമ,കൊമ്മിക്കാം; നര—
ക്കൂദായമരയാനതാനഭഗ്രമാം തന്നും.
പരസ്യപരസ്യർല്ലപ്പുടവശ്യങ്ങവും
പരന്നാരാധിയിൽത്തക്കൻ താഴ്ചട്ട;
“ഒരാററവസ്ത്രക്കാരിവിടെയുംകും വർ,
ഒരത്തുമിതൻ തനയർ, സോദരൻ.”
ഹടിഡയാടകാക്കമിപ്പുടവിളിക്കാണ്ടു
പുടച്ചുംജും ഭവനമൊക്കെയും.
തനിമിച്ചക്കംകൊണ്ടണയും നാററലർ
നടനടങ്ങിപ്പോംതൊന്നു കുറംകുകിൽ.

തൊടക്കവെട്ടിനു കിടക്കായഞ്ചു നാം
 കടക്കരയിലെ മണ്ണത്തരികളായും.
 പല നീൺചുടികളും മിച്ചുചുട്ടാ—
 സാലക്കലവന്നതറിയുന്നില്ലെന്ന് ;
 പ്രമാണാകിലത്തരികൾ, തായാടി—
 കജ്ജുമാം ക്രൂം ചമയ്യാം നമ്മരിക്കിം.
 പരസ്പുമാനനാടാണാത്തിടാം; ദാന്തി—
 മരളിയുത്തവാനിതല്ലവസരം ;
 അവൾ എങ്ങും ഭവൻ ! ഗീതതാൻ
 ശുദ്ധിഭേദതിപ്പുടക്കലുണ്ടിക്കൽ.
 അഭയമമയ്യുന്നതുള്ളേണ്ടം നമ്മ—
 സഹാരംതന്നെകായ്യും നിന്നതുവരും ?

ര്. അരുംഗംഗാരാമം *

പോതം പോതമിതിന്തിര്മ്മട്ട്
 പേരയതു നാം സഹജരേ |
 ചേരുവതിനിന്തോ വഴി
     ചെല്ലുണ്ട് ദിക്കിൽ ?
 വർണ്ണമെന്നം, പേരുമെന്നം,
     ഭാഷവെന്നം, മതമെന്നം,
 ദിനതരയപ്പുലവല
     പേരിൽപ്പുലത്തി,
 പരസ്യരേപപ്പുമാകം
     പട്ടനത്രതുമരത്തിനു
 ധരവെങ്ങും തഴീയ്യുവാൻ
     തരം വള്ളത്തി,
 അതിന്ത്തമലമരിച്ചാണി -
     ചൃട്ടിക്കുന്നവല്ലോ മണ്ണിൽ -
 പ്രതിതരായും, പ്രാമരരായും,
     പ്രാവിഡ്യരായും, നാം !
 പാറയായും, ലോധമായും,
     സസ്യമായും, തിന്ത്രക്കായു -
 മെരിഞ്ഞവിയുൽക്കയ്യി -
     പ്രൂഢനണിക്കിൽ കുടി,

എംഗാക്കുരേ റംട്ടി സ്ഥാപിക്കുന്ന ആവശ്യങ്ങളിനായി എഴുതിയതും.

മാനവരായ് തീന് നമ്മൾ
 വാനവരായ്, കട്ടുതിൽ
 വാണിഡേണം പരമ്പര
 സായുജ്ഞംശന്ത് ?
 കിഴക്കുമെക്കെന്നുവാളി-
 ക്ഷേമിക്കം മനസ്ത്രത്തിൽ
 വഴക്കെന്തനാറിയവാൻ;
 കിഴക്കം മേരകം,
 ഓരംയിരം കരഞ്ഞിപം
 കൊഴുത്തിനോക്കീടുമതിൻ
 കാരണാരതകാണംനീല
 ഗദ്ദുമാലി.
 കുറപ്പുനം ദ്യൂതപ്പുനം
 പറന്തടിപ്പിടിക്കുടം
 നരങ്ങട മെഴുപ്പും കണ്ണ
 നഭ്ലുതിന്നിനം
 ഫിരിക്കുന്ന കവലയ
 കമുപ്പുപ്പെട്ടുപ്പുമാരു
 സഹസ്രക്കു വിടിത്തന
 ശവർക്കാന്തന്.
 ‘ദ്രുതം’മെന്നുവാളിടം റ-
 ണംക്ഷരത്തിലുടങ്ങുന്ന
 ലോകരാജ ഭോഗക്ഷേമ
 സാമഗ്രിയെല്ലാം.

20

സപ്ത്രീകരിക്കം ഭർഖമോം
 സപത്രതന്നെ സുവൃഷ്ടാഭം,
 നിജ്ഞീക്കം, നിരാകരംക്കും,
 നിത്രപവിത്രം.
 അതു പരിചയത്തിന്റെ
 പരിണതിമാത്രഭ്ലു ;
 കൊതുക്കുതു തടിച്ചുഖം
 കൊമ്പനാവില്ല.
 സംഘടനക്കാണ്ടുമരു
 ഏകവരില്ല ; മനീബലതു
 സംഘമില്ല സമസ്യ
 സംഘാരസജ്ജം !
 നേട്വശനം ധാനിയത്രു ;
 ചെറിഡനേരം ദിവജന്തായ
 മുടക്കിമണ്ണതിന് കളീകാട്ടം
 മിശ്രമാസത്താൽ,
 സപാത്മലോഭഗംബാധചത്രം
 സൈറവ്വാദത്തിനുനോചകം ;
 സാത്പികമാഥതിന് ചിംബം
 സർസപത്രംഗം,
 കാമുകം കാമുകിക്കും
 തമമില്ലത്രു രതിഭാവം
 കേമിമെന്ന പുക തുന്ന

സാഹിത്രാഹാത്മ.
 സമജംപലം ചരണിഗ്രഹം;
 സമന്നതം ഗ്രഹാത്മം,
 പുമത്വാപ്തിക്കാക്കം ദവണം
     ചുവർശാരം,
 എകിലുമാജ്ഞാതിസ്ഥിലു
     മിക്കാദായിപ്പുംലേടത്തും
 അൻകാത്യത്തിൽ കരിനിഴക്ക
     തട്ടിനില്ലെന്ന,
 കുടംബവജീവിതം കൊണ്ട്
     പ്രലാമെന്നു ലോകമോറേ
 കുടംബവരെ,നാമുകരം
     കാട്ടിത്തരാത്തയാൽ ?

40

III

മനിലൊങ്ങ സുചുത്തുണ്ട്
 മർത്ത്രക്കന്നാൽ മതിയവൻ
 പുണ്യജന്മംപരക്കാക്കാരം
     ത്രിസംഖ്യന്ന,
 തന്നടയ ഏഡഘത്തിൻ
     സപ്ത്യതരയപ്പരിക്കുക്കാൻ;
 തന്നടയ രഹസ്യങ്ങൾ
     സൃഷ്ടിച്ചവയ്ക്കാൻ;

തന്നടയ സംസ്ഥാപക്കു

ഉച്ചടിയായോ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ;

തന്നടയ സന്താപങ്കു

പക്തിയാക്കാൻ ;

തന്നടയ സുവാസപ്രഭാം,

തന്നടയ മുഖ്യാം,

തന്നടയ ഘരഭേദം,

മെന്നീനിലയിൽ,

ങ്ങവൻവന്നാൽ സംക്ഷാരം

സൗഹ്യത്വക്കിലവുണ്ടാക്കു

മഞ്ഞുവും മണംവീഞ്ഞം

മിലാക്കിവാക്കം.

ങ്ങവെന്നട്ടിലൊത്തിണങ്ങി

വിടിന്നിട്ടമിൽവുംകൈ-

ക്കൂദാക്കുട്ടിക്കളിച്ചിട്ട് -

മിക്കില്ലിക്കം ;

ങ്ങവഴിക്കേലാത്തിട്ട് -

മിൽക്കിലുക്കം, വശനി -

ലെംറിട്ടു വിള്ളഞ്ചിട്ട് -

മിജതാരങ്ങം ;

ങ്ങ ദേഹി കടികൊള്ളുള്ള -

മിക്കമയുക്കം : — ഇന്തുമട്ടിൽ

നർക്കാരുയണസമ—

രിയപുരാഷ്ഠർ,

കൗവനേ മരറരായവൻ

പുരക്കന്നായോ, വേണ്ടിവന്നാൽ.

മരിക്കവാൻ പോലും ബലം—

പരിക്കരന്നായോ,

അവനിയിൽ വിലനുകി—

ലവൻ താനെന്നീതപ്രഭം—

രവർ മേവുമിടം താനെ—

നമ്മ് നസ്തികം.

60

IV

സ്നേഹത്തിന്റെ വാതിലാക്കം

സ്നേഹംകൊണ്ടതുറക്കാവു

സ്നേഹത്തെ നാം നഷ്ടി വേണും

സ്നേഹത്തെ വാങ്ങാൻമീ!

ദിനവള്ളൂർ, ദിനരാഷ്ട്രർ,

ദിനമതരെനേ ചൊല്ലി—

യന്നരിൽനിന്നകലുജവോ—

രത്രുന്തുഷ്ടുർ

അവരെ നാം പേടിക്കേണാ,

മവരുച്ചേയാദിവാര—

മവതരിപ്പിച്ചതാണീ

യാജിവിശാവി.

സ്നേഹിത്യപുലതിയും
കാപ്പിയണ്ടി, കൂട്ടികളി-

ബഹുരമാനം ബഹുാല-
തന്മുഖിയണം ;

പാഴിലോരാസൊള്ളി സൊള്ളി-
യദിരിശ്ശപ്പാക്കിയിൽവാ-
ദ്രുഷകരു കിടക്കവ-
തേവക്കം കാണാം.

ശ്രദ്ധമാകമാറ്റശത്രിൻ
പ്രഭരണയാൽ സ്ഥാപിതമാം
'റോട്ടറി' സ്നേഹവബ്ലൂ-
പ്രമാധികാശൈത്രം.
പരസ്പരവിനിമയ-

ക്ഷമങ്ങളാം എഴുക്കുകൾ
പരമതിന്നരുങ്കുറംകു
അവിച്ചിട്ടെ.

ലോകഭോവയന്നും-
മാവഴിക്കിപ്പുപയുത്തി-
നോകതയെയുറപ്പിച്ചു-
മായവരല്ലോ

സമസ്യമാം കർമ്മ തേരും
സവംജഗ്രഹിപ്പിതാവിക്കു

സമയം കൊള്ളുമ്പോൾ
സൗഖ്യം സ്വീകരിച്ചു
മറ്റൊരു തത്ത്വം പരവര
മനിവെജ്ഞം വ്യാപിപ്പിച്ച്
തങ്ങളേയുമന്ത്രം രാജാ
യന്മാരണക്കുട്ട.

ഓ. മഹാത്മോ

അതുവൻ പുശരാധിതൻ
 വെള്ളക്കാണംതീ: “തെല്ലും
 ഭേദമെന്ന് ദീനത്തിന്,-
 ലൈനിനിരുത്തുണ്ട് ഞാൻ? ”
 “ഈ ഗമലം വട്ടിന്തങ്ങളും -
 പോകണം” വഹനാന്ന് വെള്ള
 സത്പരം മരംക്കാരം,-
 മെക്കിലെ സുവം കിട്ട.”
 “എന്നെക്കുണ്ണാവില്ലയെ -
 നെന്തു ഞാൻ പറഞ്ഞതിട്ടം
 പിരന്നയും ദ്വാനന്തി-
 നാപചല്ലുവത്തില്ല ?
 ഈ നവീനമാം മേട,-
 യീമഹാജനമാം ചുക്കാ-
 വിനില്ല മറുളളായ
 വസ്തുവിൻ കംബവും
 എത്തുമട്ടയുാ! വിട് - /
 പോകം ഞാൻ? പണ്ണേതന്നൊ
 വേതാല്ലുനൊന്നില്ലാത്ത
 ജ്ഞാക്കൾ ഫിക്കിത്സകൾ !”
 ദാതികാൻ ദിഷ്ടക്കുതി-

സ്വന്തരം: “വെള്ളേജുമി—
 പ്രായിക്ക മററി, സ്റ്റേച്ച്
 മാറിയെ ദഹിപ്പേച്ച.
 ശ്വസനക്കിടപ്പുംത
 പാക്കില്ലെന്നാൽ ഹോകാം
 സപ്രദേശക്കിടൻഡെന്ന;
 ശാരൂപ്യത്വാടാക്കിന്താവു ?
 എത്രയു നന്നാണതി—
 ബുദ്ധമിഡിയക്കാളേന്നാലീ
 നിത്രവും ഫുസംഗിപ്പ്,—
 തൊന്ത്രപോക്ക് നേരിയ്ക്കാണ്ടു.” 16

II

‘സപ്രദം’—അതുള്ളും ഒക്കു
 തെട്ടിപ്പുായും പുരോധിതന്ന
 വിക്കണ്ണ ഭസ്യപ്പുത്തിൽ
 നിന്നണന്നവൻപോലെ,
 “സപ്രദമാ?” ചൊന്നാൻ “ഈവാൻ
 ഭാന്തേനാ സവേ? മും
 സപ്രദമജിന്നനാട്ട
 തന്നുകാലം തൊന്ത്രങ്കാരൻ,
 എത്രമേ തിട്ടക്കമി—
 സ്റ്റേച്ച് ചെന്നെത്താ, നന്നി—

ക്കാതിമൃം നലോക്കേണ്ടതി-
 ശ്വന്മാം ആഗവരണാനം,
 നല്ലതാണാക്കം നാകു-
 മെക്കിലും വലിനെങ്ങു
 ചവല്ലുമാരണം കേരി-
 ലബിമാനാരനാപ്പുതൻ ?
 അരുജാക്കമായിസപ്രീ-
 മാരാധികവാൻ കൊള്ളം ;
 കഷ്ണാതലം മനശ്ശുക്ക്
 സംവാസത്തിനം കൊള്ളം ;
 ഉന്നതിക്കാൽപ്പീല;
 വന്നിട്ടില്ലനന്തയം-
 മെന്നമതനാക്കത്തിൽ
 കുഞ്ചിപ്പിക്കാലംദാവം.
 കുട്ടി തൊനോരോ ദ്രോഷ്ട്വി
 ദവതനത്തിനായോ നാക്കാ-
 വേട്ടിവേച്ചുരയ്യുക്കൊ-
 ണേര വന്ന കുട്ടാൻവയ്യാം ?
 വീട്ടിവിത്രാരോ റൂലം
 നീങ്ങുവാനാവാത്ത തൊൻ
 ആട്ടിവിട്ടുന്നുപാന്തു
 അടഞ്ഞ യാനിൽപ്പോലും ।

തനാശയ്ക്കുതാഴെത്തുള്ളൂ ?
 നീരിറങ്ങാതെതാനാക്കണം
 പണ്ഡഗസ്സുപ്രാഹേപ്പാലെ
 പാദമാധി പാനം ചെയ്യാൻ?
 എങ്കിൽതാനിപ്പോരു മാറി—
 ഫ്പാക്കംണം ? ഞാസിച്ചുംലും
 മറ്റ് ചാത്മാവേ ! സജ്ജി—
 ഒന്തിനം ഭവദ്രുസന്ന്.
 പ്രീപിലോ, ജലത്തിലോ,
 ദൈസക്കപ്പറപ്പിലോ,
 പ്രീപിക്കിടക്കാവാസമാം
 കാട്ടിലോ, ഫൈലവത്തിലോ,
 എത്തുമെൻ ധാത്രുവെത—
 നാഡ്, മക്കങ്ങളും ചെലവുംവാൻ
 ചേത്തസ്സിൽ സന്തുഷ്ടമോ
 വേദമോ ജനിപ്പില.
 നാകം— അപ്പും മാത്ര—
 ഇച്ചരിക്കാണ്ണു ഭവാൻ:
 ഹാ! കേരളു രേഖാ താനോ—
 നാല്പിയം തന്മല്ലത്തിൽ.”
 വാത്തങ്ങാടൊപ്പം തന്നോ—
 യാത്തന്നും ഏകാത്തിക്കന്നു—
 ധാത്രീയിൽ ചീരാവാസം:—
 അപ്പും മായാലൈ !

സി. കൗരില്ലിനോട്

I

പാടക, പാടക, ഓവിയും ഭ്രതവും
പാടകക്കേളുത്ത കോകില്ലമേ !
വംഡികിൽ സൈപ്രദമായും വാഴന നിന്മനം
വാടി വലഞ്ഞിടാനില്ല ഞായം.
ഒക്കത്തിൽ പ്രകാരമെന്നേന പൊയ്യേപ്പായി;
കൂക്കവും നാണത്തായും മുകമംയി,
ഖുമലർക്കാവിനിനീശനായുംതീൻ നീ ;
ആയതിൽ ചിഹ്നംബാം ചതുരായുംകാഞ്ചു ഞാൻ
നീയമന്നിട്ടമീമാമരത്തെ.
കൈവന്നുചവന്നില്ലു മുക്കവും വല്ലിയും
പൂവിട്ട നില്ലുന ചെവരുമാസം.
ഓമനേ ! നിന്നഗാനമോത്തവ മുക്കുട്ടി—
ക്കോറിമയിൽക്കൊരിയതിൽ കററമുണ്ടാ ?
പന്തലിച്ചുജീകാരിതെത്തമാവിൻ കൊമ്പത്രു
ചെന്തളിൽ തിന്നതിനാനുരാനും
ഈരിസൈംഗായും നേടിന നിനോട്
'സം—രീ' പറിക്കണ്ണം കിന്നരയും ;
പേടിയും കൈയും കൈവിട്ട വെഗത്തിൽ
തുരാടി തുരാനാലുമെൻസവാദേ !

മുഖരായുംതും തെങ്ങവള്ളുപ്പി നീ
പാടണമെന്ന ഞാൻ മുഖമില്ലീല.

മാനവരാകിയ തെങ്ങതും നീനുടെ
ഗാനവും തെങ്ങളിൽചേത്തില്ല.

അതവും ഭാവിയും കാർമ്മകിൽ മത്രകൾ,
വേദവും ഭീതിയും യായ്ക്ക മുലം ;

തുകകയില്ലവ നീത്തുള്ളി തെങ്ങരാക്ക ;
തുകിക്കം ക്ലാസ്സിൽ നീനുമാത്രം.

രണ്ടിന്നും മധ്യത്തി'ലി'നൊന്ന മിന്നലിൻ
തുണ്ടാനു തെല്ലുങ്ങാൻ മിന്നിപ്പുംയാൽ,
രണ്ടിം തന്റുറിയാം തട്ടിച്ചും രേവയെ-
ക്കൊണ്ടലിയിൽക്കൊണ്ടലായ" മാറ്റും തവണം.

പോരകിലിക്കാലം പോയകൊണ്ടങ്ങളി-
പ്പാരിടം പാഴുമയവാകം കാലം ;

ചാകലും കൊല്ലുമല്ലാതെ തുത്രങ്ങൾ
ലോകകൾ മരറല്ലും മായ്ക്ക കാലം ;

വൃംഘനത്തിൽ ധാക്കി നീനുൽപാതയാനങ്ങൾ
തീമഴ രാപ്പുകൾപ്പെട്ടും കാലം ;

ശീഞ്ഞപ്പുഡ്യുള്ള ബോന്തുകൾ ഗർജ്ജിയ്ക്കു
ബാധിയ്ക്കും കർണ്ണങ്ങൾക്കും കാലം ;

കയിലിന്നോട്

മാരണമേവത മതയായും, കുലയായും,
 ഒഹ്യാരമാം താണ്യവമാട്ടം കാലം ;
 ക്ഷാമമാം രക്ഷപ്പും വക്രതിയും സർവ്വ-
 മാമിഷരായും ചെറുന്ന വീഴം കാലം :—
 ഉള്ളാനം-കോകിലം-സരുളിതം-തൊട്ടുക്കി
 ശ്രദ്ധാരം-ക്ഷതിപ്പൂജയുമുള്ള ?
 ഇന്ത്യരംമെത്തിയ ഏകദിന വേണ്ടി നീ
 ഗായകനാക്കവാനായ ചോല്ലും ?
 ഉദിയിൽ മത്തുന്തൻ നിർമ്മിതികാരണം
 സദ്യേകനണ്ണായും-പോരു ചാരിതാത്മ്യം
 അംഗമാഴി മിമ്പ്രയേന്നല്ലേയോ ഒഹ്യാഷിപ്പു
 ഇന്ത്യനിന്തൻ കൊടുഭ്രാതുധ്യാതം ?
 ദ്രോഹ്യമാം നിന്നുടെ കണ്ണത്തിലീശപരൻ
 പാല്ലേടൽ നല്ലാത്ത പീഡ്യാഖത്തെ
 വിന്റുണിച്ചീടിന വേള്ളയിൽത്താൻ നേരി
 ധന്മുത പാണിക്കം ശേമുഷിക്കം.

56

III

പാടക, പാടക പബ്യമരാശത്തിൽ
 പാദവേദരിന കോകിലമേ |
 മാണംബേഴും തോപ്പിതു കത്തുന്ന ചൊന്തിയിൽ—
 ചൂഡായും പ്രോക്കിയും പ്രോയിട്ടേ ;

ഇമധ്യവുറിടം മാവിനെപ്പോരിച്ച്

ബെംഴു വിഴു കിൽ വിഴു ഭേദ ;

വാരങ്ങിവായ്ക്കും നിൻ മേനീയിൽ വ്രായരുൾ

ആദ്യ കൊള്ളുകിൽക്കൊണ്ടിട്ടേ ;

നീ കമയില്ലാതെ മേലത്തേക്കായ്ക്കുമോ—

തംാക്കലനാക്കേന്നാന്റും ശ്രൂം.

മായമററി മധുമാസത്തിൽ നീരൊരു

ഗായകനാക്കവാൻ ജാതനായി ;

ആയതു പോയം, നീ തന്ത്രപം തുപ്പനായ

സപീയമാം കർത്തവ്യമാവരിച്ചു.

മാനവർ—ഒദ്ദേശത്താൽ വണ്ണിതർ—നിന്നും

ഗാനത്തെ കേരിക്കാത്താലുക്ക് നഷ്ടം ?

ഇന്നവർ മാത്രമല്ലെങ്കിൽ വാഴനാ—

തെന്നു നീരൊരുത്താലുമെൻ സുഖ്യതേ !

തന്നു തലയാട്ടം നീ പാടുന്നോരു വല്ലികരം ;

വണ്ണകരം വട്ടത്തിൽ മുളിയാട്ടം ;

പീതിടം നിന്നുമെന്നി മാത്രപോതങ്ങ—

ഉണ്ണില്ലു ആരിടം ചെപകിളികരം.

ആനംഡണ്ണം തിലാംടി നിന്നിടം

തേരോഹിപ്പാന്നിടം ഷുജാകരകരം.

കാനനംഡേവതമായെടക കണ്ണത്തിൽ

നീ നൃംഥതിരിച്ചുംരോഴ്മക്കം.

ക്രിസ്തീനാട്ട്

എവക്ക് മോഹനമല്ല താൻ നിൽ കണ്ണു
കാർവ്വന്നൻ കണ്ണൻതാൻ വേണ്ടോലെ! 84

IV

കോകില | നിന്നരട കാകളിതാൻ പൊയിരി
ലോകത്തിന്നന്നെന്നു ദിവ്യമില്ല.
കാറയാരം കോപിക്കൈയ്യാനത്രാൽപ്പുക്കു നീ
സാന്തപ്പം നല്കുകക്കയായിരിക്കും ;—
സംഭവ്യമല്ലതു; സൗതമ്പന്നാം നിന്നൊട്ട്
നിന്നപ്രയ കോപിക്കാനില്ല വെന്നും.
അപ്പേക്കിൽ ഒരുലോക്കൃജേതാവാം കാമനെ—
ചുംപി നീ വാ തു ക്കയായിരിക്കും ;—
അല്ലതും; ക്ഷുദ്രമാം വാപിതാൻ ജീവിതം
തെല്ലും നിന്നനിലായ്ക്കുത്തതല്ല.
സാമ്രാജ്യവുംതന്നെ ഓക്കേഴും അക്കാധം നീ
താമുക്കും! നിന്നക്കണ്ണാമോതുന്നീലേ ?
നിർണ്ണയം ഒഭവത്തിന്നു മേരു നീ ധാരകു
നിന്നരട രൂപീകര വേണ്ടി മാത്രം.
ശ്രദ്ധയുണ്ട്! താവക്കമാകമില്ലെങ്കിതം
വായുവിൽ വിത്രാന്തമാകയില്ല ;
നാല്ലുഴമായതിന്നു സദ്ദേശം കേട്ടിട—
മെര്പുംശിനാക്കില്ലും മാന്ത്രികം.

കയിലിനോട്ട്

“ഗാനം താനാനന്ദ, മാനന്ദ താൻ ഗാനം”
എനമിത്തപൊന്നീ യോതിയോതി
ആവഴിക്കൽത്തു വാളും തുണ്ടരംക്ക
ഒക്കവള്ളത്തീടുക ജനമലാണ്.
പാടക പാടക സോജര ! സുസ്പരി
നേടക നിർവ്വതി പാടിപ്പാടി.

ര. നക്ഷാത്ര ഷട്ടി

നിത്യവും താരങ്ങാളേ !

നിശ്ചാരങ്കൾ നമസ്കാരം;

തഭപ്രാപദിശം ചെയ്യ-

മാവാൽക്കുറ്റി നിശ്ചാരം ?

ശ്രദ്ധലം തമസ്സിനാൽ

ഗ്രഹമാക്കദ്ദോഡം വിയ-

പീമിയിൽ പേര്ത്തും നിശ്ചാരം

നീഞ്ഞവന്മാരിക്കണം.

ആത്മജികാലത്തിക്കൽ

ചാവനാത്മാവായുള്ള

മിറുന്നൊക്കാണാനോര-

മസ്തകികയും ചെയ്യും.

എന്തിനിൽ സൃഷ്ടിയുമുഖം-

നോക്കുംദോഡാളുവിക്കരണ

ചിന്തയിൽത്തോന്നീട്ടിന്ന്;

തെല്ലാത്തുണ്ടാർത്തിക്കാം.

എന്നന്നപ്പിരഞ്ഞിട്ടും

ഒന്നം തൊൻ വാന്നത്തിക്കൽ-

ചുന്നയമാരാം ചേവ-

നൊത്തും പേരേക്കാണ്മു;

അമധ്യാമോധ്യപാന്ത-

മാക്കവു നീഞ്ഞാനോര-

മെന്നുന്നിൽ പ്രകാശിപ്പി-
രതകമാം പരഞ്ഞുവമം.
നിങ്ങൾ തന്നപ്പുമാനം
വേശകത്തിൻ സ്വന്താദാനം;
നിങ്ങൾതു തിരോധാനും
വോക്കത്തിൻ സമുത്തമാനം.

— — —

ഡാക്ടിലേപ്പ് ട്രി

1

പാരിടം തമിസുതൻ
 ചക്രവർത്തിയുട്ടിക്കഴി;
 കുറിക്കെട്ടുങ്ങം വന്ന
 കുട്ടനു കുവാരമായും.
 വാനിലേക്കൊട്ടുകാരാ—
 ധ്യാനത്മാം പിശാവിശ്വൻ
 മേനീകിൽപ്പുണിട്ടനു
 മേല്ലു മേരുക്കാളും ജീവാം.
 ഭ്രതലം മരിച്ചുവോ—
 നിശ്ചയിഷ്ടം ദിവിയത്തിലും—
 പ്രേമത്തിന് പിതാധ്യമം
 വാച്ചുവോ യാനാകാരം ദി,
 എക്കെങ്കാളിച്ചുവോ ചോരാ—
 ഓതിയാൽ നഭാവീമി
 തിക്കരിനായകം വച്ചു
 താരധാരാലക്കാരം ?
 അല്ലെന്നോ ചൊല്ലുണ്ട് തോ—
 നന്നാരേതത്താമസ്സാണ്ടും,—
 മല്ലുക്കിലേതോ പുത്രൻ
 കാനോളാശ്രൂതക്കുന്നോ ?

ഉറുമാം മധാരസ്യ—

മൊന്നതാ | സകല്ലമാം
ഒക്കിനാൽക്കാണാമെക്കിൻ
കാണുവിൻ, ഭാതാക്കാളേ |
താപിതേരുദ്രമങ്ങളായ
നീരം്യും, മത്തപ്രിപ-
വ്യാപാരജീമം, വിപത്-
കൈന്ത്രമാമതിയ്ക്കുടി
താങ്കുവാൻ പോണാമാക്ക
രെഡവംതാൻ കുരംനീട്ടി
നീങ്കുണ്ണ മുന്നാഴ്ചക്കു
പല്ലുക്കുണ്ണനിത്രതം.
“ആരുടോ ? നില്ലുട്ടുയ—
പ്ലി”ക്കുന്നാഴനാരത്താ—
രാരവം കെടിക്കുകനു
സിംഹഗളംജുനം പോലേ.
“നില്ലുട്ടു, നില്ലുട്ടു”യെ—
നാതുചുമ്മരുള്ളും—
മൃഗീരിൻ പ്രതിയപനി—
ക്കണ്ണപുമായ “ മുഖങ്കുന്തു.
ഭീമമാം വെടിക്കെട്ടു
പൊട്ടുന്തു മുരത്തിക,—
ലേതു ഭമ്മുത്തിക്കേപ്പു—
ക്കിഞ്ചവം നടക്കിന്നോ കു

കാട്ടിലെപ്പും

കാഴ്ച മന്തിൽപ്പുതം
 രണ്ടില്ലോ, പോരാട്ടന
 കംളിതൻ തുറിച്ചതാം
 വട്ടക്കണ്ണ് തോല്ലുംമട്ടിൽ.
 പേടിച്ച നിൽക്കീ വാഹൻ
 പഞ്ഞകൾ; ചുറും ദന്ത
 കുടിയെഞ്ഞങ്കംപേൻ,
 കൊഞ്ചക്കാർ, മീംസാരതൻ.
 വല്ലായ്ക്കൈയാനമട്ട
 വന്നപോയേ തന്തിക്കണ്ണ
 പല്ലക്കിന്നകളുള്ളിൽ
 ഭാഗ്യവാൻ ധരിച്ചീല;
 നാശഭുവപാനയ്യാന-
 ലീനനാണപ്പോഴു-
 പ്പീതസ്ഥിഭാനദ-
 പീയുഷൻ, മഹാശയൻ.
 തയ്യതിജലാഞ്ചുരെ നാരി-
 ക്കുപ്പുരം തയ്യാറുരം
 ഗംജമസ്യലഭത്തകരം-
 പോകിയാണപ്പോയകൾ.

33

II

വാണിതൻ വക്ഷായഹം
 രണ്ടില്ലും യഴിഞ്ഞതുറം

തുന്നംപാലാരാഞ്ച

വേഴയിൽപ്പാനം ചെള്ള;

വണ്ണിത്രവരാഞ്ചമ—

യാരെത്തൻ മാറിയേച്ചത്ത്

സമീതേപ്പേമം പുല്ലി—

ലഞ്ചയായ് പ്രദാശിച്ച;

അരീപത്മനാഗസപാമി—

ഭാസനായ്, വഭാന്തഃ—

ബൈഭവത്തിനാധിക്യ—

വൈലക്ഷ്യം ഒഭാജനേകി;

ആക്കലാലതോപാല്ല—

പാരിജ്ഞതാരേനാക്കമം,

ക്രാൻറുവക്കേഡ്രോതഭവം,

പത്രായത്രാഗണ്യമം.

സപാതിങ്ങൻ, മുടസംഗ—

മിന്നവിൻ കളുകത്തെ

വ്യാതിയാങ്ക സമാർപ്പജിച്ച

തന്പരാൻ, ഗർഭത്രീമാൻ—

ആരെത്തൻവലക്കരുംയ്—

മാനിച്ചും സദ്ദുംഖിൽവ—

ചൂരിയ്ക്കൽ സംഗ്രഹം—

വാസല്യം നീംഷ്പവിച്ചുാ,

ആദ്ധ്യമായ് ക്രാന്നാടകൾ

സംഗീതം പുള്ളൻ മീഡിൽ—

കാട്ടിലേലപ്പും

വാളുത്തിൽ വായിക്കിവാൻ
 ഓക്സുമാരാർഹങ്ങിച്ചുവോ,
 വാട്ടം വിട്ടാരെ പ്രാജന്തർ
 വാഴി ത്തിയോ കരംകുള്ളി
 നാട്രവില്ലാധിഷ്ഠാന -
 ഒവതാസപത്രുചനായ് : —
 വടിവേലും തന്മ ഹാട്ടാൽ
 വിശപ്രത്യയാവർഘങ്ങിച്ച
 വടിവലവെന്നജ്ഞ
 നട്ടവൻ താനപ്പുമാൻ.
 തന്മ രക്ഷക്കില -
 സ്ഥായി ചെന്നകപ്പെട്ടി;
 പിശക്കു ധൂക്കണ്ണളാൽ
 കോകിലം ചുഴപ്പെട്ടി.

52

III

“നീക്കൊ തിരുറ്റില;
 വയ്യുടാ കുമി” ക്കൊന്ന
 ദനാക്കൊന്ന ചുണ്ടിക്കാട്ടി -
 ചുംബക്കുതൻ നേതാവാത്താൻ.
 പല്ലക്കിൽ നാലോ മറോം
 ചെട്ടിയുണ്ടതാരോന്നായു -
 ചുംബിം ദിന്ദുപെട്ടതെക്കീ
 ഭിസ്താന ധാരുക്കാരൻ.

42

ഓരോനും തുറന്നവൻ
 ഒന്നാക്കവേ കണ്ണുന്നള്ളി-
 ലാരെയും മേല്പീശ-
 മഗ്രമാമരത്തൊഴിക്കരം.
 വൈദവും, മാനിക്രൂദ്ധം,
 പച്ചയും, നീലക്കല്ലും
 മാരിവിൽക്കതീർക്കരറ
     വീഡിക്കണഞ്ചാനിയ്ക്കാണാം;
 അഞ്ചും, കടീസുതും,
     കെയുരും, തുലാങ്കാടി,
 കുക്കണം തൊട്ടുള്ളായ
     പാശങ്ങൾ വെറിട്ടൊനിൽ;
 മായമെയും സപ്പ്‌ംപോലെ
     ചുററിയും മടക്കിയും,
 തുറിച്ചുണിക്കുട്ടിയിൽ
     മരറ്റാനിൽ മുക്താധാരം;
 അചൃവും സുവർണ്ണവും
     നാലാമതൊനിൽ; -- ഷ്ടൈ-
 നാഷ്ട്ടിയെല്ലാം കൈക്കൈ-
     ലാക്കിനാൽ പാടച്ചുരൻ.
 മാക്കിയങ്ങാനോയുള്ളി ~
     മഞ്ഞല്ല, യന്നുഡീന-
 മംകവാനത്രും കുടി-
     യയപ്പഗൻ ഭടിച്ചുംതി:

குடிசூழல் முத்து

“உடியூசாயிலடுகி-
கவிழப்புக்கிமாறும் நல்லி-
புறுதோமரையுக்கு
பாலிபூங் மூந்துமிழு எதான்.”
கெக்கொட்டியுரிமுத்தி-
நாக்கீவுலான் வொன்னான்: “நல்ல
பாகா நீயாரென்னென்-
ஏயாற்றபோய் முலுகமாவே?
நின்குறித் வாணும் ஸ்பத்து
நிழேஷம் நின்முானாங்
ஏக்மிஸமலத்தென்
காளவான் கூற்றாகு போய்?&
கொஞ்சவா, நந்கிக்கொது,
கொஞ்சவா, தொநல்லூக்கின்-
முற்ணாறுள்ளாசல் நினை
வெட்டியென் கெவாஷிகான்.
நினையிற்கூரேகி எதா-
நாகாயம் நிரயேஷம்;
நின்கிளைக்கென் ஹினா-
யாஷியெப்புதைக்கெனா;”
ஏன்றாறுபெப்புக்கியும்
வாக்கியுத்துக்காக்கி ஒஹார-
கொநைமிழுதின்கூரை,
பள்ளமோ? கூணு, வொணோ

ശത്രുന്തപ്പുട്ടിക്കളിൽ
ക്കേവലം ദന്തമുച്ചിയിൽ-
വാല്പരമാന്ന, ഗാലപ്പാവ-
മാധവിനായിക്കണ്ണ.
“എന്തു വാല്പരമെൻ ആണന്നാം
ചെപണ്ണക്കിടാവാണോ! നിങ്ങൾ-
ഈയതിന്റെ ഘുംബനിയിൽ
പ്രോവലൊന്നേപ്പിക്കൊള്ളി
നിങ്ങൾക്കെത്തന്തി, നേനി-
ക്കേക്കിയാൽ തൃതായ്മൻ സ്ഥാന്;
നിങ്ങളിൽ പേരുന്നീല
ഹ്രത്തേന്ന ദേവം നല്ലീ? ”
ദേവകീയവൻ പണ്ണ
കംസങ്ഗാടിരന്നമ-
ടീവിയം ‘ചെപണ്ണക്’ എനിനാകു
ആത്മിച്ചാൻ ഹ്രത്തുവുൻ

IV

ഹ്രജ്ജനായപ്പുറാധരച്ചുന്നാൻ
ഒച്ചാരൻ “എൻ ചങ്ങാതി, നീ
വിധിയംഗിയോ, കണ്ണക്കെട്ടാണോ,
പീച്ചുനോ, കടിച്ചേചുനോ?
അല്ലവും മരറാനും നീ-
യായിപ്പീലപ്പോ, നിന-

കാട്ടിരേഖപ്പാട്ട്

കിരീച്ചുംവാല്രേഖപ്പാട്ട് -

കൈന്തിനിരീപ്പും കൊതി !

ഞുട്ട്, ദിംഗിതഴങ്ങപ്പാട്ട് -

തന്നാലിപ്പിത്തക്കാരി -

യുട്ടുമാ പിച്ചപ്പാള

അയൽത്തും തന്നുള്ളെന ?”

ആ വാക്കേക്കേട്ടുതിനാ -

നധപ്പുറൻ സമാംപാഡി -

“ചീ വാല്ല വേറിട്ടുനേ -

സ്റ്റോന്നുപുള്ളിശ്ശേരി.

ഉമ്പിതെൻ കരത്തിക്കാ -

ലെക്കിയ ദൊൻ ഒച്ചരാ,വവനാ -

കണ്ണിടാ, മട്ടത്തിടാ, -

മല്ലസിച്ചുറഞ്ഞിടാം.

സൃത്യുമാമീക്കഷയം

ഓജനം ഓജനംചെയ്യു

മിത്രനാരേന്നംകുടി -

രശ്വാല്ലിടാം സുഹൃദ്ദതെ ! ദൊൻ.

ശ്രീവാഴംകാടനില്ലേ

ഒമ്മേമൗനാനപത്മം,മാ-

ബുദ്ധവാഴം പുണ്ണുഭൂരുകൻ,

പുഞ്ചക്കലക്കാം,

ഇഞ്ഞത്തുമുഖിയിൽവാല്ല,-

മേകി ദൊന്തിൽപ്പാടി -

പ്പെത്ത് ചില്ലുവരത്തെപ്പാം
നോടി, യദ്ദേവൻ എല്ലി.

ആക്കലാസംരക്ഷകി—

ക്രമഗന്ധതന്നുനിൽ തൊൻ
കീമുമായ് തള്ളുനീ വാള്യം
പിന്നെയും വായിക്കകിൽ,
കിന്നരൻ തൊനെന്നോത്തും
അനുരാൻ കനി, ബൈതനീ—
കിന്നാരേനായ് തീർക്കം
കേവലം ക്ഷണാംലുത്തിൽ.

‘സം—രി’ ഒന്നാരാംക്കങ്ങളും
മുഴിയാലാ മന്ത്രത്താൻ
ഭാരിപ്പറ്റിയാവിനെ
തത്ത്വം ക്ഷണം തച്ചുാടിക്കാം.

ആലധിച്ചിട്ടികാം രാഗ—
മല്ലുമൊന്നനാലുടൻ
മാളികയ്ക്കും ചുക്കാം
മാത്രേദ്രാനുഡനായ്.

നാകികരക്കണ്ണിപ്പുക്കും
നല്ലുകവാനമുണ്ടപോതു
ഡാവി, ഗോവൊ, നോന്നുമാം—
എഴുന്നുമാകുക്കി.
എകനം താൻ വഹിപ്പുറി—

കാട്ടിലേപ്പാട്ട്

ലോകത്തിലാപ്പുണ്ടാത്മാ,
 ഇപ്പിരേശംപാസകൻ.
 എഴുയല്ലീ യാല്പുരി-
 ശഭ്ദനാംഖം തൊനെനാക്കാലത്രു-
 മാഴിജീർ വററിപ്പോകി-
 സ്റ്റേഷ്ടിൻ പാനാനിനായ്.
 അല്ലെങ്കിലെന്തിനേന്നനി-
 കാവിഞ്ഞമല്ലോ, കൊണ്ണ
 യപ്പു ദിക്കിലും ചെന്നാം -
 യപ്പോങ്ങം? മഹിക്കിവംൻ
 ആള്ളിരിക്കുവം പോങ്ങ,
 മാമദൈന്നിതം പോങ്ങ-,
 'ഈ' 'മുഖം, ബാലേ' യാകു
 സമ്മാനമൊന്നു ചപാങ്ങം.
 എൻമട്ടിൽ സരസപതി-
 ദേവിയെന്നുവിപ്പോകി
 മന്മം ആത്മൻ നല്കും മതി-
 ചപ്പാന്നതാൻ മാചെമ്പയപ്പരം."

124

V

വേണാട് യാണിട്ടന
 തന്ത്രം തണ്ടപേരു കേരംകീഴു-
 ദൈനന്ദ ദി ആം വാക്കം
 തെപ്പാന്ന പാക്കപ്പെട്ടി.

കാട്ടിലേപ്പും

“വടിവെല്ലുവോ ദോൺ ?
 കേട്ടിട്ടണണ്ണേപ്പുറി-
 യടവിക്കുള്ള തീർപ്പാർക്കം
 തെങ്ങപ്പഴം കുരത്തുല്ലാം.
 പാട്ടിനം കവർച്ചുല്ലും
 പാർക്കിൽപ്പുായനമേ-
 അട്ടിനം ചെന്നായ്ക്കുമെ-
 ക്കുന്നേരാനുമാകർഷണം ?
 കാതിലും കഴുത്തിലും
 കെകവയ്ക്കും നേരം കേരംപ്പു
 മാതർത്തൻ തെരക്കു തൊന്ത
 മാണ്ണംപെഴും സര്വീതമാകും;
 സപ്രത്യേക്കും ചോയ് ചോക്കേവ
 യാത്രക്കാൾ യയററത്തു
 മല്ലും കൊട്ടാ കൊട്ടും
 മാനസം കൂളിപ്പിപ്പു
 എന്നറേ വിപ്പരതനെ-
 ഫ്രൈഡി മാറ്റും; തൊന്ത
 കള്ളുനീൻ പൊഴിക്കാണു
 കാലാദി കണ്ണിട്ടില്ല.
 അന്നദിനകാം കേരംപ്പും-
 ക്കുന്നേപ്പും, ട്രായിൽക്കാട്ടി;
 തൊന്തിന്ന് കടക്കിത്തായ്ക്കു
 വേണ്ടല്ലോ മോബിക്കുവാൻ.

കാച്ചിലെപ്പാട്ട്

പാരമിന്നാരിപ്പ് തോൻ
 കേരണിക്കാ, മദ്ദൈജ്ഞാനി-
 പ്പാറയെ ദ്രവിപ്പിക്കാൻ
 പറയുമോ? പാട്ടി ഒന്നാക്കാം. ”
 മായമരിമുഖ്യാതി
 ഉറിനാൻ മലിമുവൻ;
 വാഴിപ്പാൻ തൃടക്കിനാൻ
 വാദ്യവും വാണിജാസൽ.
 കാൽമൺ/ക്രൂരങ്ങാട്ട്-
 നീങ്ങവേ എട്ടം മാറി;
 ജാലുനം സാധായങ്ങാ
 റ്റാതരായ” താഴ്ചാത്രവിൽ,
 സ്ക്രിപ്പരായ്, സമ്മുഖരായ്,
 ധന്തരായ്, ശമാല്പരായ്,
 സതപ്രതലാതമാക്കളായ്,
 തരുന്നതാൻമരണാരായ്.
 കാണമാറായീ മനി-
 ലേവക്കും കണ്ണൻ പണ്ണ
 അവണിവാദനം ചയ്യ
 മോഹനം രൂപാവനം.

148

VI

ടാതിനാൻ ഒച്ചാരൻ വീണ്ടും-
 സാരാത്താപനം, “യുദ്ധേ-

പ്രാഭാതിൽപ്പുതിക്കമി—

പ്രാചീരയപ്പാലിക്കണ്ണോ ।

സ്നേഹനന്നുചുത്തനായു്—

അക്കിക്കവാരങ്ങേദ്ദിവു—

ഗാനത്തിൻ ശരിയുമാം

പ്രാഭവാ കണ്ണഴല്ലു എന്നു.

എൻകൊട്ടംപങ്കം വോ—

നിമധ്തിലെന്നായുരു—

മെൻ കണ്ണീരോഴിച്ചു തേ—

ചില്ലേന്നായുച്ചമച്ചല്ലു.

മേരങ്ങവാനാംതു എ റ—

മങ്ങപയ്ക്കിട്ടുവ്വായ്ക്കരം

മേരമാൻ ദാനംവെയ്യു—

അമമഹാൻ സർപ്പാനുജ്ഞയു.

തൊൻ, കുള്ളൻ; —കവന്നതാം

സപത്രതല്ലാമിപ്പുംകുങ്കേ—

തേതൻകിനിതൈട്ടം പാട്ട്

കേട്ട തൊൻ തിരിച്ചുകും.

ഇപ്പുങ്ങങ്കാട്ടിനുമെള്ളു—

രീശേനല്ലേയു തൊൻ—

ക്ലുമൊന്നിറ്റാനത്തി—

നൃപ്പിക്കാമെൻ സമ്മാനം.

കൊള്ളുകൊണ്ണിരുവരേ—

കൈഞ്ഞാഡാരെൻ സപത്രതാരക്കു തൊൻ

കാട്ടിലേപ്പുംട്ട്

അല്ലത്തവിട്ടുന്ന നല്കു-
 മപ്പാട്ടിനു മുല്ലാംശമായും;-
 അല്ലപ്പ മാർപ്പണാതി-
 ല്ലാഡയാരന്നാചാരുന്ന
 തെല്ലതിനിരിക്കണ്ട
 ഒക്സിംഗാത്രപത്തികൾ.
 ഇം പുത്തി ചൊകവിട്ട് തോ-
 നിന്നുതൊട്ടിനിന്നും ദിവസ്-
 സേവകൻ, കഴിയ്ക്കപ്പാട്ടിൽ-
 പ്രിറ്റിം മണ്ണത്തരി. ”
 എന്നോതിതെനിക്കണ്ണ
 വിത്തമത്രയും നല്ലീ
 യന്നുനോക്കാതാവിന്ന
 തസ്തുന്ന ത്രാംഗങ്ങപരുന്ന.
 തന്ന ചാറുക്കാഞ്ഞ
 ചിന്തിച്ചേരുംഗളുമണ്ണ-
 തന്യാവുംഗ്രഹത്തികൾ-
 ലെത്തിച്ചു നിർബാധമായും.
 തന്ന ദന്തമുംപിഡിനമാത്രം
 വച്ചുകൊണ്ടാ സപ്രതാല്പി-
 മന്തമറക്കിയേ നർക്കൾ-
 സ്ഥായൻ ഭാനംചെയ്യുന്നു,
 അതു വാല്പവള്ളം പരത്തു-
 ദിക്കിലും പരത്തിനാനു

അവിലെപ്പറ്റത്തുന്ത്ര-

നാകമാപ്പുന്നുഡ്യോകൻ,
ഗാനമേ ! ഒയിപ്പു നീ

തുല്യരായ് വിഹായസ്സിൽ-
ദ്രീനങ്ങൾ വിത്തേരജ്ഞം

ആധിക്ഷം വിമരണമേ !

176

—

എ. പട്ടണിനാവ്

അലോകമോട്ട് കു പടന്നിടന
പു താൻ മഹായുദ്ധവിചത്രു മേരെൽ
കാംതാന്ത്ര ദിഃവി, ചതുര രാവിൽ തൊനോ-
ട്ടിരങ്ങിയെന്നാല്ലുറങ്ങിയില്ല.

നാരക്ഷസ്ത്രഭൈപ്പുഴതീവിയം താൻ
പംഭാജണംവെയ്യുരുപോലെ തോനി;
സത്രമാരു വാക്കിപ്പുതിനിന്നിരുന്നു
സാരത്തെവയാന്മുചപന്റ്സിക്കാം.

“ഉധകശ്ഛോ നിങ്ങൾ വിക്രതിലിനം-
മരിച്ച മീനിഥവതാക്കംവേണി?
കണ്ണാനു കൊണ്ണാട്ടിട്ടവാൻു നരനു
ക്രീഡി; ദാങ്കംക്രതനിന്തുക്രും?

പുത്രൻവടക്കിഞ്ഞാപ്പുകരു വാകിടന
പുകക്കണ്ണാട്ടക്കറിനിടയ്ക്കുടി
താഴത്രനിബന്നാനു നഞ്ഞുപിൽ ചന്നാക്കാൻ
താർക്ക്ക്രൂനംപോലും തരമില്ലയല്ലാ.

വാനിൽക്കരേം മുത്തെസനികക്ക്
വഴിക്കു കീപങ്ങരുക്കണക്കു നിങ്ങൾ
നീലാംബവരന്തിരുന്നു തഞ്ഞുകരിംഗാൻ
നില്ലുന്നതായാം പുഞ്ഞുതനോതി.

അല്ലോതയും സ്ത്രീയും വായ്യു—
മത്രാധിനം കണ്ട ചീരിപ്പതിനായു്
ഗോളങ്ങളേ! വന്നവരാകയില്ല
ആഫ്രിപ്പിൽക്കൂപയുള്ള നിങ്ങൾ.

ഹാ! നിങ്ങൾക്കു മെയ്യും പണ്ട മത്രു—
രക്ഷിപ്പയംകൊണ്ട നീതിനിരസം;
അരക്കാൻതിച്ചുരുസരത്തിലാക്കി—
മന്ത്രഃസ്ഥമാം ധനാന്തരകനിരസം.

വാനക്കരിക്കല്ലിവജന്ന് നന്ദകായു്
വരച്ച യുഷ്മമല്ലിപ്പിശാസനങ്ങൾ
മഴക്കെ വായിച്ചുറിവാൻ കഴിഞ്ഞ
മുഖക്കല്ലും കൈതി ജനിച്ചിരസം.

മനീസ്രൂപസവും അദിശപരഞ്ഞർ
മുറച്ചുരത്തക്കല്ലുക്കിളുവർഥ്ഥായായ
തക്കിയഭാരണ്ണങ്ങൾവായൻ ഒലാക്കം
ഭാരതാശികംകാണ്ട ഗണിച്ചിരസം.

ആഗാധവാണ്ണുകകൊണ്ട, മുടാ—
ക്കമഹായ്ക്കിടാൻ മാന്യശനന്ന വായ്യു ;
അസന്നംബരത്തിനമിളിള്ളുമുജുള്ളു—
സദ്ഗുന്നുസദർഹമസ്തകിച്ചു.

പടക്കിനാവു്

സപ്തമല്ലുസക്ത്രാശരിതന്നേര അപം
സപ്തഭദ്രാശവാലളിതയ്യു വായ്യേര,
അരാമിഷായനവരയ്യു ഇഡനാ-
റന്നെ പെട്ടനസ്ഥിപറുമായി.

സാജ്ഞാപമന്ത്രികരണാവ്യ ചുണ്ട
സഗർഭനാല്പം മുതിനല്ലിട്ടനോൻ
പിന്നീട് മറ്റജീവർത്തൻ നിണ്ണതാൽ-
പിംബാസ തീക്ഷ്ണാതിലെള്ളു വിത്രും ?

ഇജിത്രുംചുണ്ടനുരുംചാലെകാണ്ടു്
ശ്രേഖവി തൻ ചുണ്ടുലപ്പുവ്വുണ്ടും ;
ഒരുവര്ത്തിനായു തനീത്തു സ്വിക്കേതനാതിൽ-
ഹയു താനിങ്ങനാരികിട്ടനവശ്ല്ലാ.

തൻ നാലുപാദങ്ങളിലലാണ മാറ്റും
ധർമ്മത്തിനണ്ണിക്കലുവിതൻ യുഗത്തിൽ ;
ജാതം മരിപ്പാനസിങ്ഗാങ്ങിന്നില്ലു-
ണന്നുായമഞ്ചിങ്ങയിപാധമനാർ.

പാവങ്ങളൈക്കാ, നാവർത്തൻ പിണ്ണത്താൽ
പ്രാംശുക്കിൽപ്പുണിയിച്ചതിക്കൽ
കടന്നിരിക്കം വലർത്തൻ കഴുത്തിൽ-
കാലന്നഘോലും കയറില്ല വീഞ്ഞാൻ.

പട്ടക്കിനംവ്

ആക്കാത്രമൊന്നു കരിയാക്കവോക്ക്
താരങ്ങാദേഹി ! നിങ്ങളെല്ലായ്ക്കു ദോഷഭാം ?
ശാതല്പു, ദോഷിടിലുമെല്ലു നേടാ,—
മനാത്മവാദമാരവകല്ലുന്നതു.

സർവസപ്പവം തുരു തുരു തുരു
തന്തകരുലില്ലാണനിന്നുള്ളിൽ മോഹം
തുരു തുരു എപ്പും ജനതയ്ക്ക് നിങ്ങൾ
മുരത്തിരിക്കുന്നതു ഭാവമേരു.

അനുംവൃതിഖിയവനിക്കുന്നതു—
മാനന്ദസദ്യകമാം പദാത്മം;
മണ്ണിനു മല്ലിട്ട് മരിച്ചിട്ടുണ്ട്
മന്ത്രുന്നവത്രാനം മഹനീയമല്ല.

സംവർത്തമല്ലന്നുനീതം മുഴക്കി—
ഘോഷാദി മേനോൻ ശ്രവണം പൊട്ടണേ,
മംഗളത്തലാവും കിളിതന്നുര പാട്ടിൽ
മനം കളിക്കുന്ന മനാഷ്ടിനവൻ ?

ആട്ടുനു ശീമം ചെറുതെന്നലെല്ലു—
മാരാമവിത്തുരുക്കുമ്പവത്തായ്;
താഴും പിടിക്കുന്ന റമിച്ചു കുട്ടി
താങ്കളിലും മഹാരബകതവത്തായ്,

പ്രക്കടിനാഡ്

മലൻ പുഷ്ടിപ്പണം മരൊളതെമാകി
മണം പരത്തിട്ടകിൽ മർത്തുനെന്നുയോ ?
അഗ്നിസ്ത്രീക്രൂഢ്യമെഴിത്തു മരറാ-
നവന നാസംതിമിയാവതില്ല.

പാരിപ്പുരന്നങ്ങൾക്കുതണ്ടെ
പത്രങ്ങൾയുമും, പരിപ്പുണ്ണംബാഹ്യം,
താരിൻ്മുവം ഹാങ്കരം മുകൻ
ഒബ്ബത്രസവൽസുവമാന്നിട്ടുണ്ട്.

സുംഖവത്തിനേക്കി, റലഭത്തിനേക്കി,
ചതുര്മ്മുവൻ, സർക്കലാപ്രധിണൻ,
അത്രപ്പേരെന്നാലുമവരുകാലു-
മരിജ്ഞമെന്താറിയാത്ത ജനം.

വയത്തിനെത്തും റണ്ടാക്കിപ്പണം
വാഴ്ചയുംക്കരേപ്പു, റിരയായുംക്കരേപ്പും,—
ഹാ! തിന്തു ദേവൻ നമ്മെന്നുമെവം,
മനിക്കവാനം, മതരാകവാനം.

പുമാൻറ ജനമെന്തെ വെടിഞ്ഞു മർത്തുൻ
പല്ലായുംപ്പുരന്നായും മതിയായിരുന്നു,
ശ്രദ്ധാക്കരം തന്നെയുംചുട്ടേവാരകുംശു
പാണിപ്പയം പകിലമാക്കിടാണ്ട.

പെപത്തിപ്പുരു വള്ളത്തി മേഖല
സ്രാംന്ന് മഹിക്കണ്ണ പടക്കളുത്തിൽ ;
വൻകപ്പുശ്ലരെപ്പണിചെയ്യുതെല്ലാം
വാരാധിയിൽത്തെള്ളി മരച്ചിട്ടുണ്ട് ;

പൊട്ടിച്ചു കുമം പലമട്ടിൽ നിശ്ചള-
പ്പോരിന്ന വുരു പൊടിപാറിട്ടുണ്ട്;
അംഗിയും മണിഞ്ഞ പിടിച്ചുടയ്ക്കും
കിംബാങ്ങളും മന്നരമിന്നാഡിന്നർ ! (യശകം)

മനശ്ശുർത്തൻ മാരണസക്തിക്കണ്ണ
മനപ്പുശ്ശേഷാരം വിറകൊണ്ടിട്ടുണ്ട് ;
തന്ത്രജ്ഞവാസല്പരംതീൽ വീണ്ടും
തന്മാർക്കടങ്കുധാരമടക്കിട്ടുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവമാരോഗ്യരുണ്ട് ഭ്രവം
വലാലയരത്നക്കബ്ദീകരിക്കാൻ ;
വരദ്രോഗനാംശി തട്ടക്കമുളം
വാദ്രുണ്ണ പിഡിനാട്ട് മിന്നിട്ടുന്നാരും .

ഇക്കാലുംതുണിബന്നാഴിയാത്ത പോരാ-
മി നാരകത്തിബോളയമെന്ന തീരുമുണ്ടോ ?
രാജും തന്ത്ര രാജും കഴലാഞ്ചുവിട്ടും
രക്ഷാക്രിയയെല്ലാം വിരുമ്മുണ്ടാം ?

പ്രകാരിനാവ്

പരസ പദവിയും നര, കനന തന്റെ
പാപിഷ്ടമാം മുത്തി പരിത്രജിക്ഷം ;
കൂട്ടക്കണബയ്യും കഴുവേററുണ്ട
കുറക്കഴിവെന്തനാവകനന തോന്തരം ?

അന്നെ വസിക്കാനതക്കു ധരിതി ; -
അന്നെ വത്രു മന്ത്രന ശാപമേക്ഷം ;
അരുതവരയ്യും ചുരുക്കം നേട്ടമല്ലോ -
മാകാരയമെന്ത്രാപമമത്മയ്യുന്നം.

ഉധുക്കുള്ളേണ എത്തെമൊന്ത നിങ്ങൾ -
ക്കണ്ണകിലല്ലും മിച്ചിനിർ പൊഴിപ്പിൻ ;
തികച്ചുമിന്നുചികിലൈക്കണ്ണടം നേരം -
തനി കെട്ടിടാൻ മററായ മാർഗ്ഗമില്ല.

അല്ലെങ്കിലം ദോധിസരസ്സിലെവ -
മാവിൻഡവിച്ചും ധരാരവിനം
ഇതയ്ക്കു കീക്കുവാൻ നിറങ്ങു മെല്ലി -
ലിരിപ്പുതെന്തി, നന്തിലാണ്ടുഘാട്ട, ”

ഇം ദോഡനം കെട്ട ചിരിച്ചു നിങ്ങ,
ഈ ക്ഷുഖ്യങ്ങളും | സസ്യിതമമനുചേഡവുംവു ?
അമോ ! ധരിക്കുചുരിതാത്മനായും തോ -
നായപാസരകന ഭവനിക്കണം.

“അരളും മുതൽക്കൊള്ളിവനീഹരിതു—
മാലോകനംചെയ്യുവരാണു തെങ്ങും;
എന്തിനു മാഴുകനു വത്സകി പാഴി—
ചെല്ലും കരിപ്പേട്ടു വരും ക്രമത്തിൽ.

സാമ്രാജ്യവീഘ്നപ്പാളക്കൈതുരെയതു
തകൻ കാലപ്പുഴയിക്കൽ മണ്ണി !
മബിച്ച മത്രാരാഗത്തുരെയതു
മദ്ദോട്ട മദ്ദായും മറയത്തു മംഗത്തു !!

പിഠാചസംഘം ചുടലക്കൈത്തിൽ
ബീഡിത്തുരുത്തം തുടങ്ങ രാവും
നയിച്ചുപൊകനു നടമ്മരെയ്യും
നയപ്പോന്നഷ്ടും സവിധത്തിലപ്പീ ?

അംഗ്രൂദമാപത്തിലുമണ്ണ നിക്കു—
കാശാങ്കരത്തിനാവകാശമന്നായും
എന്തുരുമായുള്ള കുടഞ്ഞവാവി—
നീക്കട്ടിലും തെങ്ങളിച്ചുംയും.

പൊന്നല്ല മിന്നന പാദത്മമല്ലും;
പോരണമീമട്ടിനു പോയിടേണ്ണ;
ആരെന്തിരജ്യം ക്കുന്ന നേടിയാലു—
മറവത്തിലേണ്ണ വിജയിക്കു—യർമ്മം.

പ്രതിക്രിയാവു്

യർമ്മം പിടിക്കുന്ന ജയക്കണ്ഠിക്കേ
താഴാതെ വാനത്തു പറന്നിട്ടാവു;
അപ്പാംരാജം ശരിയായ്പുംഖാ—
നായീടുമില്ലെവപരിക്കു പദ്ധതി.

ശരധിംസയനാലഭൗരാംകു മാത്ര—
മാവത്തുമായുഞ്ചും യർമ്മമല്ല;
കഴിന്തുക്കാൻ വലബന്തനിട്ടുണ്ടാം—
ബൈജിനിനാൽ കമെ തീന്നപ്പോകം.

സപാതത്രുമം വായു ചിലക്കമാറ്റം
സ്വസിക്കവാനഞ്ചും വസ്തുവല്ല;
മഹീതലം തീര്ത്തതു വിശ്വരില്ലി
മല്ലബന്ന് വാസത്തിനു മാത്രമല്ല;

ഇത്രാം തത്പം നിലനിന്തിവേണ—
മിനിപ്പുലംതണ്ണതു രാജുത്തത്രം;
അബ്ലൂക്കിൽ വീണ്ടും ചില ശോഷ്ഠികളുടി—
യാവത്തിൽ വീഴാ, മഴലം കേഴാം. (യുശകം)

മനശ്ശൃംഗിനം ശിത്രവാ, സാവബന്ന്
മന്ദ്രാജിനായു മക്കന്നിവിശ്വഷൻ ;
വാക്കിപ്പലക്കിം ശതകം കഴിഞ്ഞതു
വക്ഷ്യബന്ധ നോക്കാനവനക്കു ഒന്ത്.

മാറാതെ നിന്നീട്ടുമതേവരെയ്ക്കും
മല്ലേന്ന വെവ്വെസ്പതിൽമല്ലാതും ;
വിവേകമില്ലാത്ത നന്നൻ വായ്ക്കും
വിശ്രദിയും ചായവലമാന്നതെന്ന.

അന്നന്ന ജീവിപ്പുവരാമയ്യും-
മടക്കവാൻ ദവണ്ണതു ചെയ്തിടാതൊക്കും
സംവത്തകാലം വരെയും മരയ്ക്കും-
സ്ഥാതും നടക്കിം ; സക്കലം നാഡിക്കിം.

ഉറങ്ങു പോയും വത്സ ! മനഷ്യജാതി-
ക്കിലേപ്പവമാം അംഗ്രേഷന്റെ ;
ഇഴ്ചയ്ക്കുമക്കയ്ക്കുമോഭയത്താ-
വീയാമനസ്യം സുവശംയും വരുട്ടു്.”

പ്രചന്നധർമ്മിപ്രളയത്തിൽനിന്നും
ഭ്രാതാക്കാളും ! നാം കരയെറിട്ടുവേംരു
പീരകി ശൈഖിപ്പുത്രകൊണ്ടു പോരാം
പിംബാചിനക്കൊന്നു കഴിച്ചുമുടാം.

ഉറക്കിയായ നല്ല കിനാക്കൈയ്യു-
മണന്റെന്നായുംകവനങ്ങളുായ്യും
നമ്മൾസ്വഭിപ്പിച്ചു നില്ലും കിന്നും
നക്കത്രവുന്നതെന്ന നമസ്കരിക്കാം.

പഠം. പുരോഗതി

ഉറക്കം മതി ; ചങ്ങലാതി !— യുത്തമാനം ചെയ്തിടാമിനി ;
 എഴുന്നേററിട്ട് വേണ്ണേ നാ—മെജ്ഞാട്ടം സഖ്യവിക്കവാൻ ;
 നില്ലുമീനില്ലിൽ നില്ലുാതെ—നീങ്ങി മുംനാട്ടു പോയിടാം ;
 വിടിച്ചു തള്ളുമല്ലുക്കിൽ—പ്രീനിൽനിന്നു വരുന്നവർ.
 പറന്നിട്ടേണ്ണേ പക്ഷേ നാം—പക്കലോനെപ്പുട്ടിക്കവാൻ ;
 എടുത്തു ചാട്ടുക്കാരെന്നു—യെല്ലാട്ടിരുച്ചു വിട്ടു വിധി.
 വിപുവംകൊണ്ടു നേടുന്ന—വിജയം ക്ഷണിക്കുന്നുരും ;
 അനൃതായും ക്ഷാത്രിയിൽത്തോന്നു—മരു നണ്ണതുണ്ണാരിക്കുകിൽ.
 ‘ചത്രംകൊന്ന’ മടക്കേണ്ണേ ;—സാമം സവ്വസ്ത്രവും തയാം
 എവൻ കടക്കും ദാഹിച്ചു—ലെരിതിമലതല്ല ദ്രവം ?
 പരയുപ്പാവുക്കണ്ണാഞ്ഞിടാം—പ്രാവൃഷ്യാനമതിട്ടും,
 സകല്ലുഭാർഡുണ്ണാക്കിൽ—സന്തോദ്ദൂശാഗരിലവും.
 തലയെത്തു യുട്ടുകൾനാലും—തറയിൽക്കാഛുരയും ജാം ;
 മുക്കുമെത്തു വള്ളുന്നാലും—വേരുറാൻ ധീംശുതനുന്നേപാം.
 പരഞ്ഞംപാച്ചു കൊണ്ടുള്ള—മിലം കാലിന്നു കൊയുവാം;
 എക്കാലുമാക്കണം ചിത്തു—മക്കിവേ നു വന്നിട്ടു,
 അങ്ങിങ്ങതു യുഴുന്നാലു—മാക്കം കിട്ടാതെതാം നിധി
 താഴും തനിക്കിളിയുള്ളകുംക്കാണാം—തന്റെന്നുവിക്കിട്ടു
 തായ്.

ഒക്കയും തെരട്ടു നോക്കിട്ടു—മരയും ലൈംഗാനിലും പിടി ;
 വൃത്തമിമക്കിൽ നാഡുപോക്കം—വിശ്രൂതിവഴിപ്പുണ്ണിണും.

മറക്കുന്നും നാം മുക്കാലും—മററക്കാഴലാമ്മ് വയ്ക്കുവാൻ ;
 അതിലാരത്തിനാൽ വണ്ണി—ക്രമ്മത്തണ്ട് മറിത്തുപോം,
 എല്ലമറവിള്ള താരങ്ങ—ഇതിനാരിരവേന്തവേ,
 മിവസപാനക്കുന്ന ധന്യം—വെള്ളിച്ചും വാച്ചിടം പക്കൽ
 വിത്തുമാത്രം നിലത്തിക്കൽ—വിത്തുാലേരു കാഞ്ഞമായോ ?
 വിളവിന്നാംയുണ്ടകിൽ—വേണം കൂടുപറിക്കലും,
 വലിച്ചവാരിത്തിനീടിൽ—വളർത്താം വ്യാധിയവനം ;
 അല്ലാഹാം ഭജിച്ചീടി—ലറ്റം പുഷ്ടിപ്പെട്ടതിനാം,
 പതുക്കുണ്ടുക്കിഞ്ഞോടിക്കാൻ—പട്ടകൾക്കും പ്രധാനമാം;
 ബാണാക്കണക്കു പാരിക്കാൻ—ബാലന്മാനും വിചക്കണൻ.
 അന്തിക്കരണമാം കേൾത്തു—മത്രന്തം ശ്രൂ ദുർമാക്കകിൽ
 അന്ത്യക്കേൽത്തുപ്രധാനാംകു—ണാക്കും വഞ്ചാനത്തുനടന്തിരം ?
 എത്തുജ്ഞ കൈവിടാം മുദ്ദു—ഓതുജ്ഞ ചരിതാത്മക നാം ;
 കടം മരാഡ മത്തുക്ക്—കടമില്ലായ്ക്കാൻ ധനം.
 വേദത്തിന് പൊതുമൈന്തനാ—വെള്ളത തിരഞ്ഞെടു നാം ;
 അന്തു മണ്ഡക്കുരജതിക—പട്ടഞ്ഞനാ ശൈം—ശൈം.
 ലഗാൻ പാടിക്കയും ഉവണം ;—പാട്ടും കയ്യിലേന്തനാ ;
 അല്ലാതെയുള്ള സാമ്പിക്കേ—താംപാരാമാംവാത്രാം ?
 ഓടിക്കിത്തുംനൈ—മൊച്ചുന്നമുച്ചിശയാതെയും
 മെല്ല മുന്നോട്ടു ചാഞ്ഞാർ !—ജയലക്ഷ്മിന്റെ വേദങ്ങളവാൻ.

[20]

ମତ୍. ସମରଣୀ

କଣିକାନାହିଁପ୍ରକଳ୍ପ-

ନୁହିଲୁହୁରେତରିତେତୁ ଶି

ତିଆ ତିବନ୍ଦାର୍ଥକଣ୍ଠ-

ନିଷ୍ଟୁରଳୁ ଯୁଲୁଗଲାଲ.

ଯୁତନତାପାକ୍ରାନ୍ତମାଂ

ରେବ୍ରାମମାସପଳା ରୁତୋଳା

ରୂପମାତ୍ର, କୋଚଂ ପାତ୍ର

ଦେହପରିତଳୁ ମହାପୋଳେ.

ମହୁରେତର ପ୍ରତୀକ୍ଷାକଳ-

ମାଯବକ୍ଳୀରଶ୍ରୀପୋତ୍ୟ-

ନବ୍ୟମାଂ ରୁହାଂସତକିଳ

ଫରୁଗନ୍ୟଂ ସମପ୍ରିଷ୍ଟ.

ଲୋବିରେତାରକପରିକ୍ଷା

ଯନ୍ତ୍ରପୋତ୍ୟ ପଦକ୍ରଂଶାଂ ;

ଶ୍ରେଵିହିୟଲୁହୁପାତ-

ମଲ୍ଲୁକିଳୁ ସଂଭାବ୍ୟମାତ୍ର

ଯୁଷ୍ମନିକାର୍ଥାତୀକିଳ

ନିର୍ମାଣ ସ'ଦ୍ଵାଲିଓ'ଗଙ୍ଗ-

କ୍ଷୁଦ୍ର ମିଳିଯଂ କେନ୍ଦ୍ରଂ

ନିଷ୍ଟୁଗୁ ତର୍ତ୍ତସମାନତିକ.

ଅନୁତ ପରାର୍ଥଜ୍ଞିତ୍ରତାଂ

ପୁଣ୍ୟତାକୁ ବେଳତାରଲୋହ

କାରତାଂ କୃଷ୍ଣିଭୂତ-

ମାତିକ୍ରିଲ୍ଲିରୋହିଷୁଂ.

എക്കിലും തങ്ങവന്നുവാം
 മാരിപ്പുരക്കുപളാനിലൻ
 ഇന്ത്രക്രൂട്ടിവനിന്നും
     ക്രൂട്ടുമേലായും മറിക്കുന്ന,
 മാ ! സരിതെത്താത്താം
     പാഴുമണംകലകീനാട്,
 ഒരുംഗതരാനേയമാം
     അവൃത്തിനാഭവത്തിൽ.
 പ്രധനം, നിധനം : — ഈ ട
     രണ്ടുമട്ടല്ലാതെ നാ—
 മിതരം കാണ്മീലല്ലോ
     യരയിൽ ധനമെന്നം.
 കാണഞ്ഞും വരണ്ടിപോയും
     നമ്മിന്തനും രാജ്യം ; ചെറു
 പാണ്ടകൾത്തിവരനാനു
     നക്കിയാൽ — ശാന്തം പാപാ !
 ഈ മുള്ളുത്തതിക്കലും
     കാണിന്നീലല്ലോ നമ്മിലും
 ഭീമംമസ്തുപ്പിപ്പു—
     ജൈവന്തന്മെത്രയ്ക്കുന്നം.
 മാത്രം വൈക്കിടാതെ
     തന്നിന്നവാചണത്തിനു
 പാത്രത്തിൽ നീങ്ങം നിര—
     ചുല്ലേഖാ നിശ്ചല്ലം നാം ?

എത്രേഴ്സ്സായിരും ലക്ഷ്യം
 കൈകരിതൻ നീർല്ലാരയാ—
 ലെതുമട്ടും തീയും
 രാത്രിയും തീരും പറ്റ,
 ഇപ്പോഴോ തമിൽത്തല്ലി—
 തുരത്താട്ടഞ്ചുവാൻ കാലു—
 മിപ്പോഴോ ചെറുമമെയ
 ഭ്രാഹ്മിപ്പാനവസരം ?
 തറവാടാക്കത്തട്ടി
 നിരതിയതിൽപ്പെട്ടും
 മരവും കല്പും വെച്ചി—
 പ്രകാവയയ്യേണ്ടം എട്ടും ?
 തന്ത്രശശി മുറരത്തിക്കാൽ
 ദേവാദിചം നേരത്തിക—
 ബിത്തരം ചിത്താളം
 നമ്മാളുഡിച്ചാലോ?
 തെപ്പര തന്നാവേക്കു—
 തേരുമാടം രമ്പിപ്പിപ്പാ—
 നൈക്കയ്യുമാവില്ലേണ്ണാ
 ഹാ ! ഹാരു ! ധനപന്തരു ?
 ധാരയ്യു തന്ത്രം തെല്പു—
 ചില്ലേനു വന്നോ ? വെങ്ക്—
 ക്രീഡാഗരം കുടി—
 തിന്തിച്ചിര വററിപ്പായോ ?

മര, പാശ്ചാജലി

I

സവാക്കേ | മേൽക്കരണിയമെന്തു ?
സൗഹിത്രസംയാദികരായ നമ്മൾ
അന്നാമരായ” ; വിച്ഛവിരിഞ്ഞു നമ്മെ-
“യപ്പൻ” രൂപൾ, നമ്മുടെ കള്ളംയാൻ.

കലാലത്തോപാളി താലുക്കാഡിയം
കാലക്കൊട്ടംകാറിലധിപതിച്ചു ;
ചരിത്രരാത്രാൽക്കരമുലാരിക്കാ
സമത്മഹന്മാം ചലിങ്ങാതെയായി ;

നിറ്റബൃഥമായീ മാഴിമാറു നിന്തു 0
രുത്തും തകർക്കും സൈനാഗ്രദേശം ;
കടിഞ്ഞുപോയീ മഞ്ചിയാം മരം-
മുരന്ന പൊന്തതുലിക തുണ്ട്രുണ്ടായ” ;

വന്നന്തി എം ! നമ്മുടെ ഒക്കരളിക്ക
ചെവയവു ഭിവം, യള്ളരക്കരോറം ;
എന്നുക്കുമായ”ന്തന്നെ മറഞ്ഞു നാട്ടി-
നിഞ്ചുകറിക്കിന ഓസ്റ്റീംബം.

കന്ദി, പത്ത, ല്ലാഞ്ഞുരുമ്പി-
ലുഭാത്തമായുള്ള സപത്രുവം
തന്മാത്രാദ്ധ്യപ്പംമാവരിച്ച
സദ്യാത്തമാൻ-- താപമിതാർ സമിക്കം ?

ബാജ്ഞാങ്ങലി

മരിച്ചപോകൊരു നിന്ത്യ മന്ത്രം
മാലാന്നിടാല്ലുനാഭിയുകൾ പാലോറു ;
ആലേയമാണെന്നാഴി ; നമ്മൾ പക്ഷേ
തൈപ്പിക്കരണകാലതു തെററുമല്ല.

വെളിക്ക നീനീട്ടുക ; നീനെ തൈപ്പം
വേഡാന്തം ! പിന്നെ വിളിച്ചുകൊള്ളാം.
ബാജ്ഞാംബു പായുനുള്ളവല്ല കാലം
പ്രവാഹത്തപസ്ഥിതി വച്ചുവയ്ക്കാൻ.

ആലംബമരോർ, ധതാഗ്രഹ്, ശക്ഷ-
ഷുരുക്കൾ വാത്താലതിലാക്കു നാളം ?
ആ വാരി നെന്തതെന്താഴുകീഴു വേണ-
മായിക്കൊടുംതീ വെറുതോന്നടങ്കാൻ.

കവൻ കാലം കനിവേഗ്രൂഖേന്നാ,
കൈവിട്ടുപാജ്ഞായതു കിട്ടുമേന്നാ,
ആമിക്കുകൊണ്ടല്ലിലാന്നിടന്ന-
താഞം കുറംതത്തു തകന്നിട്ടേംബാം.

ആ മാത്രാജ്ഞാപരിപോഷണാർക്ക്,-
സാദ്ധ്യപ്ര സീംധാസന ഹക്കുവത്തി,
ആസ്യത്തുവെന്നകായതനാന്തരംഗ,-
നാശൻമദ്ദേശാഗിയുജമാസ്തി ;

അതു ലോകസംംഗമം വന്നജാഗരനുകു,-
നാവിശപവിസ്താപനസാധു ചത്രൻ,
അത്മായുന്നപ്പാതത്തിരന്നാതഃക്കാ—
ണാമാട്ടപ്പാനപരാഗസാഗരണം !

(യഥകം)

ചാത്രീരമേന്തിയിലിപ്പവദ്യം
സമസ്യൂദരങ്ങാരംഭവായ ദ്രോതിയന്മ ;
അനൃത്മായുള്ളൊരു ജീവിതത്തി—
നാന്നാമെന്തനാതറിത്തിയന്മ.

കാവ്യം ധനാക്കംഞ്ചോപാലൈയാർത്തൻ—
കാഞ്ചനപ്രഗംഗാനഭി കാമമേകി ;
കടാക്ഷലക്ഷ്മീകമനീയമം തൽ—
കഴുവും മനി കമാവശ്യം.

പാരികലേതുതമവസ്തുവിന്മ
പാരുന്തികനുന്നതയോന്നിരിസ്തു ;
അഭാവകരാത്തിയതാക്കിളിളി—
ലാസഹ്യമാത്തിയണ്ണിസ്തു.

സവ്വപ്പവും തൈപ്പള്ള വിട്ടപോയി ;
സാമ്പിത്രസാമ്രാജ്യമനീയമായി ;
സ്ത്രീതപമഞ്ചം തുടക്കൻ മിഴിച്ചു ;
ശ്രോവിക്കരയ പോവഴിയള്ളി താനം.

മുഖ്യാജ്ഞവി

അതക്രമം കൊണ്ടെന്നുമല്ലെന്നോ—
മാനപാസമെന്നായ്ക്കുംവലിമല്ല;
അംഗങ്ങൾ നീത്താൻ കഴിയാത്ത വെള്ളി—
മദ്ദേശപ്പുറം പായുക്കരനെവെണ്ണം.

“അനന്നര സന്ധ്യായ്ക്കു മറന്തിട്ടെന്നാ—
രക്കൻ :തിരിച്ചേള്ളുമട്ടന്തനാളിയ്.”
എന്നുള്ള ഡിനപാസമവജ്വലക്കി—
ലവക്ക് ചെത്തപ്പുടിവല്ലെയില്ല!

തന്ന് പ്രാതിനിധ്യം നീരകിൽ ദിനേന്നു
താരാവുതന്ന് ചല്ലുന നൽകിയാലും
സംതൃപ്പി തെപ്പില്ലുതിലെന്ന ചൊല്ലും
താനെങ്ങെള്ളാകനാ വരാ വരങ്ങും.

വിക്ഷിപ്പതില്ലാണെന നമർ വിണ്ടും
വിയുക്തമാം ബന്ധുസുഹൃംഗണബത്ത ;
പരേതരത്ന് ഭാവി കമ്പിപ്പുതികയു
പ്രവാചകമാർ പല പക്ഷുഭേദങ്ങാർ.

കടന്നപോകനാവരപ്പുറതെ —
കണ്ണുക്കുംവൈഞ്ഞാട്ടുവിശ്വാസം ; പഴക്ക,
തിരിച്ചവന്നക്കമ നമേഖംടായം
നീതേന്താതുവംസംസുകരാവതില്ല.

ബാധ്യാജവി

എന്നാലുമൊന്നണംമാനസിലു—
മേതോ മഹാരക്തി, സമഗ്രസിലും,
പേരും പുലത്തന്നതുകാണ്ടിയാൻ—
ബുദ്ധാഖ്യാനാണ്യം പുലങ്ങന്നതെന്നായും.

പേരെന്തുമാക്കട്ടുതിനു ; പേരിൽ—
ഭേദത്തിനാൽ വസ്തുവിനില്ലു മാറ്റം ;
അതിൽ മഹസ്യാനാവല്ലംവുമാക്കി—
മനത്തിന്ത്രെല്ലാം പോകാൻ.

പ്രഥാജനത്തുക്കയ്യെന്നുതെയായം
പ്രസ്തിചെത്തുന്നവർല്ലുവയക്കിൽ,
ഉള്ളിലുമറോടു പണ്ടിക്കു ഒപ്പുവ—
മൊരുക്കില്ലെന്നതുമുഖ്യമല്ലോ ?

കൊഴിത്തിട്ടനാണ്ടു വിളക്കാണടം ;
കെടുത്തിട്ടനാണ്ടു മരോഞടം ;
ആവശ്യമാവാമതു രണ്ടുമീയു—
നാങ്ങേപ്പുറത്തു ചെട്ടുരംക്കാൻ.

ക്രൂഡിൽക്കാനക്കുനിഴ്വരു പോകി—
മോട്ടം ശ്രദ്ധിനില്ലപടി മരോഞ്ഞുതുന്നു ;
ചെന്നെന്നതുമമംതിരി രണ്ടുപേണം
ജഗങ്ങപിതാവിൻ ചരണാബ്ദുജ്ഞത്തിൽ.

സ്രാവത്തേഴ്യല്ലോ, മുടമസ്ഥതന്ത്രി-
ച്ചൂഡിച്ചിട്ടേവാരംതീരിയക്കൊട്ടുക്കാൻ ;
അവണ്ണിയിൽച്ചുനോന്നമിച്ചുകുടാം,
സ്റ്റൂഷൻ വരുന്നേവാരംപ്പിരിവാൻ കുമത്തിൽ.

വാസസ്സു മാറുന്നവരെന്ന ചൊല്ലാം ;
വാസാന്തരം വായ്പുവരെന്നരിയ്ക്കാം ;
സപാപത്തിൽ നിന്നുത്തമിത്രരെന്നുമൊത്താം :—
സുക്ഷ്മം നിന്നച്ചും മുതൽ ഭാഗ്യവാനാൻ.

സോപാനങ്ങളോന്നു കടത്തിയീരാൻ
സപ്ചാർപ്പമത്തിപ്പുള്ളവധചുഗക്കായു്
ഇംഡ്യൂ നല്കുന്നനാൽ വിത്രുംത്രി—
നേക്കുന്ന മത്ത്രാം മുതിയെന്ന നാമം.

ഗാർജ്ജമാകും കീരു ജാതമായാൽ—
ക്ഷേമിന്നതിനും കാണണമാറിത്തു !
ഒരാഴിച്ചിട്ടാമായതു നഘ്പുവഘ്നു—
ദേഹക്ക്ഷാരതനും ലിന്നത കാണാക്കുലും.

“എനിക്കെ ദൈവം വയറിക്കു നിള്ളി—
യിനിത്തുകുന്നകമിട്ട പുട്ടി ;
എന്നാണു തുക്കെന്നരു തൊന്നറത്തീ—”
ലെന്നായിടാമല്ലോതുവിനും പ്രലഭം.

രുമാ നിനക്കിബു് ദയമെൻ കിടാവേ !
 ഭോഗത്തിഡോ, ചെററ ദിനങ്ങൾ ചെന്നോ,
 വിലങ്ങേവരുള്ളന്തു വെട്ടിവിഴ്ത്തി
 വെള്ളിക്ക നീ പോവതിനാൽതു നല്ലുകും.

നീയെന്ന ചൊല്ലുന്നതു നിന്റെ ജീവൻ ;
 നിന്ന ജൈംലതുംക്കാരിവൊസ നിന്ന അരിം ;
 തുരങ്ങാരാധക്കും മഹിയല്ലതോതാൻ
 യുവാലൃതാം സാക്ഷിക്കു വാനിൽ നില്പി.

മക്കിക്കെടാത്തായ മണിപ്രദീപം
 മത്തുചന്നറ പാതയ്ക്കു കൊള്ളാതിട്ടേന്നും
 മംഡൻ ; ചിരഞ്ജീവി, ദവസ്സറ മനിൽ
 മരിച്ച വീഴ്ന്നതു മുത്തു തന്ന.

ചുരാഡയാൽക്കത്താൽക്കണ്ണം ഭജിക്കും
 ധൂമലപ്പജം വീണം കെട്ടം ക്ഷണത്തിൽ ;
 താപപ്രഭാസ്ഫൂംഭുയൻ മിന്നം
 തജജീവിതാവ്യാധപരമായും.

അമ്മടിലുള്ളാരമലാപദാന—
 ‘നപ്പൻ’, സമാസാഭിനശവ്കാഖൻ,
 ആഹമീഡീകാ, മമവാ മഹത്താം
 പുമപീസപത്രയ്ക്കിനിയും ജനിക്കാം.

മൊസ്തുരജാലി

അരത്തെന്നുമാകട്ട; നമ്മൾ ദേഹ-
മാഹായ്യ, നല്ലുക്ക്ഷേ, നധീം, നപ്പൻ;
അനന്തകല്പ്രാണവരദപ്പട്ടി-
ക്കത്തന്വരാൻനൽ സൗത്തിയോന്ന പോയാ.

അരുന്ധപ്പറിതൻ ചാരംമയമിങ്ങിരിക്കേ,-
യാപ്പുണ്ണവാൻനൽ ചരിതം ലസിക്കേ,
സന്യതതിലെന്നോന്ന നമ്മൾ പോയീ ?
സംരാംക്കമെന്തോന്ന ഘരിച്ചുകാലം ?

നാളുഹപ്പിയമാര നിന്നു നമ്മൾ
സന്താപശമന്തുന്നതു ധർമ്മമല്ല;
ഭിഖാപ്പനില്ലുമെന്ത്രുജനം
തുലച്ച ജീവിച്ചിട്ടിട്ടമാനുഡാതി.

വെഭാന്തേരേ ! നീക്കരിക്കത്തു വന്നാൽ
ഓവറിട്ടമോഴരാനിനുമട്ടിലോആരും ;
അതിനു കേരംപൂം വെവിയില്ല എങ്കാം-
ക്കത്തും അഫീഷും മതി തീരെയില്ല.

ക്ഷമിക്ക ; ചെററാനീവ റണ്ടുമീഡൻ
ഈരിപ്പുട്ടഞ്ചട്ട ; യദത്വരജ്യും
തടങ്ങിക്കാണ്ടു ! തൊഴുവക്കു നിന്നക്കു;
ആകാലമല്ലും കരംകുട്ട ഏങ്കാം.

പാട. മത്തുരുള്ളികൾ

I

പോകൊള്ളു | ഒപ്പാക്കാളു | തെങ്ങപ്പെട്ടെങ്ങവിട്ടു
     നാക്കേതെങ്ങൻ മത്തുരുള്ളികളേ |
 ചുപ്പുക്കെല്ലാമേ നിങ്ങളും മിന്നന
     കയ്യമട്ടി ചുടിന രാണിമാരായു ;
 സുന്ദരം നിങ്ങളും വേഗം നിൽച്ച-
     മാനന്ദവാസ്തവം പുഞ്ചിരിയും.
 താണവർത്തൻപേരിലിട്ടിരുമേഖാർദ്ദന
     കാശവാനന്ദാഭാഷണ മന്ത്രിൽ വേറേ ?
 റാവിൽ വന്നിങ്ങനെ മേളിക്കും നിങ്ങരംതന്നെ
     പെപ്പവത്തിൻ കുഞ്ഞുകുടുങ്ങുപരി ;
 അതുമണ്ണ ശൈപ്രത്യാഘാതം, മുത്തുമുത്ത്,-
     മുത്തുമേൽ ചുത്തുക്കുറം നിങ്ങപ്പെട്ടില്ലോ.

II

എന്തിരു ചെച്ചുന പോകുന ? തെങ്ങരിക്കു
     വന്യുങ്ങളുംക്കാഡുള്ളു കണ്ണിഴികൾ !
 നില്ലയിലാണ്ടുപോയു രാബവല്ലും ; തന്ത്രം ല-
     മൊത്തില്ല നേരുത്തെ വന്നിച്ചരാൻ.
 ആതിമ്പ്രം നൽകുവാൻ വൈകിയതോത്തിരുള്ളു,-
     ലാധിയുണ്ടരവു, മിപ്പുാഴങ്ങാ,
 ആഗത്തു തെങ്ങളും, ഇർപ്പുങ്ങൾ നിങ്ങളും,-
     യാതിമേഖങ്ങളുംയു ചുപ്പും ചുഡ്യും.
 ചുഴുവെ നിങ്ങരംതന്നെ സപ്പൂർജ്ജാ മെരുംശി-
     യേഴുനിരങ്ങളിൽ വീണിട്ടുണ്ണാം.

മത്തുകളികൾ

ഈ നടമന്ത്രക്കേരതായ ഭവത
വാനിയിനിന്നിങ്ങണ ചാരിത്രകി?
ഈ മഞ്ഞല്ലപ്പക്കേരതായ വിശ്വംക,
ഭ്രമിക്ക പുതനായ് ക്ഷോത്ര ചാത്തി ?
ക്ലീനിനാലീനിയി കാണാവോക്കെന്തിനു
കിന്നരനാമന്തൻ ക്ഷുദ്രവിത്രം ?

III

എന്തോ പുലവ്പിനേൻ ! പോകാതെ നിങ്ങൾക്കു
മന ! മറിപ്പുപ്പു മാർഗ്ഗമൊന്നും.
നല്ലവക്കായ്യു തെല്ലു താനെന്നുള്ള
ചൊല്ലിനു കില്ലേനുമില്ല തനേ.
മാധാ ! തുടക്കി തന്നൊക്കാതെ ടിഗോജയ-
മാകാരവിമിയിലംതുമാലി.
താരകക്കൈനായ വർദ്ധത്തെയാക്കുണ്ടോ
കുറയ്ക്കിയും കാണുമിലാല്ലോ.
മറവള്ളു തെങ്ങുപ്പും നിപ്പേശഗ്രാസംതാൻ
മറവമഴുവൻതൻ ലക്ഷ്മേഖനും ?
അതുനാശയും ഫൃത്യകാലത്തി-
ലാരിതു യുഷ്മനായ് ക്കട്ടെടുത്തു ?
വാനത്തിൽ രാവല്ലു, വാസരാഹംഭം താൻ
ഓന്നുനമ്മ സബ്രാഹവേഷതന്നേനാ ?
ആരാതെ ചൂജയ്യു വാഹവർ ചെരുന്ന-
തതായകക്കൂക്കയും ശ്രദ്ധരിച്ചു ?

മന്ത്രगുണക്കം

അനുയവത്തിൽ പ്രതിവിംബവകുളാവാമി—

ആരീയമുണ്ട് പ്രാബല്യക്കുറവുണ്ടോ!

മായുന്ന രണ്ടുമണഡലിയും ; ജീവിതം

ക്രായറ്റൂ അപംവിട്ടുതു പിന്ന ?

IV

କୃପାଯମେ ତୋଷୁର ! ତିବ୍ରଗାମକେ ଯୁ-

മീയകരാസക സ്ഥാനങ്ങളാണ് ?

അരുമാരമാക്കിയാണല്ലോ ചെയ്തീ—

କୀମାରଙ୍ଗିରୁକୁଳେ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେସ୍ କୋମାଲା.

അരത്യാളമാക്കിയെന്നുത്തരവുംപറ്റിക്കൊ-

ഒഴുക്കേരുകയും പാഹം തീരുമാൻ

வாரியியகவே வருடத் தொகை,

പോത്രക്കിലിങ്ങാട്ട് പോന്നാൽത്തേരു ?

കു. രണ്ടനായിടം പണ്ടം മുള്ളിട പേര് ;

സുരക്ഷയിന്ത്ര മാറിപ്പോയി !

പ്രോബിശ്ചാനായമില്ലെന്നേങ്കാം നിശ്ചിയം ?

സാധ്യക്കരിക്കാലംവും സവർണ്ണക്കരി.

പുംബാവിന്റെ പ്രിൻസിപ്പിലും അക്ഷർവ്വായി

ପ୍ରାଣପ୍ରାୟି କେମିକଳ ନାହିଁ ଯାଏ ।

രെഡ്കുട്ടിയും ഒരു കുട്ടിക്കുമ്പോൾ, വന്നീടുമെല്ലാം—

മുഹമ്മദ് അലിയുടെ പ്രായപരിപാലനം

V

**പോകവിൻ | പോകവിൻ | ഫോഷനേസ്റ്റ് ലൈ ടൊസ്
മാഴുക്കന്നിലെന്ന മത്തുരുളുക്കിക്കുട്ടി!**

മന്ത്രത്തുംകുടിക്കരി

ഇച്ചത്തുംവെക്കുക്കണാളീ ? നിങ്ങൾക്കുംവെക്കുകനും
 യുച്ചന്മാർക്കുംമാനുല്ലോ ?
 പുത്രക്കാടി പുത്രജാരിയുംത്രജാമാവൻകുടിക്കരി
 എഴുക്കുന്നിപ്പുജ്ഞു പാതമാക്കരി ;
 ക്ഷോണിക്കില്ലെല്ലാഗ്രം പാടിപ്പുണ്ണാത്തിടം ;
 ധാനിലും ഗ്രൂപ്പും താൻ സൗമ്യമനസ്സും.
 അവട്ട ; ജീവിതം ഗ്രൂപ്പമെന്നാത്തുള്ളിൽ
 വെവവയും വായ്ക്കുവോരല്ലു നിങ്കരി ;
 ഭ്രതം കൈവീടും ദേഹത്തുള്ളജല്ലു
 ജനത്രം ദേഹത്തുംവാദമാസം.
 അഭിയുമതവും മത്ത്രക്ക് ജീവിതം
 രോമനപകിലും, ഗർമ്മനിയം ;
 താണവക്കംനാദംകുന്നതാന്നതാൻ
 ക്ഷോണിയിൽജീവികരിക്കരാ കൃത്യം ;
 എന്നറിതതാലുംമഹമാവരിച്ചീടുവാ-
 ക്കേന്ന വന്നീടിലെന്നത്രുകാലം ?
 ശത്രുവരുംബേജിന്തു നിങ്ങളും വിന്നു,-
 ക്കാവത്രുമായതു നിർവ്വഹിച്ചാൽ,
 പോരവിന്റെ രാത്രികിലിം ശാഖ ; പിന്നൊയും
 ചേരമാരാകട്ട നമ്മരം തയ്ക്കിൽ.
 ഇടിവന്നപ്പുഴാഴതാമനിച്ചീടുവിന്റെ
 വാടിവരുളിപ്പുള്ളതാണു.

മര്. മുഹമ്മദരാനം

ഗദ്ദേശതൻ തകത്തികയ്ക്ക
 വാണിങ്ങന്മേഖാഞ്ചപ്പുണ്ട
 നംഗ് ശഹീനനായ് താ വോ—
 മുല്ലനായ് പ്രമാബനാരാർ.
 അസ്സുവ്യത്രനുസപ്ത—
 ഗ്രാവാപം കമ്പിപ്പീക്ക
 മാതമവിള്ളാധപന്റർത്തൻ
 സദൈഹം സമസ്സവം.
 ഗാർജ്ജിഭയക്കെട്ടിട്ടില്ല,
 യാജക്കവല്ലക്കുനം ക്രി-
 ദ്രോഹവ്യാം വിജേമാനു—
 പണ്ണിതാമതല്ലിനയ ?
 അത്തരുത് തായണ്ണുത്തിൻ—
 ചെള്ളനാറു തത്സമീച്ചത്തിൽ
 തതപാത്മജിജ്ഞതാസതൻ
 കപ്പരണംബുല്ലം ദുലം.
 അത്രുമുപപാരമ്പര്യമനാം
 റിഷ്യുനാരോതിടിനാ—
 ഓസ്സുഭിലഃസദംനം
 കാംക്ഷിപ്പോരു തിനിപ്പിതം.
 ചെന്നണത്തിനാൻ റിഷ്യൻ
 ഒഡോകൾത്തേനാ“ഏടായ
 സുഭരാദ്ദിയാരാ വന്ന
 നില്ലുന്ന പാദംകുപ്പാൻ.

മുഹമ്മദ്ദനാനം

കൗതുകം വായ്പാട് പോലും-
 മുഹമ്മദ്ദനിനിങ്ക്കുണ്ടോ
 വേദാന്തശാസ്ത്രഗമ്മി-
 യദ്ദേശജാജിപ്പിക്കാൻ.”
 അധ്യതിനൊപ്പാല്പുംയ~
 ഒരു തന്ത്രം ചൊന്നാൻ: “തന്ത്രം
 സ്കൂറിയമായ” സ്ലൂചപദമാ?
 ഒരുവരെ ! ധാന്തം പാപം !
 സ്കൂരിയെന്ന ദബ്ദം കുർഖാ—
 നില്ലേനിങ്കുതും കണ്ണം ;
 സ്കൂരിയെന്നാണൊക്കാൻപോലു—
 മെൻമനം നിശ്ചയതനം.
 എൻ്റെയിത്തേപാനീഡ്യ
 ലംഘ്യമില്ലെനിക്കുന്ന
 മന്ത്ര ! താൻ ഒരാവിപ്പത്വായ~—
 അനന്തപ്രായം പിപ്പിക്കു.”
 ഓതിനാൻ മഹാത്മൻ ചെന്ന
 ദാസ്ത്രിയാടസ്സേരും ;
 ജാതമായ” ഭോഷിത്തുണ്ട്
 സംസ്ക്രതം മനസ്സിൽ.
 “തന്ത്രിപ്പൂരായെനിക്കുന്നു
 മാസ്ത്രമെൻ വാഴാ ! തന്നു
 മരിറാരാളാണിന്ന താൻ
 തെട്ടിട്ടാം മുഹമ്മദ്ദനാനി.”

“അല്ലെലു” ചൊന്നാൻ വണ്ണി—

“യാക്കി മഹാൻ തന്നെ

വല്ല രക്ഷയും വന്നാൽ—

തന്റീക്കിട്ടവാൻ യേജാന്തത്തിൽ.”

“നീയെന്തു കണ്ണു പാവം ?”

ചൊല്ലിനാടു നല്ലാർ വീണ്ടും:

“നുജീയെന്നും പുമാനെന്നും

മുഹമ്മദെന്നും ഒരു ?

മുജുദ് നിന്ന് തപസ്പിയാ—

മാ വാച്ചുതെന്നാട്ടാവാടി ?

യേദാഹം മുഹമ്മദി’യെ—

നീരുള്ളാരാ മഹാവാക്യം ?”

തന്ത്രിതന്നുപാലം

താഴും മനീദ്രുതം

തന്നെതവിലോചനം

സതപരം തൃപ്പിച്ച.

ഒംബിച്ചുനോള്ളുന്നിച്ച

മന്മാനി നിന്നോത്തി സദയഃ :

തേരെല്ലു കോപം വഭത്തു !

തെല്ലു തൊന്തയത്തുപോയു.

വേജാന്തചാരിശബന്ദം—

മനാർത്തിങ്ങു തൊന്തന്നെന്ന; ഓ—

മുഹമ്മദ്‌ഖാനു

രഭാസ്യഭാവം മാത്ര-

മെന്നിൽ തൊന്തിപ്പുശംകരണമു!

തൊൻ കരേപ്പും അന്മം

തിനോട്ടക്കിട്ടം വരു;

തൊൻ കരേപ്പുംവില്ല-

വാന്മു ഭേദം വരം.

വനനം ചെയ്യുണ്ട് തൊൻ

വാരിക്കായിനം ക്രൂ-

മന്ത്രതിപീയുഷ-

മരിപ്പുബുൻ സൗഖ്യി.

ആചാര്യത്വായീ ഗപിലേം |

നിശ്ചന്തിക്കുന്നവോ-

അവശ്യത്വഭാഗതന-

നാഭേദ്യരഹൻ മദം നിന്നായ.

വിജതിപ്പുനിക്ഷേത്ര-

മങ്ങിലും തീക്കാൻ ദനാക്കാം

തുഞ്ചക്കുണ്ണായുംയി

സപ്പലും തൊൻ നിൻ സംശയം.”

ഒത്തിനാറം വീണ്ടും ഗാർജ്ജി :

“തൊന്ത്രി ഭവയക്കണ്ണം

ശാതമാം പരീവാം-

വാശനതാൽപ്പിള്ളന്വരം ?

ഈക്കുണം ശിശ്രൂപപ്പുടാൻ

സംശിഖ തൊന്ത്രേഖണിവന

നഗയായ “പുരിപ്പിക്കാൻ
സങ്കാചമില്ലനാകിൽ.”
“സഹതിചു തൊൻ ഭേദ !”
മാരുന്നിന്റെ ചോന്നാൻ :
“മുഹമ്മദ് സുന്നിതൻ
വന്നുവും പ്രിയപ്രാഭം.
മുഹമ്മദ് സ്വരവും
കാഞ്ഞവാൻ സാധിച്ചുംതന്ന്
മുഹമ്മദ് പത്രികയും
സർവ്വം മുഹമ്മദ് — മുഹമ്മദ്.”
“തീന് മരം സംബന്ധമീ—
ബോറവാക്കുത്താ” എന്ന
തീർണ്ണപാരാം ഗാർഡ്
വട്ടിച്ചുംളാചാൽ ചന.

54

ഫി. ദയവുടെ ഇയം

I

തെള്ളിഞ്ഞല്ലോ കുറം ; മനി നിനക്കിനി
തെള്ളിഞ്ഞിടാമല്ലോ ഇന്നാപവാദമേ !
വിധിപരാജ്യവാൻ സഭകിലെത്തില്ലോ—
യധികരണിക#നായക്കുല്യാതകൻ.
നിരന്നപോയ” വന്ന നിരത്രു ചുറവിലും
നിരവധി പേരുൾ നിന്താനെഹ്രജ്ജരായ”.
അവധുക്കെ ചുണ്ടുവിരലിന ലാക്കാ—
യവശയഞ്ചേഖാരങ്ങവയർ നില്ലി.
അയക്കിയധ്യാജ്ഞൻ : “ഒരേ | നിങ്ങളി—
ഞങ്ങളിൽ വധുരാലഭിലേറുവിൻ.
വലിച്ചുകീഴവിൻ മുഖാവഗ്രഞ്ഞനം ;
മിച്ചിച്ചുവോല്ലുവിൻ കലടക്കൈനിവരം.
ഈച്ചുവാങ്ങളീ വിഷലതിക്കൈ,
മെഴു മെയ്യേഴും ഭിജംഗകന്നുവൈ,
നരകത്തിക്കയ്ക്കിന്നുനയന്നായല്ലൈ,
നരക്ക് നലുകവിൻ ശരിക്ക ഭാധിക്കാൻ.
കൂപവെടിഞ്ഞാക്കിമിവാളുളില്ലിന—
മിപലംകൊണ്ടുവിഞ്ഞുവിൻ കള്ളഞ്ഞിടാം.
അതാണ നാട്ടിലേപ്പുരവ്വരംപാര—
മതിന്റപ്പടിക്കിന്നും നടക്കട്ട കൂത്തും.
അടിമത്തൽ മുടിവരെയുമെടക്കാ—
ബാടുലിതു പെട്ടിച്ചുതന്ത്രയന്നം ;

---

*നാധികരണിക്കൻ = അഡ്മി.

തെരുവുമസ്തിയും പ്രഹരിക്കുന്നു
തരിപ്പണമായിത്തക്കന്നപോകണ്ടും ;
മറിയെതിൽക്കൂട്ടില്ലെങ്കിൽമാരുമെ-
ന്നാണ്ടിട്ടുതെങ്ങുംലംഘം പ്രാണം.
മിരിച്ചില്ലേ ദിജ്ഞ വളരുന്ന നാളിനി—
ക്കൊച്ചിലിന് സപാഭാട്ടനാദ്ധിക്കുട്ടു ;
മലർക്കാണ്ടുള്ള താമസിപ്പേക്കും മേലിൽ
യിലക്കാണ്ടാക്കുട്ടു മരിക്കുവോളും.
അസംശയം പിതൃവധമിരു ദിനി—
വസ്തിക്കുടു നന്നവഴി തെളിക്കുട്ടു. ”

32

II

അടങ്കിയയ്യുക്കും ; മഴങ്ങി ചുററിയും
പടമധ്യ പാനത്തിൻപട്ടി ജനാരവം .
അട്ടക്കവിന് മീറ്റുമുഗങ്ങുള്ളു | ചീനി-
ക്കടിച്ചതിനിന്നിപ്പുത്തുക്കിടാവിനൈ.
ഒരു ചെറുവണ്ണം , യുദ്ധക്കല്ലാല്—
പരവുരു ചുംബക്കും കടലിലത്തുള്ള ;
ഒരു വിഭാകരകിരണംരവു, അ—
രിതംനിരതിങ്ങും പ്രഭാഷവേളയിൽ.
നിരാശരാമവരു നീരീക്കണം ചെയ്യാറു
നാരാശരമാരാമവരു നീരിയേ.
അവജന്നുണ്ടുള്ള പിശലാക്കും കണ്ണം—

മയ്യുടെ ജയം

മുവമേളിച്ചുജ്ഞ വചനവും കേട്ടാം.
 രക്ഷാ നാക്കാലംചും, സ്ത്രീകൾക്കിയാ-
 ലോക ക്ഷീരത്തുജ്ഞ കിരണമില്ലവം.
 പില സൗകര്യങ്ങളാവരിൽ, തന്റെപുമെയ്
 തലേദിനത്തിലും തഴക്കിപ്പോന്നവർ ;
 ഇതരനേന്ത്രയിരവിലും തന്റെ
 പത്രികളാക്കവാൻ പണം കൊടുത്തവർ ;
 പരം പലപ്പോഴം പരിശോഭനിന്ന
 അം ലഭിച്ചിടാന്തരിഖമാന്നവർ ;
 ഇനിയുമാട്ടിപ്പറവരജ്ഞരെ ചു-
 നാണ്ണന്തിട്ടന്തിലനുയ വാച്ചുവർ !
 വുജിനമുന്തികൾ പലരരയും ധന്ത്-
 ധപജികളായ് നില്ലുതവിടേക്കണ്ണിടം.
 എറിയുവാൻ കരുംബൈബൈ ക്ലീഡം
 പേരികെ കുക്കണ്ണമവരുടെ മനം.
 ഒരു ദശാദിപം കലത്തിൽ ജാത്യായ്,-
 ചെറപ്പുകാലത്തിൽപ്പിതാക്കരം നഘ്രായ്,
 ഉടയവരറ്റ വളരെനാടുപ്പുതക്ക
 വിടമാർ വീശിന പലകിൽ വീണംപോയ്.
 പലയം സ്രൂടിക്കാണണായ കിഡാരിതന്റെ
 നിലധിക്കണം ; നനറി കെടുക്കണം ;
 കട്ടശമാ വയു കഴുവിലേറുന്ന ;
 മിച്ചകൾ മറ്റെള്ളാഭരാചിനതുമാറുന്ന.

അനീതിയെങ്ങണം നടന്നമാടാതെ

വനിതയ്ക്കായ് പുമാൻ ചുമച്ച പട്ടണിൽ !

68

III

ഭേദപ്രകാരം ‘നടനട’ എന്ന—

ഇളിടിയൊട്ട കിട പെട്ടു റിതത്താൽ

ബുധിരിതകള്ളപ്പട്ടായ് പ്ലോക്കാക്കാ—

ണാഡാമുവിയവരു കൊല്ലക്ക്ലൂറുവാൻ.

സമയം മധ്യാഹ്ന, മുത്ര കൊട്ടംവേനൽ ;

സഹാര പെററതാം കിടാവു ഫോംവഴി ;

ഉടൽ വരാംതു ചുട്ടുരിച്ചുക്കുന്ന ;

ചുടലത്തിക്കണക്കനിലവൻ വീഞ്ഞൻ ;

ചെങ്കുപ്പിശൈൽക്കത്തിന്തുള്ളച്ചു കേരുന്ന

വരുത്തുതട്ടിയ മണാലിൻ ചുട്ടെങ്കും.

അംഗാല്പമാവഴിക്കുന്നം ചെയ്യുന്ന

കിസവയന്നാഹചരംവരണ്ണയാരി.

ക്കു ഗ്രനക്കണംഡതാ | പിപാസയാൽ—

പുരവൽപ്പെട്ട തള്ളന്നവീഴ്ചന്ന ;

ക്കു കരങ്കടിക്കരയ്ക്കു ദാൻ തൊണ്ട

വരണ്ടപോക്കാൻപുത്ര കാണാതെ,

മുകളിൽ കൊക്കുന്ന — നാല്ലു മുംബ—

മഴിയിൽ കൊക്കുന്ന — ധർത്തി നീഡ്യം ;

ക്കുണക്കാട്ടവാരനാഞ്ചവരില്ലാതെ

മരണവേദനയ്ക്കുവെക്കുന്ന.

അടച്ചതായ പോട്ടക്കിണരുണ്ടായതി—
 നന്ദിയിലുണ്ടല്ലോ മലിനമാം നീങ്കു,
 ഭരിതജീവനാം നന്നുട കരി—
 കാരളിൻ കീഴനേകരണം ഒപ്പുവേ.
 ക്ഷണത്തിലമക്കുതിനാരികിൽപ്പോയ്
 സ്വന്നാത്തരിയരത്ത വലിച്ചുകീറിനാം;
 ഇയച്ചുകെട്ടിയത്രണിക്കശണങ്ങൾ—
 ഇയന്നമദ്ദോയ യടവും നിർമ്മിച്ചാം.
 “വഴിക്ക തുക്കിയോ കിണററിയ്ക്കുടാടിയോ
 കഴുവിതു ചാകും ; കരക്കിപ്പോകും നാം.
 പിടിച്ചുകെട്ടുവിൻ കരങ്ങൾ” എന്നൊരി—
 ബുദ്ധം കത്തുച്ചുട്ടതിടത്തിട്ടം മുൻപേ
 ചെരിപ്പോന്നാറുത്തിൽ ക്ഷണനാ ബന്ധിച്ചു
 പരമിരക്കിനാം വധുവക്കുപത്തിൽ ;
 അതിന് നടക്കേള്ളു കുഴിയിൽവകാഞ്ചിട—
 മികകം ഔമല്ലോട്ട് വലിച്ചുകരറിനാം;
 മുതിപേടാൻപോകും തുപണജന്മുവി—
 നനക്കിനാല്ലെന്നു; നടക്കേണ്ണം വീണ്ണം.
 ഗതികിട്ടി നായയ്ക്കുവള്ളുവന്നേര,—
 മതിന്നപ്പോടുകയമുതകുംഡിഡായോ.
 മുനകൾ, തങ്ക്കുണ്ണപ്പാത്രതിന്റെ നേർ
 തനിക്കൈഴചം നഷ്ടി വിഘ്നമായോ കാട്ടി,
 കഴിലും കയ്യും തന്റെ രസനയാൽ നഷ്ടി
 വഴിയിലത്തന്നുപിക്കുവെട്ടിക്കുടി.

നടക്ക മുഖ്യാട്ട് അഗിനി ! നെന്നരാം-
മിടയ്ക്ക നിൻ സപാസ്ത്രം തന്ത്രത്തു മതി ;
പ്രവദ്യം വിട്ടിനും ഷേക്കം പോയിട്ടി-
ശ്വപതുതിന്സ്മുതിക്കണ്ണത്തല്ലജ്ഞാനം.

116

IV

കൊലക്കുട്ടിയാറ്റുന്തു കാൽവെച്ചും
കലക്കംകൈവിട്ടക്കമനനിമാർമ്മണി.
കന്ദം മുൻ്ത്രയും കലന്തിട്ടു കലു്-
ക്കണ്ണഭമാശരാനു കരങ്ങളിലെന്തി,
പലതുമന്ത്രാന്ത്രം വികത്യനംചെയ്യ
കലടയെക്കാലുണ്ട് വളരെതു കൂട്ടിക്കിടി.
പിരിത്താസത്തിനുണ്ടാണി വാനത്തിൽ,
നിശിത്തതുണ്ണുക്കും, തെജസ്സാണി ഗ്രാഹങ്ങൾ.
പതിക്കം പ്രസ്തുതം പരസ്തുമന്ത്രം നാ |
കമാവണ്ണഷയായു് കഴിഞ്ഞതല്ലാതന്നടി.

* * * *

അവിടെപ്പുണ്ടെപ്പുജ്ഞണ്ടതു കല്പനാ-
മവനിതൻപതി 'സലാവുദീൻ' സുൽത്താൻ,
നടങ്ങാനില്ലോ തന്ന പ്രജക്കേശാദേവം
സൌന്ദര്യലീരമാം മെഴുംയാനാതിനാൻ:
“ആക്കരാ, തൊക്കത്തിമണം പോലു-
മരവയറിവരക്കരിക്കിൽ വീഴണ്ണു.
വിഖകവിൻ മുരൈ; തിട്ടവിൻ മുരുളു

മുഹൂര്ത ജിയർ

കിലകൾ ; വാദ്യധാനിവരം സഗർല്ലും !
 ഒരു കൈകതിലെംഖിച്ചിരുന്ന തൊൻ,
 വിവിൽ നിങ്ങളെ യന്നഗമിച്ചവൻ.
 ഇവളിന്നാരുന്ന കയറ്റുന്ന നിങ്ങൾ ?
 മുവന്തിന് പുസ്തകലെടുത്തവരം ;
 പഴതകല്ലും ഭഷകമൊന്നിനെ—
 പൂരിപാദിച്ചുഅ പരമധാരമികി.
 ഇവളുന്നനാട്ടിനു ദിഡിരച്ചുകീക ;
 നവയഥസ്തിനു നടന്നമണ്ണവം.
 അരിചാരിത്തയുലവല്പ്പുയല്ലെന്ന
 പറയകിച്ചുകൊ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു.
 കനകങ്കാണായ മുവാവരണം തൊ—
 നന്നല്ലതാമിവരംകൂട്ടുന്ന നിപ്പും.
 ഒരിക്കലുമിനിസ്ത്രീകരായിര—
 ക്കിരിക്കമെന്ന എന്നു നിന്നച്ചിട്ടുണ്ട്.
 ശുന്നക്കെനക്കാത്ത എഴുത്തിനുണ്ടാ
 തന്ത്രമാനന്തന്ത്രപ്പുലത്രവാൻ പണി ?
 ശ്രീഡി ! നീരെയറുള്ളുവിനാകിലെ—
 നഗതിക്കംബുനീജാക്കിശ്ശുല്ലവായം.
 ഏഴുപ്പിച്ച അച്ചുകൂട്ടി വരേ ! നീ
 തലിനമാകും നിന്മ മനമനീരിനാകു.
 ഭവതി പോയാലും ഭയപ്പെടാതെ ; ഒരു
 നവമാം ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടാലും.
 എന്നിക്കു തെററി ; മാ ! നിന്നച്ചുപോയപ്പോ

പനിനിർപ്പുവിനെപുട്ടമഞ്ചീന തൊൻ ;
 വധിക്കവാനെൻ കയ്യുന്നന്മോ കഷ്ണം !
 പതിതകാങ്ങുപരമകാഘ്യദയ ;
 ഭവാദുക്കമെല്ലപ്പോക്കുചെയ്യുവാ -
 നവാപ്പുംക്ഷുന്നലുവനിചാലകൻ.”
 ഇവല്ലാം തന്നീരെസ്സുമാരപസിപ്പിച്ച
 രുവരനാസമലംവെടിത്തു ധന്വന്നായ്.
 തിരിച്ചു തണ്ണറി സപ്രഹര പ്രാചിച്ചാരി,
 ശിരിഷകോമള്ളതനലവത്തികയാം.
 മനസ്സിൽ ഒട്ടവത്തിൻ മഹിമരയേരം -
 മനശയാഗ്രുക്കണ്ണപദം വാരം .
 ശ്രൂനക്കേനാ വേണ്ടുന്നയ്ക്കീ ജീവിതം ?
 ശ്രൂനകൻ വേണ്ടുന്നും ഫോറഡ തിരിയാതെ
 പരമജീവിനെ സ്ഥതിച്ചുരഞ്ഞിനാ
 ധരഞ്ഞിലാവുത്തം ശ്രവിച്ച സർവ്വം.

പ്രാ. അരന്പലമരക്കി

മധ്യാഹ്നമായീ കനറം;
 നണ്ടിപേൻ കളിക്കവോ-
 കെത്തുന്ന പൊയ്യുഡ്രൂച്ചിൽ-
 അനായയും തന്ത്രജയം,
 പതിനാറാകം പുത്രി-
 ക്കവരിൽ പ്രായം ; മറി-
 ചുതു നാമിട്ടാൽ വയ-
 സ്ഥിവരിതൻ മംതാവിനം.
 പ്രായത്തിന്റെമട്ടിൽത്തന്നെ-
 യാദർത്തിലുംകാണാ-
 മായവക്കിരിവക്ക്-
 മത്യന്നം വിചയ്യുന്നം.
 മാടുലാമിക്കട്ടത്തു
 ക്രമമിട്ടിട്ടം തള്ളി;-
 എയാമലാറം പരിപ്പാര
 സൂരനെമുംഭജിച്ചിട്ടം.
 ഏക്കിലും ധൂലയ്യുണ്ട്
 വാസലവ്യം സംപൂർണ്ണമായും-
 തത്ക്കണ്ണിയും-തന്നെപ്രാണനിൽ—
 തന്നെവംശസ്വന്പന്തിൽ.
 വേറിട്ടില്ലാതം വിട്ടിൽ;
 ഒരുംഗവ്യം വണ്ണാറം തായ;
 വാരണാളിപ്പൈണ്ടിപ്പെതാലും
 വായ്ക്കാഴ്ത്താറം പാണിഗ്രഹം

വച്ചല്ലിട്ടും നിത്യും ഇത്ത് ! ”

മല്ലുളി നീയല്ലൈക്കിൽ-
തമ്മി ഞാൻ ദിവത്തെയ-

പ്പോയ്യുകിൽ-കൈട്ടിത്താരും .

കാട്ടവാനാവില്ലപ്പേര്
നിന്നോന്നാക്കേണ്ടും ; നിന്നോന്ന
ഒപ്പുത്തമെല്ലാം തങ്ങം !

വെമ്മയായ “തേരുണ്ണനാഴല്ലോ.”

ഡാതിട്ടും ചിരിച്ചും-
ഡുത്തരും : “കാലജതിന്നോ

വെള്ളിയാണിതെന്നുമോ !
കാലാത്മാവല്ലീ എവരും ? ”

ആൻ കളിച്ചുംലും വീണ്ടും
ധാപിയിൽത്തന്നുപറ്റിക്കു

തംങ്ങാവാൻ നടക്കുന്നു
ജീവന്നാഡോഗി മുന്നാംകാലിൽ !

20

II

അരയതാക്കിയാളാലും
കീഴുംപ്പോള്ളുക്കീരങ്ങിന്നാം ;

പായലിങ്ങപ്പും തെററി-
പ്പതിച്ചാരം പയസ്സിക്കും.

തന്നെവരിയാകും മുന്തകു
മുർഖാബാൻ്നതാങ്ങിപ്പാരും

ശ്രദ്ധയുള്ള കവിക്കൾ

തനപ്രിതൻ ചാവിട്ടേരു
സഹിക്കം കരിയുണ്ടി ?
പോക്കുംഗിയാരംക്കരനാ-
ക്കെല്ലുവലം വൃഥാപമം
പാശിതൻ കരാളമാം
പാശമായ് കലാഞ്ചിച്ചു.
മക്കിനാ, മുടിത്തട്ടിൽ
മട്ടിനാർ, പീത്താ, ഭളാന
പൊക്കിനാർ, വീണ്ടും താണാർ
വെള്ളുത്തിൽ നല്ലാൻ മണി
സപാഡിത്തെതാരാ വശപീ-
ക്കുമ്പിതൻ വയററില-
മാധുരീധുരീണയാം
മക്കയ്ക്കു പുക്കേ പററു,
കന്തില്ലേ ത്വാൻ മിത്ര !
വാനിക്കനിനി, തങ്ങങ്കയ്ക്കി-
ക്കണ്ണിവർപ്പുക്കയിരയ-
ക്കാത്തിടാൻ കരം പോരേ?
അംജപയാൽക്കാണബ്ലൂട്-
താവധുമുവം മാത്ര-
മെഞ്ഞുണ്ടു സപ്പാഡപനാൻ
സപ്പുണ്ണവിത്രാലുതി ?
ഡിമേഡബനാത്രുകൾ ക്കുമ്പം
വെള്ളുത്തിൻ ചീതെ ഒക്കു-
ം

ഈ മഹിലയുടെ കണം -

ഒളതാനം നീൻപോളിയും കരി;

അപ്പറം കരേ നീങ്ങോ -

യാരുമുചാദേശാ പൊഞ്ചി -

ക്ഷിലുമായും താഴുന്നതും

തെട്ടിപ്പോയും നിരീക്ഷിച്ചുവരി.

“മക്കളേ ! തങ്കം ! തങ്കം !

മക്കളേ ! നീയെ ക്ഷേപനം -

യക്കലത്തായും ! തിളി -

പ്രോക്കന പൊന്നാമിലേ ?

വിളിക്കും ക്ഷേപനിലപ്പോ

നീയെനി, ക്ഷേപനിക്കട്ടി -

കളി ? മുക്കിളിക്കുയോ

നീത്തരിഞ്ഞീടാത്തവരി ?

അയുണ്ടും ! താരന്തിനി -

ചെല്ലുതെന്ത് മണിക്കുണ്ടെന്തും

നീയെനാം ചുതിച്ചുവോ ?

കരിയറഡവോ കലം ?”

മാരളതു കയ്യുംവെച്ചു

ദോക്കിനാം കരണ്ടിമു,-

ചാരമില്ലുതെത്താഴു,-

മാന്ത്യലം തീരെയുംതുന്നു.

ബാലയെ പ്രഃചത്തില്ല,

പാരന്തരനിക്കരം നീട്ടാ

കാലനാ നല്ലീടേണ്ട
കാലം വന്നുത്തുപായ്.

III

ഇല്ലത്തും യില്ലാരാം
നില്ലോ പാടത്തിക്കൽ ;
താഴെയും കുരുപ്പില -
‘ല്ലെതപവാൻ ചൊവിക്കൊരുവു .
താനരക്ഷണം കൊണ്ട്
ചാടിവന്നുങ്ങൾക്കുനാ ,
മിനരക്ഷണത്തിനാ
സശ്രദ്ധലീരാഗ്രിമൻ .
മത്തിന്തൻവിലാപങ്കിൻ
കാരണം അമിച്ചവൻ
മില്ലവയശജലത്തിൽനി -
നാഥരിക്കവാനനാർപ്പി .
അപ്പുംചുഡ്യുന്നത്സപരം
അക്ഷാങ്ഗംശമായുമാറി ;
കുഞ്ഞുക്കുറയായല്ലെന്തു -
രക്ഷസ്തിനുമട്ടിൽത്തുള്ളി .
“പല്ലിനേല്ലട ? ഒപാ നീ ;
പേരു മുരു ; പേരു മേ ! നിനേ -
യല്ല തോൻ വിളിച്ച , തെൻ
കംമണ്ണിത്തക്കാര്ത്തിനെ .

എൻ ക്രതു വെള്ളി അതിൽവീ -

സാന്തരിക്കമ്പോളിാണോ

നിന്നക്കതിപ്പുന്നായ്ക്കീണാൻ ?

ചോടിക്കാനാളിപ്പുയോ ?

അവധാ നിന്നുറു -

മിത്രയ്ക്കു ? താ ? നീ യ-

നാവലക്ഷ്മിം തൊടം -

നാരടാ നീട്ടുകിയോൻ ?

ബഹുതല്ലാരം നിന്നുതല്ലി,-

തെന്നുയാ, സാൻവോദ്ധാമയ്

നീ തോട്ടു കട്ടിപ്പുരായ

വേണമോ വാനിൽപ്പുാകാൻ ?

പേര്ത്തുമനോത്തിനു നീ -

പാവി ! ദയൻ കിടാവിന്റെ -

യുർബപ്രലാക്കത്തുജ്ഞിക്ക

പാതവന്നടിയുന്ന ?

മാറി നിലപ്പാ മുരൈ,

യന്തീക്ക മേൻമാന്തിക്ക

വൈരേയെതടാ കളിം

ഗ്രൂലമാരു കളിക്കവാൻ ?

മുന്നമേ വിറയ്ക്കുന്ന

ദൗഹത്തെ ക്രൂയത്തിനായ് -

പ്രിന്നായും വിാപ്പിച്ച

മേഴ്സുമലമുത്തുപ്പറ്റി

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ആഗത്താർത്തന്മെയ് ഭാക്തി
യപ്പട്ടപ്പും പ്രദാഹിഷ്ടാ-
ഈഗസ്സ നീങ്ങാനത-
പ്പോള്ളയിൽ സ്ഥാനംചെയ്തു.
കല്പിച്ചതുക്കൊടരി-
ഞ്ഞീടിനാഡി വിനീ, ടതാ-
ഖ്ലിപ്പൻറ നെത്തുംചെച്ചയ്ക്കു
മാണിക്കുമുദ്രാപ്പണം.
പ്രൗഢിശ്ലേഖനിൽക്കരി-
മെന്നരച്ചുകൾതന്നെ
പാബത്തിൽ വീണ്ടു താണി-
പ്രാജ്ഞാണം പരാധീനം,
നെത്തെന്നൊ കയ്യാൽത്തട-
ചൂഡിവാവരുക്കു തന്റെ
പുണ്ണിരിത്തുമത്തതിന്
രൂല്പുരായ് സമ്മാനിഷ്ടാ.
എത്രദോ വിശ്വാശണം
മനവും സവർണ്ണരു-
ലത്തരം നല്ലപ്പുട്ട-
താണവൻതന്മാറിം.
ആയതിന് അശ്വന്വല്ലു-
മനോന്മും കെട്ടിപ്പുണിം-
ഞ്ഞായസിപ്പാർച്ചുതന്മ
മട്ടിലഞ്ഞിണങ്ങുന്ന.

പിന്നും പൊക്കൻ വന്ന
 വെള്ളത്തിൽ മീതേ തയ്യാർ ;
 പിന്നും താണ്ടു ; തനി -
 ക്കീലു മേലാമറ്റുണ്ട്.
 മാട്ടിനാൻ പെട്ടുന്നങ്ങൾ
 വിക്രാന്തൻ ; കുടങ്ങാൻ
 പേടമാൻകളും ശ്രദ്ധിച്ചു
 പാണിയാലുയര്ത്തിനും ;
 ചിക്കുന്ന ചോന്താൻ കൊണ്ട്
 തീരുതു, സാരാടിച്ച
 വിഗ്രഹത്തയുംകൊണ്ട്
 എജകൻ ചോദ്യവോലെ.
 താങ്ങനോ മരനിനാൽ -
 തത്തകാലം പുതിപ്പാൻ
 ഭീനയാമവരക്കിളി
 ചെത്തുംയുംകീടിനും.

IV

കുറ്റു നീററിയ്ക്കിട -
 നീട്ടുമക്കാലത്തിന
 ക്കൈരിനും തുനീയാവ -
 താരത്തിൽ സാമ്പം വന്ന
 അപ്പും ചിലയും യാ -
 സോംരോന്ന ആത്തിന്ത്തിടി -

സഹൃദായും തീണ്ടിപ്പോയി,
ഞതാട്ടിപ്പോ, യെന്നും മറ്റൊം.
ബാലവയത്തിരിഞ്ഞാനു
നോക്കിലുംമുഖ്യമാരി ;
കാലവനില്ലാത്താരെത്തം
പല്ലുവിൽക്കുണ്ടേണ്ണാളുവരു.
എത്തിനാനുകൾചെവാളു,-
നുമുകാരും ചൊന്നാർഡി:
“പുത്രിഡൈത്യാട്ടാല്ലീവിം-
ജാതിയിൽപ്പുണ്ണിച്ചുവരു.
ചത്രത്രാഡേഡ്രു ; പോയി-
പ്പിനേന്നയും പിറന്നാട്ട :-
ഇത്തരം മാനക്കേടി;-
വെള്ളിനായും ജീവിക്കണം ?”
ആ വാക്കു കുറഞ്ഞാനല്ല
വന്നതബേഡിഷ്ടപരമാണ്,
പുവയ്ക്കുമെല്ലാഭൗസ്സും-
യാക്കവാൻ ; ആക്കി താനും.
ലഘൂസംഖ്യത്തിലായുംതീനീം
കാഞ്ഞംമാക്കയും ശ്രദ്ധി-
ചുത്തയുൽ ചൊന്നാരു മുരാറ
നില്ലും അൻ ത്രാതാവുംകായും;
“സപ്താഗതം മഹാത്മാവു ।
ഭാസിതൻ സഭാജനം

ஸபீகரித்துவும் யீசு^{மு}
 வீரனுவிசயாஸாவே ।
 காலவனக்ருஸீடாதை,
     காலவனக்ராமம் கு-
 யீவமாம் சுராமா-
     க்ருதைக்ருடாக்ராதை,
 ஒத்ருவிள் வகுத்தில் நி-
     வெளை விவேஷ்டுதைய
 ரகதாமங்கலம்பூ^ம
     ஸெஷஜபூ ஜயிமன.
 ஸஂபுஂத்ரமேறும் நல^மகாங்
     ஸஹஷாய^ம நிலைங் எய-
 வெள் புாஸ்ருகாதாவி-
     வெளவெங்காங் கடக்காரி.”
 வினாத்துங்கோமகாரி
     தாங்களுடைத்துக்கால்
 நிங் நவுக்குதாமாம-
     மொந்துரி ஸ்ரூபாஸ்ரயாய^ம
 சொல்லிகால் முதொவாந் :
     “தொநிதொநைக்கிழொக்கி
 பூஷ்ண ; நாக்க ! குஷ்ண ;
     தக்கதைத்தட்டக்கொல்லி.
 அப்புங் பூந்தங்குமத்தீங்
     அவையுமிழும்பெற்ற-

ആനവലക്കിളം

വെൻ പിതാവെൻം ചൊല്ലോ,-
 മാവായ്ക്കെന്നുംചൊല്ലോ.”
 തായയ്ക്കു പാതൃപൊട്ടി
 യതുക്കേള്ളുഞ്ഞനാം
 തോരയാരയിൽക്കൈട്ട്
 നീറ്റേഷം ക്രൂയാനലൻ.
 അതുനുമാജ്ഞം പാത്തി,
 പദ്ധതിപാസ്യം പാത്തി :-
 എനമതിനും ഗദ്ദും
 കാളിപ്പീസംഭദ്ധമായ
 കാടിച്ചുനേട്ടതണം-
 തുമ്മവച്ചുതീ സാധു :
 “നേടിനേന്നഴല്ലോ നീനോ:
 വീണ്ടും താരനൻ പെതശല !
 അറിവരറത്തെല്ലാംമോ
 കാട് ഏന്നൻ പുല്ലവിനേൻ ;
 ചെരുമൻ പുല്ലൻ മേലേൻ
 അരീകുള്ളൻ ദയാനിയി.
 കുണ്ടിപോയ് ലോകത്തിനീറ
 തതപം ഏന്നൻ; ഇംതിബോള്ളു
 കൈബാഡനിങ്ങണാവില്ലു
 കള്ളിനു തീനും മേലേൻ.
 പുല്ലും ഏന്നും മനും-
 മീ ദിന്തിൽ ജീവിക്കുന്ന;

പുലിനെപ്പുണ്ടാൻതും
 വായു തൊൻ റപസിക്കുന്ന;
 പുലിനെന്ന നീലം തന്നെൻറ
 വേദ്ധപിനാൽ നന്നയ്ക്കുന്ന;
 പുലിന്തന്ന തിരത്താൽ തൊൻ
 നൗലുരിച്ചതുംബന്നുന്ന,
 പൊയ്യിയിൽത്താഴും താഴു-
 മെന്ന തൊന്നരംപാടി;
 പൊയ്യിവെൻ പൊന്നുചുംപു
 അനരാക്കണാങ്ങവെട്ട്.
 ഏനിൽ നീ കയക്കാണ്ണു
 പുലി! തൊൻ വെറം പൊട്ടി;
 നിന്നെന്നാടിനിരക്കുന്ന
 മാപ്പുനിക്കേകീഴവാൻ.
 ഓമനൈ! നീ നിൻ ജീവ-
 നേകിലും പത്രാളുമ-
സ്ഥിരത്തുമാലയേറ്റത്
 പിന്ന നിൻ കടം വിട്ടാം?
 എനിന്നെനാലും നല്കു
 നീയിതെൻ പുലിനിനു
 പൊൻ വെയ്യുന്നടം തിക്കിൽ
 പൂവെട്ടത്തിട്ടംപോലെ.”
 തങ്ങമാ ദിക്കതാമാറം
 നല്കുവാൻ വിഷിക്കുവെ

അരവ്യലക്ഷിഷിം

തന്ത്രങ്ങരാ നേടിം ആപ്പു് -

ആശാനക്കണവൻ ചൊന്നാൻ ;

ചവണഞ്ചനിക്കേമെ । ദേശ

മാലയും മറ്റം ; ഇഴി -

പ്രാന്തനായും തീനിട്ടിപ്പ്

തൊന്തിനം വേദക്കാരൻ.

ആപ്പാനു കൊത്തിക്കൊണ്ടു -

മെന്നു തൊൻ തൊട്ടാ ലൈബ്രെറ്റ്

ക്ലൂഡ്കിലെൻ ചെക്കേന -

പ്രിന്റിംഗ് പുലത്തിട്ടം ?

ഇന്തരം കൊടക്കേണ്ടിയ്ക്കു

വെയ്ക്കു തൊൻ ? വെള്ളം തീരിക്കൽ

മുത്തൊന്നു മുക്കിത്തപ്പും -

പ്രോത്തിച്ചു മുക്കോൻ മാത്രം !"

അതു വാക്കുകൾക്കെത്തുന്നാർഥം

വുഖ്യാ : "തൊൻ തരം നിന-

ക്കാവയ്ക്കുമതെന്നാലും ;

നാവക്കിയാൽ മതി."

എന്തിനോത്തിപ്പല്ലുൻ

"നീക്കപ്പോക്കില്ലെന്നുകു -
ലോന്നു തൊന്തിനീട്ടാ -

മമ്മയും തിരു വേണ്ടു.

വസ്തുക്കിലും വച്ചുൻ

പെപ്പരുലക്കണ്ണാലുമുണ്ട്

ക്ലൈറ്റ് ശത്രുവിന്റെ
പിണ്ഡുമെയ് ചൊളിക്കാണ്ട്
കൈശ്വരാക്കട്ടുനം തെററി—
യക്കൾ താങ്ങേ | നമ്മ
രണ്ടുപേരെയും തീരുത്
തന്ത്യരാം തന്മേരനെയിരിൽ.”

x   x   x   x

പ്രസ്താവനയലും വിച്ഛി
പാടത്തിൽപ്പോയാൻ വീണ്ടിം,
നല്ലും തന്മാതാവോട്—
കൂടിതുംഗ്രൂഹത്തിലും.

സാമ്മാം യൃഗത്തിക്കാൻ
— മഹാമായ്—ദേഹത്താരാധനം ;

പാടഭാജി ഗാർഡ്—
നീംഗ്രിതം അഹിക്കവാൻ ?

മുകിലും “കൈവന്നല്ലോ
പുത്രിതൻ സ്ഥാനത്തിനായി
പങ്കത്തിന് പ്രസ്താവിനം
മാതാവിന്നക്കാവിൽ.

അത്രിതം തന്നെ ക്ഷാണി
വെയ്യിച്ച കുമ്മം വെദവം.”
അപ്പോയും കിമ്മട്ടാര്ത്തം
നില്പതായ് നിന്നും നാം.

ମର. ପୁଣ୍ଡମେଣ୍ଡି

I

ପୁଣ୍ଡମେଣ୍ଡିରହେଯତ୍ର ତୋଳ ; “ତୋଷୀ ! ନୀ ଯା-
ଗେଣତାଖିଟୁବେତବକ୍ଷତରେ ଦୁରହନୀଙ୍କି ?
ଅନ୍ଧତରତୁ ଯୋବତୀମନ୍ତ୍ର ତାଷ୍ଟା-
କ୍ଷାଣ୍ୟରଙ୍ଗିଟୁତରୁ ପୁଣ୍ଡିଯାଂ ନୀ.
ଜଲାଯିଯିବ ପତିଯାଏଁ ତାହିତମାରୋ
ତଲାଯିଲେଖତୀ ନିନକାତମଦ୍ୟାନୀ ?
ମୟୁରତରହାନ୍ତିଯାଂ ନିରେନ ବେଳୁପ୍ରାନ୍ତ
ବିତମବନିଲେଖୁ ନୀ କାଳିରିଛୁ ?
ପପଳଗଵଳିଲାନ୍ତ କ୍ଷାରମାତ୍ରନ୍ତ ;
କୁପଣୀଗପରାପଶାଲକ୍ଷଣାନ୍ତ。
ଖକରମାତ୍ରବନ୍ତ କାଣ୍ଠାତରାର୍ଥୁ ମରନ-
ବ୍ୟାଞ୍ଜିଳି ! ପତିଯାଙ୍କରବାଙ୍କାଙ୍କ ତୋଳେ ।
ବିପୁଲମୟକାନ୍ତିକଂ ବେଳୁମଂ—ଅନ୍ତର୍ବା-
ମପରିମିତମକ୍ଷେତ୍ରଂ ରତ୍ନଂ—ଅନ୍ତର୍ବାଂ ;
କୋତିଯବ୍ୟାଙ୍ଗିଲାହାବୋନ୍ତ ତଳାବ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରା
ମତିଧିବିକରି ; ନୀଇମନ୍ତ୍ରକାରି !
ଅଲମଲମନ୍ତ୍ରକଳିତ୍ରକଳିକଂ ନୀ
କଲାକରିଯାପ୍ରତାବ୍ୟାଲୀନକାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ.”

18

II

ତକିନିଯତିରନ୍ତରରେ ଯେବାମାସ-
ପ୍ଲ୍ଯାଟିଭିତରିନିଙ୍କରେକାବଳେନ୍ଦ୍ରାଜାନ୍ତରୀ ;

“സഹജ ! കമരയെന്നീ കണ്ട് ? തൊനെ-
 നാകമുറി തുറന്നുടോം കേരി നോക്കു !
 മനികര നിജമുക്തിയിൽ കൊംക്കൻ പുണ്ണൻ
 ജനകരരുടെ മെനിവന്നാതുയില്ല.
 സ്വച്ഛമിതപരരാക്രമങ്ങളുടോരാദോ
 ഗ്രഹയിലെഡായ ചാരതൻ മട്ടിൽ വശിഷ്ഠ.
 ഉലക്കിനമവക്ഷമാനില്ല ബന്ധം ;
 ഫലമവരിൽനിന്നൊരാധകില്ല നേടാൻ;
 അവരവരെന്നു തോൻ കണ്ണനേര-
 തുവതരണാസജ്ജഖായു് നിമുന്നുവിൽ,
 അവരുന്നതകാത്തതാം ജീവിതംകൊ-
 ണവന്നിയിലവസ്യർമാനാക്കു നേടാൻ ?
 അഗലതകര ഒന്നരായുപുണ്ണ്യാമെൻ
 ഭൂപതന്മാണതനോത്തിരിക്കും.
 അവരറിയുവോരും മനിടത്തിൽ
 വിവിധതരമായിട്ടം രഹ്യാവം.
 തുഷ്ണിത്വുടംകയത്തിനു തുഷ്ണിന്റെ,-
 ക്ഷുഖ്യതരങ്ങുടെ കുകാരക്കുപ്പു പുഖ്യകി,
 വണിജയങ്ങു വൃത്തിയെ ഭ്രമാക്കി-
 ഭൂനമണിമരീചിതനു ചുട്ടനീകി,
 പതിതരങ്ങു പങ്കാദ്ദേരു വാങ്ങി-
 പുംമിവിയുടെ കീത്തിവെണ്ണമെടക്കാക്കി,

* ഭൂപതനും = പംഗയിൽനിന്നുന്നതാശ്ശൂട്ടി ചെച്ചുന്ന ഒരു മുഹമ്മദി.

തടവുകൾ തകര്ത്ത് ഞാൻ സത്പരം യോ—
ഞങ്ങാട്ടവിലണയും കടന്നെന്ന് വണ്ണിൽ.

44

—III

അവന്നുകനാവത്തെൻ ലജ്ജുഭേദനായു്
വിവരമറിയാതെതാക്ക് ഒഹാനിംഗക്കാം.
ഉംഡി സതാനാനിപ്പ, നാമു തന്ത്രം,
പ്രമ'തചരിതൻ, മഹാൻ, നിത്യപൂർണ്ണൻ;
പരമവന്നെയക്കിലും ദിനതചെയ്യു
മരിയുടെ ചെടം പ്രാഥപാലനായു് ഞാൻ.
ആതി പിതതമാക്കിട്ടും തണ്ണപ്രഭാവം
മധുരിപ്പവിഭ്രതിതൻ മാതു മാതും.
അല്ലെങ്കിലും, പേര്ത്തുമരന്ന—
അജലവരഗണത്തിനാൽ ദഷ്ടിയാക്കം.
അതു മു പരീക്ഷഭേദനാര്ത്ത് മിന്നാ—
ടുതിൽ വിജയമാന്ന് ഞാനുള്ളിക്കം.
ലവണജഘാരിയും മറുമേഖലാ—
നവധിതമനസ്തയായു് ഞാൻ കടന്നാൽ
ആമരമിതമെത്തിട്ടും ചെരന്നാട്ടിക്കം
കമലയുടെ കാമുകൻതൻ പദ്ധതിൽ.
ഗ്രൗമഞ്ചൈവാവനനിക്കങ്ങേ നില്ലു?
ആപമഗ തരണ്ട് ശിഖീസാധ്വനേമി.
അരിയോര പരാസ്യസപാനിലല്ലീ
പരമപുരഷൻ ദയാനാപ്രാജ്ഞവയ്യു ?

പുഞ്ചമാഴ്)

ക്രാതിഥക ജീവനം മുഹമ്മദ് താൻ
പരമിവഴ്മമധാവിജ്ഞതാനം.
അവിടെയശാഖാവാഴയുള്ളിക്കുച്ചില്ലോ
ഭവനപതി സായുജ്നമേകണില്ലോ. ”

68

പ്രബു, ഏപ്രിൽചായജന്മം

മിററുവരു | കേട്ടു ലോകം
 ഒന്നുപീഠസി*ലങ്ങങ്ങവുംതുർക്ക്
 പുത്തനായ് ക്ഷാണിശ്വാസ
 കയ്യുക്കിൻ എകാലാധമം.
 മാറ്റലർക്ക് തുണ്ട്രയാരയാൽ
 ദ്രോക്കളും മെഴുക്കില ;
 മാനത്തുനിന്നംകൊണ്ട്
 ബോംബാനം പൊഴിപ്പില ;
 അസൗണ്ടുസാമഗ്രികൾ -
 തുച്ഛക്രച്ചുംടക്കില ;
 തന്ത്രവിന് വീട്ടിൽക്കേരി -
 ക്ഷോജ്ജിയും നടത്തില :-
 പിന്നേയോ?... വിവ്രാതമാം
 വിശ്രദിപ്പിക്കാരമ -
 ക്ഷോജ്ജി ധാന്ത, ധിവം,
 സർക്കം സമാരാധ്യം.
 വാണിരിക്കുന്നംഞ്ഞിൽ
 മുവരം സുധിപ്പുക്കൻ
 മാനസാത്മജമാരം
 സിലുന്നാർ ഗ്രഹാഭിയർ ;

*ഒന്നുപീഠസി ഇംബിഷിലെ ഒരു പ്രധാന നഗരമാണ്. അതു ഇപ്പോൾ സകലിന്റെക്കൂടി പിടിച്ചുടർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ തുനിയിലെ സംഖ്യം നന്ന 1943 സെപ്റ്റംബർ 19-ാം തുന്തു ഇന്നനിന്നും കയ്യിൽ കിടന്ന ഒന്നാഞ്ചുക്കയ്ക്കിയിരുന്നു.

എത്രേയോ തുറായോ വയ—

ക്ലൈക്കിലും, ചു സ്നൃഹത്മാക്കരി,—
നിന്മരയെത്വനന്തരീയാ—

ലാസ്റ്റോഡിലും ബോർഡോഫൈല്ലും,
അതുകൊക്കേണ്ണുക്കൾക്കാം

തുറത്തുപാപപേരും ചെയ്യു
ബോക്സും ഗ്രഫത്തിനായും

ജീവിക്കരിക്കുക്കരിക്കരി ;
സ്പീയമാം പദം ബെടി—

ശേരത്തുമേ ഗമ്ഭീകരാതെ,—
യായുധം സ്ക്രിപ്പരിക്കാതെ,—

യാഥരയും പഴിക്കാതെ,—
വിഡ്യുമിംഗ്രാഫാരായും

മേഖലമുഖാനുബാരി,—
ക്രൈറ്റോസൈറ്റേവൻ തൊഴിയൻ
വൈക്കിട്ടം മുന്നിൽക്കൂനായി ?

18.

II

ഹീററും ലഭം ! ഭവാനു പോരാഡം
പ്രക്രാളിക്കവതാളിക്കപ്പെട്ടു

മുറഡമാ ദിന്മാത്രാക്കുന്നു
വീക്കണ്ണിച്ചും പുശ്ചാന്ത്രവിഭാ
അംഗങ്ങാം കെട്ടി മേനേനു
ബുഡ്ധനാം സിംഹത്തിന്റെ

ഗൾഖജനഃ തൈക്കൻമിക്കിൽ,
 കാലാട്ടധാസം പോലെ.
വല്ലതും കാട്ടിക്കുട്ടി—
     കൊപ്പിച്ച മരീടാത്താശ്—
 ചുപ്പേജ്ഞത്തേപ്പേത്താക്കിൽ
     വാഴിലെന്നാമ്മിച്ചുവൻ
 പ്രാണാനന്ദബന്ധനതിക്കയ്
     നിത്തിക്കൊണ്ണിതായാലു—
 മാണാന്തമല്ലും തട്ടി
     മിനാിക്കണ്ണ സന്നദ്ധരായ്,—
 തണ്ണേജീതുണ്ണയ്ക്കാരെ
     മധ്യസ്ഥം കൈക്കൊ—
 സിരഞ്ഞും ഗ്രഹണപരിത—
     നന്തതിനാരംഭിച്ചു.
പ്രാഥാന്ത്രം പ്രയാഗിച്ചും—
     ല്ലേളൈം ഏക്കേ കാണം
 ഒന്നുമില്ലാന്തിനേന്നു—
     മോക്ഷയ്ക്കുപ്പുത്താക്കലൻ.
 കൈവരം വാച്ചീടുന്ന
     പേരിടാറിക്കാണോപ്പുതനേന്ന—
 യാവില്ലാലയത്തിന്നെന്ന—
     അല്ലോഗം നടത്തിനും ;
 ദക്ഷാളരജ്യം ! പിനെ—
     നീംക്കൊട്ടത്തല്ലാലയെ—

ആട്ടരിച്ചതിൽപ്പെട്ടം
 സർവ്വാ നാഡിപ്പിച്ചാൻ ;
 വധിക്കേൾച്ചിപ്പിപ്പാൻ
 വല്ലോത്തം വന്നാൽക്കണ്ണി-
 ക്കണ്ണിടാൻ കുന്തതോക്കം
 കയ്യുമായ് ആറുപ്പാണതാൻ.
 നിവധിക്കണ്ണാൻ ചെയ്യാൻ
 ദിരാമാ ഏവദേഹം
 നിവില്ലം തദീയമാ-
 മധ്യപരം ചെപ്പാക്കാവികം.
 അ മനോജനതമായുള്ള
 ഭാരതീലീലാല്ലാനം
 പാഴുമനാൽക്കാടായ് ; പാരി-
 തത്രജ്ഞം ദരിദ്രമായ്.
 മത്രുർത്തൻ ശ്രീമംകാശ-
 ലാന്ത്രാംഗംക്കാപ്പം കൊരും;
 പത്രനങ്ങളെല്ലതക്ക്-
 തന്താഴിയിൽ പ്രക്ഷീപിക്കാം ;
 അമുമംസം ചെരം വീണ്ടം
 മകാളു ; ധൃഷ്ടിജനമാൻ
 കമുമായ് ആമച്ചിടം
 പിന്നെയും മൻമഹാശ്വേഷം;
 ഗ്രഹങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ,
 നിഞ്ഞാതൻ തത്താതക്ക്

വൈഖാവയശ്ശേരി

മന ! വന്നവററയെ-

പ്രിനീടം നല്ലാനാണോ ?

എത്താൻ നോന്നവേഗം -

യാദിടാമല്ലോപ്പന്തർ

ചെയ്തിപ്പായശ്ശിന്ത -

ത്രസ്രമാം കൊടംപാപം ?

അമുഖം ലൂവയുനിലെ *

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ദമിപ്പിച്ച

മതിമാനഃർത്തൻ മക -

ഷാക്മീ റൂണാഗ്രിമർ

അഫ്ഫിതുവംശാധാരം

പാലിക്കായാവാം സെയു -

തദ്ധാന്തൻ പീഡ്യേ പോകം

ചുത്രല്ലജ്യാ ചുത്രൻ ?

52

III

ഹിററുരേ ! മദാന്യനാ -

മങ്ങപ്പയ്ക്ക് വീക്ഷാഖകതി -

യററിട്ടില്ലെന്നാബലാനം

കാണാവാനത്തില്ല താൻ.

മുകനായുക്കിടക്കണ്ണ

മനിൽ യന്നതാ ! ഭവതം -

* ലൂവയും, ചെല്ലും ഒരു പിംഗല കെ സുപ്പസിലുമായ വിശ്വവി
ദ്ധാവയം. അതും അതിലേ അഭൂലും അഭിഭിംഗം ഗ്രന്ഥങ്ങളും അക്കാം 1914
ആഗസ്റ്റ് മംസാർഥിൽ അബ്ദിക്കിടയുംകൂണ്ടി.

ഭീകരപ്രസ്ഥാനത്തിൻ
 പങ്കാളി ദശസ്യംഖിനീ.
 എത്രയോ ഓലുാരക്ഷേഷ്ഠപ്രക്ഷ-
     വാതകലുാതം വഷ്ടി-
 ചെയ്തിയോപ്പിയാരാജ്ഞ-
     മാർജജ്ഞിപ്പു മധ്യാവീരൻ;
 ഉഗററത്തിലല്ലോവനിയൻ
     രാജത്തിയെക്കൈക്കണ്ണതാട്ട-
 മീററനോവടങ്ങംമി-
     രബ്ബാടിപ്പു തു പാമുത്തി;
 ധപ്പുഡാം മ്രോൺസിൻ പുജ്ഞം
     പാർജ്ജിഗ്രാമനായ് ചെന്ന
 കത്തിയാൽക്കത്തിക്കീറി-
     ദ്രൂർജ്ജപരാ ധർമ്മപ്രഭ;
 ഹാ । പണ്ണാത്തിപ്പുട്ടിരക്കാ-
     ലാങരച്ചിഞ്ചാ പൊങ്കി-
 ഭീവമം, യലുാതമാ,
     യുഛിയാ, യുത് പാതമായ്.
 റോമയിൽക്കരേക്കാലം
     സവ്വാത്സ്വക്കാളം
 ശ്രീമത്താം കിശൻറോപിരറ്റതൻ
     പഞ്ചിയിൽ കാർക്കത്താതെ,
 വിജ്ഞുചാം വിറസ്സും-
     മദ്ദജ്ഞൻതൻ മുനിൽപ്പോയ്

വൈപ്പിച്ചാധിക്കണ്ണം

മട്ടുകുത്തിനാരോരോ
മശ്വരാം മനുഷ്യപുർ.

അങ്കുമം ദളംതൃപ്പാസ്-
ഭൂതമാവും കാല-
ചങ്കത്തെങ്കണ്ണിടം
ശക്തിതൻ കയ്യിൽപ്പെട്ട്.

നാഴിത്തെയ്യുട്ടത്തെങ്ങാ-
ഭരവറിത്തേപ്പാഡി വന്ന
പുഴിയും കപ്പിക്കണ്ണം
ഒൺകട്ടെയ്യുട്ടും വീണം.

തെള്ളിടയ്യുള്ളിൽ താൻക്ക്ഷു-
മമന്മാമങ്ങാർ വിശ-
പ്പിശ്ചറ പാവ്യ, സ്വതിൻ
ചട്ടയംയു ഗ്രൂപം മാറി.

ശ്രദ്ധാസമമഹ്യാഘേ നേരേ
വിട്ടുള്ള തഭ്രതീയർ;
മോസിസപ്പാഴുമാരാല-
യക്കാററിയപറന്നംപോരയു.

സത്രമീവിപത്തും
പോരയോ സദവ്യുന്നർ
മന്മുഖാഘവം ഭൂബം
സമുക്കഥയു പർശിക്കവാൻ ? 8 2

കിരീതം ! വേണ്ടുന്തു-
 രിത്തരം ദിഷ്ടാന്താർക്ക്
 മറുമി മഹീതവം
 നാരകീകരിക്കുന്ന.
 ഇല്ലെന്ന വയ്യേണ്ടിതി-
 നീഡപരപ്പതീകരം ;
 തെല്ലാന്നരവകിപ്പുകാം
 ദണ്ഡിപ്പുതശ്ശതുള്ളി.
 അങ്ങയാൽ തതരമക്ഷേഷരം
 ധർമ്മമാപദേശജ്ഞാക്ഷാ-
 യങ്ങയാൽക്കിരാതനമാർ
 സംസ്കാരസ്വന്നരായ് ;
 അങ്ങയാൽപ്പാശാലക്ഷണ
 ചൗത്രവണ്ണിയുഗ്മപദ്മാ-
 യങ്ങയാൽത്രക്കിത്താനം
 ദേവക്രതാഭ്യുക്ഷനായ്.
 തോറംപോയ് സമർപ്പരാം
 ലോകക്കണ്ണകമായ-
 മാററിലാ സൗന്ധംപ്രാണസിസ്യാഡ് ;
 വജ്രലിസുപ്രാണം ഇനീത്രാനായ്.
 കൈപ്പിരംസിത്തനിന്നം ചാത്രത്ര
 പട്ടാളക്കാരങ്ങേത്തി-

கூண்டிப்பில் ஸமஸ்தி
 புஸ்காரத்தினாக
 ஏடேநான செறும் வோ—
 நிழையாசே கைலங்ஸமாய்—
 பூநிடங் யளிகாய்
 பிளையும் வெழிப்பிக்கூ !
 அலைகிலத்துரத்தில்.
 ஹாயயாமலையிடங்
 பலிழிதுவக்குதில்
 முவுமாய் ஸமாகிக்கூ ||
 தீக்காழுத்தியால்பிலை
 ரிக்குயும்; யானுகிளினி—
 தூயத்தில் நினாமம,—
 கைசுவெழுப்பொயிக்குமோ ?
 நிழைஷமாகுவும்கூரு
 புடுதில்பூப்பீடுகூ
 புருவாதையாகுரத்தி—
 லக்கயில்பூரிக்குடி

* அதுரிவு கு. பி. எனும் கைக்குதிக் கீவித்திரளை கறை வருகூஜ்ஜங்கை பூளை; அயைங் ரூரோப்பிலை பல ரங்குஷப்புத் தகு ஜூயிடு கலிப்பிது. குக்காங்களுத்திரெங்கு புதக்காவதாரமாய ஸஸி ஸிக்கிவ துங்காஸ் புளூவங்குக் கூரோப்பில் 13-ா. கைக் குதிக் கீவித்திரளை. செங்கிலிஸுவங்கள் (1162—1227) அதிகு ராகை கு மங்காஷியங்குருங்கு; அயைங் அங்கு கைவயி ரங்குஷப்பு பிக்கித்தக்கிதுக்கூரிது. இநிழை ஷுலுக்குவங்கள்.

കുറ്റമായിങ്ങനേന
 ചാത്തിട്ടംവരെ, പ്രക്ഷേപ
 എത്തെന്നാനില്ലാത്തതാ—
 യങ്ങേപ്പിള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗം !
 പേര്ത്തമിപ്പോരിക്ക ഭവാ—
 കെന്തല്ലാം മനിച്ചാലു—
 മാള്യമായു് മനിച്ചുരെ,—
 നൊമ്മീയം മനഃപ്രത്പം.

X   X   X   X

എതുമേലിപ്പാണംഗം
 വായ്ക്കിലും ചെയ്യിക്കൊണ്ട്
 പ്രസ്തുക്കം ചട്ടിനാരി—
 പ്രത്തെനാം മഹംപാപം !
 കീടവും കരേതിനാ
 ബാക്കിവച്ചുട്ടെന്നും ;
 കീടതെക്കാഴ്ചിംകീട്—
 മാബക്കാണ്ടു മനഃപ്രചന ? !!

112

പ്രാം. ഉത്തരമലക്കിൾസ്

ഉത്തരമലക്കിൾസ് മതന്നു സ്വീകരി-
കയ്യുക്കൾ ചോദിച്ചു പണ്ണാറിക്കണ്ട്.
സ്വർത്തിൽക്കിട്ടുന്ന ക്ഷേഖണം തന്നെടുപ്പും
വള്ളുമാല്ലാനും മഹേന്ന കഴനാനി.
മാധുര്യമരഹനു പാൽപായസം ചോലെ.
യാതാനുഭവമഞ്ചവിക്കൂബനായതെന്ന്.
മാഡകമായുള്ള ശീമപീഠത്തല്ലാവത്-
യേതും റമ്പമല്ലാനുായതെന്ന്.
നാക്കിനു മെച്ചുമാരും തന്താനുന്നതെന്നുകയും
റ്റോല്ലുമാരും കല്പിക്കാമെനുായതെന്ന്.
അഴി രസങ്ങളും ചേന്നിട്ടുമന്നതൈ-
നേരിട്ടം ഗ്രേവുത്തെല്ലാനുായതെന്ന്.
കാലഘട്ടങ്ങൾവിതമായിട്ടുമാധാരം
പോലെ മരറാനുമില്ലാനുായതെന്ന്.
കഷ്ടത്തുള്ള കൈരഞ്ഞ കിട്ടുന്നാരോമന-
കുത്തമം കക്ഷിപ്പുവനുനുായതെന്ന്.
വകുതൊന്തു ദാജനു ജീംഗ്രുമാം ഒവർക്കിൽ;
സപ്പാദത്തിനുനിട്ടെല്ലാനുായതെന്ന്.
വെവല്ലൻ വിധിക്കുന്ന പല്ലുമാരാധാര-
മാലുന്നം ഫീതിപ്പമെനുായതെന്ന്.

സ്നേഹിതനാരാധാര്യം മേഖിച്ചു ക്ഷേരിക്ക്-

മാധാരമാധാരമെന്നായത്തൻ.

മാതാവു നല്ലുകീഴുമേതോടു ജോജുവും

രാധുത്തിസംപൂർണ്ണമെന്നായത്തൻ.

പ്രാണാധിത്രുതിയാഡി നല്ലുകുന്ന ക്ഷേദ്ധത്താൻ

ചേരാണന്ന് തേരിവുമെന്നായത്തൻ,

ഒപകരിക്കപ്പെട്ടിച്ചു പുനഃാമനാംതാൻ

കുവലാചിൽക്കുള്ളേബന്നായത്തൻ.

ഇങ്ങനെ ഹാരോനും മെൻകുമെൻകുചൂനവർ

തങ്ങളിൽത്തക്കിച്ചുനിന്നേനരും.

ഓതിനാനല്ലുക്കും: “ഈപ്പുക്കും മിക്കറു-

മേതാനം ഗ്രാഹ്യാണോ ചേന്നതഞ്ചേ.

എക്കില്ലും എടുപ്പുമല്ലുണ്ണമെന്നാൻമതം;

തീകളിൽക്കീഴെണ്ടാ സ്വിംബുമാവു.

തന്മുടി ദേഹത്തിൽ സൂപ്രദത്താൻ ദന്തണം;

തന്നെത്തുംമിരയ ശത്രുപ്പിക്കേണം,

എന്നിട്ട് ഭീനക്കാരാധാരമരി നല്ലുക്കണം;

പിനീടിമാത്രം താൻ ക്ഷമിക്കേണം.

ഭോഗാധികാരികളുള്ളതും ക്ഷേദ്ധത്തിൻ

ഭാഗാവകാശികൾ മാത്രം നമ്മൾ.

വിശ്വതയുജ്ജതാവാം വിരേഖ്യ കന്ദ്രാം;
മന്ത്രവന്നതിനിടം രക്ഷാപ്പാലി;
ഹാണാളിപ്പേജ്ഞാം തന്റെ ക്രഷ്ണിക്കന്തിനു
മാനംപാൾ ധാന്യാദ്വി സഭ്യയില്ലോ ?
ജീവിക്കാൻമാറുമായോ ഭക്ഷിത്വക്കാണ്ട് നാം
ജീവിതം ത്രാഗത്താൽ ധന്യമാക്കാം ;
സപീയമാം ലംപപനമപ്പോൾത്താൻ വിശ്വാലേ—
പ്രീയാജയുഷമായോ നമ്മൾ കാണാം.

---

20. നവയുഗ്മാദ്യം

മാലുള്ള താണി മഹിയന്നവെള്ള
 മാഴുക്കന്നതെന്തിന്ന മനപ്പുരേ ! നാം ?
 താൻസുഖ്യിയിൽപ്പുട്ടോന്തിന്നമീശൻ
 സ്ഥാനത്തെ നാല്ലുണ്ടതു ധർമ്മഹല്ലേ ?

വൈകവിച്ചപൊയ്യേപ്പായു് പക്കലുന്നവെള്ള
 കണ്ണിരോല്ലിപ്പുംതുായ കാര്യമുണ്ടോ ?
 വരേണ്ടതല്ലേ നിശയും നമ്മുൾ
 വച്ചപ്പോന്തുമഞ്ചലകാൻ ?

ഈനൻ പൊല്ലിന്തൊല്ലുചുപദ്ദുക്കിയെങ്കാ—
 ണ്ണിയട്ടുന്നകാലമകറിയീശൻ
 അടഞ്ഞത കണ്ണൻ നമ്മുൾ തുന്നാടംമുൻ—
 പാലുപരമകന്ന കൊള്ളത്തി വീണ്ടും.

വെല്ലു ദീപലുഡയതു വേണും ;
 വിത്രാന്തികൊള്ളുന്നതിനിരുപ്പോയും ;
 അതായിരിക്കാം പൊഞ്ചുംപുഞ്ചുത്തി :-
 കജേൻ ഫിതം മത്തുനരിത്തുചെയ്യുവോൻ.

വിളക്ക കത്തിപ്പുതിനന്തിയായാൽ
 മിന്നാമിനങ്ങും തപ്രയാന്നിരിക്കു,
 ദീനതപമെന്തിന്ന നമക്കുംതാം
 തീരുമാന്തുരജുംനും ? താരാക്കിയിൽക്കുംതാം ?

നവയുഗാദിയാ

അവലൂക്കിലും സപ്ത്യവിശ്വകർമ്മ-
ഒക്കൽ കര്ത്തവ്യങ്ങളെ ധീരം
വിഷാദമേഹം, വിധി ദ്രോഹങ്ങോ
വിത്തിൽ നിന്നിച്ചു വിളക്കേട്ടാൽ ?

ഉണ്ടിടാമെന്ന നിന്നു തന്നെ -
യുണ്ടുവാനോപ്പ് നമ്മെല്ലും ;
പ്രാഥിനിവിച്ഛാൽ മതി, നമ്മുടെ മന്ത്രാം
പ്രത്യാം സർത്തിലുമൊന്നുംവാലി.

മനസ്സിൽ ഒഴിവാരാല്പുരം മഴുന്നവന്ന
മല്ലും ധനവും പ്രത്രമമർഖരാറ്റം ;
ശുഭം പ്രതിക്ഷിപ്പിച്ചേന്നതു രാവും
സൃഷ്ടാംഗ്രഹിച്ചും പക്കിച്ചുവാലെതന്നെ .

ചരം നിഭാഘാതതിനെ ചുട്ട ദോഷം,
പ്രാവുടിനമട്ട തണ്ണു, മേഡം
സർത്തിനും ദോഷമുറയ്ക്കുവോന്നു -
സ്ക്രൂളുക്കാക്കാൻ വിധി ശക്തനല്ല.

പതിച്ച താൻ പുഞ്ചകാടിയിങ്കലെന്ന
പദ്ധതിപിക്കാതെ ത്രിഷാരമ്പിന്തു
ശത്രീന ചുഡാമന്തിരും വിളക്കി -
മായിത്രുചലം രഞ്ജിതിൽ നിന്നിട്ടുനു.

നാന്തരിക്കുന്നതെന്ന് നിന്മമു ചെറുടം
സമീക്ഷ പേടിപ്പുതിനില്ലെ ബന്ധം ;
വൈക്കുവണ്ണിക്കുന്നതായതിലും ടിംഗാഡായി
കളേംബരം ദിന്തയിരാക്കു പോകും ?

ചെറുപ്പുരജ്ജുഭിൽ നാഴിന്തുകേരി—
ചെറുമും വസിക്കുന്ന സുഖം ചിലപ്പോൾ ;
പായുന്ന സൈറയത്തിനകത്തു ഭിംബം
പാരാവുന്നില്ലോ ഭടൻ കണ്ണിടാതെ.

ശരീരരക്ഷാഭരണമെറു നില്ലോ
സപ്രാംഗത്വത്തെ നാം കാട്ടകയററിവിട്ടാൽ
ആലാക്കിലാജിക്കരിക്കിൽക്കുടക്കു—
മാപത്തുതന്നേക്കുടവെരുക്കാട്ടോ ?

സമ്പന്നവ്യാഖ്യാ ഒഫീസു മത്തുർക്ക്
സദ്ഗുത്തരായ്ക്കുന്ന സവിധത്തിലെത്താൻ
സൈറക്കുറ്റമേക്കുന്ന വിപത്തുമീറുന്ന
സാമ്പത്തമായുമെന്ന ചമച്ചുതാവാം.

തനിക്കു തുന്നുതനുന്ന സൂഹ്രതയുായതെന്ന് ;
താനെനന്നിയേ ക്രതുവമനുന്നില്ല ;
പറം വിപത്താം മുകരം ബുധക്കി—
അപദൈവതപ്രാധിതി കാട്ടിനാ.

നാവയ്യുഗാദിയം

സത്രണ്ടിലത്രുളക്കടവിപ്പലംഭ-
താപാത്തരാകാൻ തരമെത്തിംബാതോൽ,
താങ്ങന്നുമാഴുന്ന വധുചുമാനാർ
സംഭാഗഗ്രൂപ്പേഗാരരസാനഭിജതെൻ.

പാറയ്ക്കുമയ്ത്തട്ടിയുട്ടത്തുവേണം
പാനാർഹമായിസ്സുരിംബു തീരാൻ;
ഇട്ടുതിങ്ങും വനിവിട്ടു വേണം
മീരം രൂപൻതൻ മകടത്തിൽ മിന്നാൻ;

കട്ടം ചുടാല്പുരിയറി വേണം
കാൻകാജല്ലുഴിക്ക തണ്ണപ്പുനലുകാൻ ;
കിളിച്ചു മറരം വളമിട്ടു വേണം
ആശീവലൻ ഭ്രമിക്കിൽ വിത്രവാകാൻ;

ഗാതംവുതൻ കൈവിരഞ്ഞ മീട്ടിവേണം
ഗാനാമുതം വിണ്ണയിൽനിന്നു ചൊണ്ണാൻ ;
അട്ടാന്നേര കൊട്ടേരായവാന്ന് വേണം
തങ്ങം വധുക്കളുമലക്കരിശ്ശാൻ.

ഉഴിക്കമിപ്പാഴുക്കലി*നീങ്ങിവേണ-
മിഡിക്കവാൻ കാത്തയുഗം നവിനം ;
അരുള്ളുന്നംഷസ്സുന്ധപിലണ്ണത്രു നമ്മം-
കാൾപ്പുതെല്ലാമരകളട്ടു വേഗം.

80

---

* കധി എന്നാൽ കവികാലമെന്നാം ആശമെന്നാമത്മം ,

ഒ. റിക്സാ

I

നട്ടുയായീ നേരം ;
വെള്ളവും വിശ്വിസ്തും
വിട്ടു മരറാനും വേണു;
വീടു താനാക്കാ, ഗതി,
തടവറ്റുക്കിടമേൽ -
തട്ടുന്ന കത്തിരവൻ
ചുടലുക്കന്നാൽക്കുട
തുക്കരക്കാരിക്കാരി.
വച്ചപോയ് കഴിക്കുവാനു
തരശമലുനാൽപൊള്ളി -
മച്ചിരേയാളവും മേനി;-
യത്തരം നിരത്തംനിൽ,
അങ്ങിങ്ങെ കീറിപ്പുറി -
ഓരത്തുതുതുതാം മണി -
മങ്ങതിനിന്നുണ്ടാന
ഷർട്ടം കൊണ്ടുപും മുടി,
പായുന്ന മുന്നാടുക്ക
റിക്സയും വലിച്ചുകൊ -
ണ്ണായുസ്തീന്നബലത്തിനാൽ -
ചൂഡാതെചുംവോന്നേകൻ.
കല്ലാങ്ങും നടത്തിച്ചും,
ചുററിലും പെട്ടു വന്നു -

വൊന്നിലും മട്ടാതെയു,-
 മോടയിൽപ്പാടാതെയും,
 പങ്കിയും പരഞ്ഞിയും,
 വേപ്പിലും കണ്ണിരിലും
 മുങ്ങിയും തൊങ്ങിയും,
 പോക്കവേംരവന്നയോ
 വരണ്ണ തൊണ്ടയ്ക്കില്ലോ—
 അമിനീക്സം വീഴ്ത്താൻ ;
 വയറിക്കേക്കവച്ചുണ്ട
 തിരുമാൻ വഴിയില്ല.
 ഒരുരുത്തുരിക്കത്ര—
 മൊപ്പുംായ് തുരിച്ചും
 കാറുണ്ടതുപസപ്രിക്ക
 ജീവിക്കാൻ സാധിപ്പീല.
 കടിക്കാളളിന്നാണോ—
 ഉംബാലിക്കണ്ണുംിൽത്തിന്നർ
 കടവണ്ണിയും കാപ്പും
 തുഷ്ടിച്ചു, കാലും നീട്ടി.
 “അംവനം തന്നെപ്പുംാലു
 മത്തുനായ് പ്പറിനാവ—
 നവനം നല്ലീട്ടാട്ട
 വയറും വായും ദൈവം” ;—
 കണ്ണില്ലിരുന്നും കാശു—
 ഗാങ്ങാക്കി; വീഹേപ്പാനിക്കാൻ

നീന്നാലും, ചുമദ്ദുംനെ-

“ ദയാടിക്കാൻ നാടകരെയുള്ളിൽ.

തന്റെയുട്ടിലേലലും ഒ

ക, സജവൻ തീവണ്ണിതൻ

പിണ്ണിളിംകിടാവാണാ

റിക്കംഷയെന്നാക്കണംവോ ?

അല്ലെല്ലു, തെററിപ്പോയൈ;

സവാത്തിൻ മണ്ണുല-

മന്യത്പമല്ലീ നന-

നാല്ലുമായും വഞ്ചം രോഹം ?

28

II

ഉഴരിക്കാല്ലീസ്ത്രിഞ്ചി—

ലേറിനാൻ കുറരൻ ഹാടി,

വഴിയാധാരമാക്കി

വണ്ണിക്കാരനെന്തെങ്കിലും.

“ ദശഭാ തന്നാർ ക്കൊള്ളും നാ

ക്കുലിവിൽ വകിവച്ചി;

ചുണ്ണാനം തൊട്ടം ചുട്ടി—

വെള്ളിത്താൽ നന്ദിപ്പാട്ട്.”

എന്നവൻ യാവിക്കാവെ

ചെള്ളണ്ണ ദിക്കിൽച്ചുണ്ണ

തന്നിടാൻ പറ്റ ക്കുലി—

കെന്നങ്ങാർ മറിഞ്ഞതാൻി.

അനിശ്ചാൻ നിരത്തിൽ തന്റെ
 തലയിൽക്കയ്യുംവച്ച
 തണ്ണല്ലുംതാങ്ങും വിട്ട്
 തപിക്കം തൊഴിൽക്കാരൻ.
 അക്കമേ കുത്തും കൊട്ടു-
 തീയുമായുംതൃപ്പിക്കുന്നോരും
 പകലോൻ ചൊരിയും തീ
 പനിനീരവന്നുപൂം.
 “ഒദ്ദേവമേ!” തള്ളന്നവൻ
 വാവിട്ടു മറയിട്ടുണ്ട്:
 “ഒദ്ദേവമേ നിന്ന് ലോകമോ
 തൊൻ കാണാമീലോകവും ?
 ഉണ്ണവന്നടക്കതന്ന
 കാപ്പി; യങ്ങോലത്തിന്നെന്ന്
 പണ്ണിയുംപെറിപ്പുായു-
 മെനിക്കോ; മല്ലുട്ടിണി!
 അരണ്ണാപ്പി നാനതായുംപൂംത്രു-
 യങ്ങാക്ക്; വേ,ബണ്ണന്നുലി
 തയ്ക്കാവും നല്ലിക്കോട്ടു; .
 പിന്നെ തുതാഴിനേരാട്ട.
 ഉടംന വീജാട്ടം വന്നു
 ചാടാനത്താൽ പൂഞ്ഞം തൊന്തോ—
 നടല്ലിന് കൂഴപ്പുാനു
 നടവിത്താഴുംതീക്കോട്ടു; —

അവല്ലുകൊണ്ടിരിപ്പുംതന്നെന്ന
 വന്നാലും കൊഴും; തീർത്തി-
 സ്റ്റൂഡി, എന്ന് കുറഞ്ഞേര
 വേരെയും ചുമഴേങ്ങോ ?
 കിട്ടുമോ കേരണ്ണ വീണ്ടും
 മാരാന്നാവോ ? ഒന്നാക്കാം;
 കിട്ടാതൊൽക്കിടാങ്ങരക്കു
 കുത്തിയെന്ന് കണ്ണിരല്ലീ ?
 ആ വഴിക്കോത്താൻകുളി
 മൻകുട്ടിവാങ്ങിടാത്ത-
 താവരും നന്നായെന്ന
 എതാന്നന്നരുള്ളുതുന്നം.
 കാപ്പിയെ, ഔമധ്യം
 പണിങ്ങേക്കല്ലും കണ്ടി
 വിപ്പിടാൻ മാത്രം ഏപ്പോം
 കല്പിച്ച ഏതാനുങ്ങളോ ?
 ദൈവം കണ്ണാക്കിയെ-
 കാലിമാടായിട്ടെന്നുറ
 ജീവിതപ്പംഴംറിക്കംഷ എന്ന്-
 എന്നെന്നെന്നും നടക്കല്ലു
 മെള്ളുമെൻ വള്ളെന്തിട്ടും
 പിന്നെയും കൈക്കില്ലാല്ലോ
 മൻകാലായുംതീരാണ്ണേയാഗം.

രിക്ഷ

കാളിയായുമുള്ളടത്ത് -

തെന്നെന്നെന്ന ? വയ്ക്കാൽ തിന്ന
നാളികരം ദഹാക്കാം; ചെന്ന
മരിയാമെന്നത്തിലിൽ;

കെട്ടിയോരി കിടാങ്ങാളു -

നൊന്നംമാറ്റേന്ത്രാദിപണം;
വിററിടാ, നാരൈക്കിലും
പൊറവിക്കുരാക്കയും വയ്ക്കാം.

ഉടമസ്ഥനും കുറേ -

ക്കെത്തിക്കൈക്കിലും വീഴ്ത്തു -
മടിമക്കാലത്തു പ,-

ഞായതിനോണാണാക്കാലാ !”
അക്കഷമാം വന്നു വീരൻ

ക്കവയും വീപ്പിച്ചാച്ചറി
രിക്ഷതന്നു സക്കം വീണ്ടും
പിന്നൻതന്നു ഭൂജത്തിലും.

പായുന്ന മണ്ണാട്ടുകൾ
പിന്നൊയും പാവം; മന-

പ്ലായസം കടിക്കാനും
ഓഗ്രമുള്ളാങ്ക് പറയ.

ആരെത്തും പഴിക്കാണം,-

തല്ലും ഭൂതിത്തേയാ,
സുരന്നുതന്നു ബിംബവന്നേയാ,
തെന്നാണ്ടാ, ഒരുവരത്തേയാ ?:-

ക്രാവന്റുവും തന്നെ
തിരിയുന്നീലവന്നും
മരണച്ചുന്തീപ്പാച്ചിൽ
പായുവോരവന്നള്ളിൽ.

72

പരങ്ങൊട്ട് ഭരവതിസ്തോത്രം

അവന്നതാലംവുള്ളിൽ ! പരങ്ങായ—
ഭ്രവനമണ്ഡലപ്പിക്കേ ! മജ്ഞിക്കേ !
തവ നദോവാക്കവേവാക്കാലി ഞാൻ
ഭ്രവന്പാവനി ! ഭ്രതിസനായിനി !

മഹിഷമുഖ്യാസുരാന്തകമെങ്കിലും
ഭ്രമിശാശങ്കാപിച്ചുജിൽ തപ്പിപദം ;
മിമിരമണ്ണം ധനാന്തരാജാവത്തി—
നമിതമെങ്കിലും വിശ്രസജ്ജീവനം.

ഒന്നിംഗപ്പെമന്നാകിലും ഭാവഞ്ഞക—
മങ്ങാക്കുംഗംഗയവീതാ കൗളിബവരം
നിരുപ്പരാധ്യമെന്ന ഓഹതല്ലിൽ മിന്നവാൻ
കാഞ്ഞാ ദേശം മാനാനക്കുവാമ്പി!

ചരംബരാജീവല്ലണ്ഡഗണപരാതൻ അദോ—
ഭരമയിക്കുംബാൻ ഭാവഞ്ഞകവിഗ്രഹം
ഗരുളകന്യാപ്രശാംഖാഡി ! മിന്നന്ന
നംസജീമൃതസൂക്ഷ്മവർണ്ണമായും.

ഉരസി സെഞ്ച്ചുൾണ്ണവാശങ്ങൾ മേല്ലുമേ—
ലുരസിമിന്നം കൗളിബവരം താവകം
സീരസി വൈമം കിരീതത്തൊട്ടം കാണ്റകി—
ലരസികാനുമിൻഡപല്ലും കവീശ്രഹന്ന്.

പഠക്കേണ്ടി അവധിയ്ക്കാർട്ട്

ധ്യവമരനാജതാസ്ത്രലക്ഷ്മീദിത്രക്ഷുവാം
ഭവതിതന്നത്തരാഥാമവ സ്ഥിതി*
ഈവനിൽ വായുിക്കമല്ലുമാസത്തിനാക്ക
ധവളമാകന്ന തന്നിവാസാവലം.

ഇവനനാമയം, സമ്പത്ത്, സന്താന,-
മവധിവിട്ടബജ്ഞാനന്നസ്താഗ്രഹം,
ഈവതി നല്ലായ്ക്കിൽ വന്നും, നിരത്തികൾ,
തവ ചതുർബാഹ്നാംയതം വിഗ്രഹം.

ഇയാ! ഇയാംവിഡക! ശകരഭ്രയസി!
ഇയാ! മരാർബിസപസംശവ കന്ദികസി!
ഇയ നമോ ഭദ്രത്രവണ്ണയന്വന്നിതേ!
ഇയ നമോ ഭയാമണ്ണിതേ! ചണ്ണിതേ.

---

* ഭേദവിയുടെ ഒൻപതും ഒരു വടക്കേണ്ടി നേരംക്കിയാണ്.

മഹാകവി ഉള്ളടിനെൻ്റെ ചാലു ഇതര കൃതികൾ

	Rs.	As.	Ps..
അമംഗക്രഹിം	2	14	0
പിംഗളി	1	4	0
കഷ്ണാദിക്ഷണം	1	4	0
കരംഗിംഗി	1	4	0
കരമഹംമം	1	8	0
കിരണംവലി	1	4	0
രത്നമംബ	1	8	0
അസൗതയം, റ	1	8	0
എഡയക്ഷദ്വി	1	8	0
കല്ലംവി	1	8	0
രഘുഘുണ്യം	1	0	0
രംഗത്രംപംവം	0	5	0
ശോഭനംപാംരം	0	4	0
ചിറ്റത്രം-യം	0	6	0
മംഗളമഞ്ജരി	0	8	0
ചിറ്റഗംഡ	1	0	0
അംഗംബോധ്യം	0	12	0
വിജ്ഞാനക്രിപിക I Part (out of Stock)			
Do. II Part (out of Stock)			
Do. III Part	2	4	0
Do. IV Part	2	4	0
ബംഗംചയയുക്കരി	2	13	0
അംഗം (ക്രയ ദാർന്നാടകകം)	2	8	0
സൂരണമംധ്യമി	1	4	0
കേതിഡിപിക	1	0	0
ശീപംവഹി	0	12	0
ബംവഡിപിക	0	4	0
ംത്രകംജീവിത്താദി	0	4	0
സംബംരഹിപിക	0	4	0
മൺമത്രംജ്ഞക	1	4	0

മഹാകവി ഉള്ളടിനെൻ്റെ ഏല്പം പുസ്തകങ്ങളും നെണ്ണളിടുത്ത്
പശ്ചാൽ കിട്ടുന്നതാണ്.

ഉള്ളടി പബ്ലിഷേഴ്സ്
കലതി, കിരുവന്നന്തപുരം

